

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΑ΄

Τετάρτη 13 Μαΐου 2015

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 11ο Δημοτικό Σχολείο Αιγάλεω, το 14ο Δημοτικό Σχολείο Καλλιθέας, τα εκπαιδευτήρια "Καίσαρη", φοιτητές του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου Πανεπιστημίου, μαθητές από το 48ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας, το Δημοτικό Σχολείο Αψάλου Αλμωπίας Πέλλας, το 8ο Δημοτικό Σχολείο Έδεσσας, Γερμανοί φοιτητές από το Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών του Κίελου, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Πύργου και φοιτητές από το πρόγραμμα ERASMUS, σελ. 2933, 2936, 2941, 2948, 2953, 2963, 2971, 2982

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2927, 2930, 2932, 2934, 2936, 2938, 2942, 2946, 2947, 2950, 2952, 2956, 2957, 2959, 2960, 2964, 2966, 2967, 2969, 2973, 2974, 2975, 2978

4. Ανακοινώνεται ότι η Βουλή των Ελλήνων θα υποδεχθεί τα θύματα των Ολοκαυτωμάτων της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι που επιβαίνουν στο "Πλοίο της Ειρήνης", σελ. 2982

5. Αποχώρηση των Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας "Το Ποτάμι" από τη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 2978

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων και αναφορών ερωτήσεων της Πέμπτης 14 Μαΐου 2015, σελ. 2925 - 2926

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της από 27 Μαρτίου 2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Κατεπείγουσα ρύθμιση για τη βιωσιμότητα της «Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης Α.Ε.» και τις ληξιπρόθεσμες οφειλές» (Α' 35)», σελ. 2927 - 2979

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 2925 - 2939
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 2939 - 2953
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 2953 - 2982

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 2932
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 2947, 2952
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ. , σελ. 2969
ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό. , σελ. 2947, 2960, 2974
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2947
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 2942
ΚΑΡΚΑΤΣΟΥΛΗΣ Π. , σελ. 2936
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 2934
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. , σελ. 2956
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 2942
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 2927, 2938
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 2947, 2950
ΛΕΟΥΤΣΑΚΟΣ Ε. , σελ. 2974
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 2942, 2946, 2947, 2950, 2951, 2953
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. , σελ. 2974, 2978
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 2947, 2956
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Ν. , σελ. 2975

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 2947, 2950, 2969
ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. , σελ. 2964
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 2942
ΧΑΡΑΚΙΔΗΣ Κ. , σελ. 2930
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 2956, 2957, 2959, 2960, 2964, 2966, 2967, 2969, 2973, 2974, 2975, 2978

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 2948
ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 2932, 2933
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 2952, 2953, 2958, 2972, 2977
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ. , σελ. 2955, 2967
ΑΡΑΧΩΒΙΤΗΣ Σ. , σελ. 2935, 2936
ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 2973
ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό. , σελ. 2938, 2960, 2966, 2967, 2968, 2969, 2973, 2977, 2978
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2952, 2953, 2956, 2963, 2964, 2966, 2967, 2968

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 2975
ΓΚΑΡΑ Α. , σελ. 2949
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 2964, 2969, 2978
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 2942
ΖΑΝΝΑΣ Ζ. , σελ. 2943
ΖΕΪΜΠΕΚ Χ. , σελ. 2965
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Η. , σελ. 2933
ΚΑΪΣΑΣ Γ. , σελ. 2947
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. , σελ. 2974
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 2931
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2957, 2958
ΚΑΡΚΑΤΣΟΥΛΗΣ Π. , σελ. 2936
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 2934
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 2928
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 2937, 2938
ΚΟΔΕΛΑΣ Δ. , σελ. 2962, 2963
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. , σελ. 2956
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 2944, 2969, 2974
ΛΑΠΑΒΙΤΣΑΣ Κ. , σελ. 2967, 2969, 2973, 2974

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 2950, 2951
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. , σελ. 2953, 2978
ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 2927
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 2972, 2975
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2959
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 2939, 2951, 2967, 2969, 2973, 2977

ΜΙΧΟΣ Ν. , σελ. 2971
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. , σελ. 2952
ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ Γ. , σελ. 2941
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 2945, 2946, 2977
ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 2936
ΣΕΛΤΣΑΣ Κ. , σελ. 2938
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 2931
ΧΑΡΑΚΙΔΗΣ Κ. , σελ. 2930
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 2970
ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. , σελ. 2971, 2972
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. , σελ. 2929

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΣΤ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΑ'

Τετάρτη 13 Μαΐου 2015

Αθήνα, σήμερα στις 13 Μαΐου 2015, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.02' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων καθώς επίσης και των αναφορών-ερωτήσεων της Πέμπτης 14 Μαΐου 2015.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 184/5-5-2015 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Αχαΐας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μαρίας Κανελλοπούλου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ανάγκη επανασχεδιασμού της αξιοποίησης του κτιριακού αποθέματος του πρώην Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού (ΥΠΠΟΑ).

2. Η με αριθμό 189/5-5-2015 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννας – Μισέλ Ασημακοπούλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις επιπτώσεις της απόφασης εξαιρέσεως της Ελλάδας από το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

3. Η με αριθμό 191/5-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Λάρισας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Γεωργίου Λαμπρούλη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την κατάσταση στη νοσοκομειακή μονάδα «ΑΜΑΛΙΑ ΦΛΕΜΙΝΓΚ».

4. Η με αριθμό 177/4-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την ανάγκη για άμεση εξόφληση των οφειλόμενων ποσών έναντι νοσηλείων στα προνοιακά ιδρύματα της Αχαΐας.

5. Η με αριθμό 180/4-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την καταγγελία του ΣΥΡΙΖΑ όταν ήταν αντιπολίτευση για την ρύθμιση που κατατέθηκε με την τροπολογία 1251/67/7-3-2014 και εντάχθηκε στο ν. 4250/26-3-2014 του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και αφορούσε πρόστιμα 1,2 δις.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 193/5-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τους Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων ανακούφισης των δανειοληπτών του Οργανισμού

Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ).

2. Η με αριθμό 153/28-4-2015 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Καρδίτσας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χρυσούλας Κατσαβριά – Σιωροπούλου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την κρίση στο χώρο του βιβλίου.

3. Η με αριθμό 162/28-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηλείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Τζαβάρα προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την καταβολή ποσοστού 1,5% των ακαθάριστων εσόδων των τηλεοπτικών σταθμών για την παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών.

4. Η με αριθμό 149/27-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη στάση του δικηγόρου του ελληνικού δημοσίου στη συζήτηση της προσφυγής στο Συμβούλιο της Επικρατείας στις 24-3-2015 του μη κερδοσκοπικού Σωματείου «Ελληνες Φορολογούμενοι», που ζητούσε να κριθεί αντισυνταγματική και παράνομη η «συμφωνία συμβιβασμού» μεταξύ του ελληνικού δημοσίου και της «SIEMENS».

5. Η με αριθμό 163/28-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Δωδεκανήσου της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κόνσολα προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις δηλώσεις του κυβερνητικού εκπροσώπου για το θέμα της αύξησης του ΦΠΑ σε ορισμένα νησιά του Αιγαίου.

6. Η με αριθμό 150/27-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την επαναπρόσληψη των πρώην εργαζομένων της Αχαϊκής Τράπεζας στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος.

7. Η με αριθμό 115/20-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αρκαδίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κωνσταντίνου Ζαχαριά προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με το χρονοδιάγραμμα κατάργησης της Ανώνυμης Εταιρείας Συστήματος Αμοιβών των Νοσοκομείων (ΕΣΑΝ Α.Ε.).

8. Η με αριθμό 105/20-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λάρισας του Ποταμιού κ. Κωνσταντίνου Μπαργιώτα προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη διαδικασία επιλογής των Διοικήσεων Νοσοκομειακών Μονάδων.

9. Η με αριθμό 106/20-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Δράμας του Ποταμιού κ. Κυριάκου Χαράκιδη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με δημοσιεύματα από την κατασκευαστρια εταιρεία (Lockheed Martin) για την ανακατασκευή των πεπιλαιωμένων αεροσκαφών P-3B και των αντιπροτάσεων της Airbus.

10. Η με αριθμό 123/20-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βου-

λευτή Β' Αθηνών των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Αθανασίου Παπαχριστόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη λήψη υγειονομικών μέτρων για τη προστασία των πολιτών του Πύργου Ηλείας εξαιτίας της συσσώρευσης απορριμμάτων στην περιοχή.

11. Η με αριθμό 131/21-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Κωνσταντόπουλου προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με την έναρξη του προγράμματος «Εξοικονόμηση κατ' οίκον» στα πλαίσια του Συμφώνου Εταιρικής Σχέσης (ΣΕΣ-νέο ΕΣΠΑ) 2014-2020 και επανεκκίνηση της οικοδομικής δραστηριότητας.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1365/31-3-2015 ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυρίδωνος – Αδωνίδος Γεωρ-

γιάδη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την έλλειψη φαρμάκων από την Ελληνική αγορά.

2. Η με αριθμό 1583/6-4-2015 ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανασίου Βαρδαλή προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ανάγκη άμεσης χρηματοδότησης των σχολικών μονάδων του Δήμου Θεσσαλονίκης.

3. Η με αριθμό 407/3-3-2015 ερώτηση του Δ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικήτα Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις παραιτήσεις Διοικητών Νοσοκομείων.

4. Η με αριθμό 336/27-2-2015 ερώτηση του Βουλευτή Κιλκίς του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Χρήστου Χατζησάββα προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την επίπτωση στην οικονομία της Βορείου Ελλάδος από την ελεύθερη διακίνηση προϊόντων με τα Σκόπια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της από 27 Μαρτίου 2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Κατεπείγουσα ρύθμιση για τη βιωσιμότητα της «Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης Α.Ε.» και τις ληξιπρόθεσμες οφειλές» (Α' 35)».

Περνάμε κατευθείαν στον κατάλογο των ομιλητών.

Τον λόγο έχει η κ. Ραχήλ Μακρή από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση καλείται να επιλύσει δύο ιδιαίτερα σοβαρά και επείγοντα ζητήματα, αφ' ενός τη διευκόλυνση των πολιτών και αφ' ετέρου τη διασφάλιση λειτουργίας μιας από της κρίσιμότερες βιομηχανίες της χώρας. Η αναγκαιότητα των συγκεκριμένων ρυθμίσεων καθίσταται αυταπόδεικτη, καθώς αφ' ενός από την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης εξαρτάται μεγάλος αριθμός αγροτών που καλλιεργεί τεύτλα, αφ' ετέρου η εξαντλητική εμμονή της προηγούμενης κυβέρνησης στην υπέρμετρη φορολόγηση των πολιτών, έχει φέρει την κοινωνία σε απόγνωση.

Η αλήθεια είναι ότι ο επείγων χαρακτήρας των συγκεκριμένων διατάξεων δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, καθώς οι αγρότες έπρεπε να σπείρουν την επόμενη σοδειά τους. Δεν είναι δυνατόν η πολιτεία να χρωστά στους ανθρώπους του μόχθου και μην επιλέγει την αμεσότερη λύση νομοθέτησης για την τακτοποίηση των οφειλόμενων ποσών. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν άνθρωποι σε απόγνωση, γιατί θέλουν να πληρώσουν τις φορολογικές τους υποχρεώσεις και δεν τους το επιτρέπουν οι υπέρμετρες προσ αυξήσεις και τα υπέρογκα πρόστιμα.

Σε αντίθεση με την προηγούμενη κυβέρνηση, πλέον ο επείγων χαρακτήρας των ρυθμίσεων κρίνεται δύναμι του συμφέροντος των πολλών και όχι της τσέπης των ολιγαρχών.

Θυμίζουμε ότι στις 7 Μαρτίου του 2014, ο τότε Υπουργός Οικονομικών κ. Στουρνάρας, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Βρούτσης και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Μητσostάκης, υπέγραψαν την τροπολογία με αριθμό 1251/67, για την οποία δημοσίευμα του περιοδικού «UN-FOLLOW» αναφέρει ότι σβήνει πρόστιμα και βεβαιωμένες φορολογικές υποχρεώσεις που μόνο για τη μια εταιρεία και μόνο για τα έτη 2010 - 2011 ανέρχονται στα 480 εκατομμύρια ευρώ από 800 εκατομμύρια ευρώ που ήταν το αρχικό πρόστιμο, ενώ υπολογίζεται ότι εάν ελεγχθούν και άλλες χρονιές το ποσό μπορεί να φτάσει στο 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ.

Σύμφωνα πάντα με τα δημοσιευμένα στοιχεία στο ανωτέρω άρθρο, η τροπολογία έρχεται να εξυπηρετήσει πλήθος εταιρειών και ιδίως εταιρειών πετρελαιοειδών. Η πρώτη εταιρεία είναι η «MOTOR OIL» του κ. Βαρθή Βαρδινογιάννη και η δεύτερη τα «ΕΛΠΕ» του κ. Σπύρου Λάτση που είναι συνέταιρος με το ελληνικό δημόσιο.

Επί της συγκεκριμένης ρύθμισης είχα καταθέσει την με αριθμό 7222/871 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων στις 24 Μαρτίου 2014, στην οποία, βέβαια, ουδέποτε η προηγούμενη κυβέρνηση τόλμησε να απαντήσει.

Σε αντίθεση, λοιπόν, με τους Βουλευτές της προηγούμενης κυβέρνησης, εμείς στηρίζουμε μόνο τη λαϊκή εντολή για την αποκατάσταση των αδικιών και την αποκατάσταση της νομιμότητας και σε αντίθεση με τους Βουλευτές που θυμίζουν το τσιπάτο του νομπελίστα Αμερικανού συγγραφέα Lewis, «Όταν ο φασισμός θα έρθει στην Αμερική θα είναι τυλιγμένος σε μία σημαία και θα κρατάει ένα σταυρό».

Στηρίζουμε την τροπολογία 138/9 της 7^{ης} Μαΐου 2015 για τη ρύθμιση θεμάτων σχετικών με τη λειτουργία των λαϊκών αγορών.

Στις 5 Μαΐου του 2014 η συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, εκπροσωπούμενη από τον κ. Χατζηδάκη και τον κ. Στουρνάρα, υπέγραψε στο Eurogroup συμφωνία όπου προβλέπεται ότι τέσσερις μόνο εταιρείες θα αναλαμβάνουν την καλλιέργεια, παραγωγή και επεξεργασία των ελληνικών αγροτικών προϊόντων, τα οποία θα διοχετεύονταν στην αγορά από μία μόνο

εταιρεία.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τα συγκεκριμένα στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ραχήλ Μακρή καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στις 6 Μαΐου του 2014 ψηφίσατε το ν.4264, με τον οποίο επιχειρήσατε να βάλετε ταφόπλακα στις λαϊκές αγορές, που σας χαλούσαν, βέβαια, το μονοπώλιο που ονειρευόσασταν. Επιχειρήσατε να εξαθλιώσετε τους παραγωγούς, αλλά και τους πωλητές για να χάσουν τις άδειές τους. Ευτυχώς, βέβαια, για τον ελληνικό λαό δεν τα καταφέρατε. Η σημερινή Κυβέρνηση πράττει το πρώτο βήμα, αποκαθιστώντας μία βασική αδικία.

Όλοι οφείλουμε να συμβάλλουμε βέβαια στην πληρέστερη και δημοκρατικότερη υλοποίηση μιας λύσης προς όφελος τόσο των καταναλωτών όσο και των ανθρώπων που βγάζουν ένα μεροκάματο στις δύσκολες συνθήκες του υπαίθριου εμπορίου.

Αναλυτικότερα, λοιπόν, Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ προτείνουμε νομοτεχνικές παρεμβάσεις στην τροπολογία για τις λαϊκές αγορές:

Στην παράγραφο 1 της τροπολογίας 138/9, η οποία τροποποιεί την παράγραφο 2 του άρθρου 39 του ν.4264/2014, προβλέπεται ότι εκδίδεται απόφαση για την κατάθεση των απαιτούμενων δικαιολογητικών, τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την καταληκτική ημερομηνία ανανέωσης. Στο επόμενο εδάφιο ως καταληκτική ημερομηνία ορίζεται η 30^η Ιουνίου 2015 με δυνατότητα τετράμηνης παράτασης.

Για την ορθότερη νομοθέτηση πιστεύουμε ότι καταληκτική ημερομηνία πρέπει να οριστεί η 30^η Οκτωβρίου 2015, με δυνατότητα τετράμηνης παράτασης, προκειμένου οι αρμόδιοι φορείς να έχουν το χρόνο να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.

Στην παράγραφο 2 της τροπολογίας, η οποία αφορά την παράγραφο 2 του άρθρου 5 του ν.4264/14 οι λέξεις «οι δήμαρχοι» προτείνουμε, κύριε Υπουργέ, να αντικατασταθεί από το «οι φορείς λειτουργίας των λαϊκών αγορών», καθώς σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη οι αποφάσεις δεν λαμβάνονται από τους δημάρχους.

Επιπρόσθετα, στο ίδιο άρθρο θα ήταν θεμιτό να προστεθεί ότι διατηρούνται οι θέσεις που ήδη κατέχουν παραγωγοί και επαγγελματίες πωλητές, καθώς οι θέσεις έχουν δοθεί με το προεδρικό διάταγμα 51 του 2006 και όχι αυθαίρετα.

Ακόμα, στην ίδια παράγραφο δύναται να προστεθεί για λόγους διαφάνειας ότι οι φορείς λειτουργίας των λαϊκών αγορών συστήνουν πενταμελείς επιτροπές απόδοσης θέσεων που αποτελούνται από τρεις υπαλλήλους, έναν εκπρόσωπο του Συλλόγου Παραγωγών κι έναν εκπρόσωπο του Σωματείου Επαγγελματιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε λίγο χρόνο ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Μακρή, με συγχωρείτε. Ήδη από χθες το βράδυ αποφασίστηκε -και το λέω με αφορμή τη διακοπή που κάνω τώρα στην ομιλία σας- οι ομιλητές να έχουν έξι λεπτά χρόνο. Θα παρακαλούσα πολύ να τηρηθεί, όσο το δυνατόν από τους συναδέλφους ο χρόνος, διότι θα υπάρξουν και οι τοποθετήσεις των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, καθώς και οι τοποθετήσεις των αγορητών, όπως αποφασίστηκε χθες το βράδυ, επί των τροπολογιών. Αυτό είναι ένα πρόγραμμα περίπου πέντε ωρών. Φανταστείτε ότι στις 16.00' η ώρα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση και η ψήφιση. Οπότε θα παρακαλούσα με την ευκαιρία αυτή όλους τους Βουλευτές να τηρούν το χρόνο.

Σας δίνω λίγο παραπάνω χρόνο, αλλά επισπεύστε, παρακαλώ.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ.

Στην παράγραφο 6 τροπολογίας 138/9 προτείνουμε το τελευταίο εδάφιο να αντικατασταθεί από το «και ένας εκπρόσωπος των πωλητών λαϊκών αγορών που ασκεί την επαγγελματική του δραστηριότητα στη Μητροπολιτική Ενότητα Θεσσαλονίκης και προτείνεται από τον αντιπροσωπευτικότερο σύλλογο εντός του ανωτέρου διοικητικού ορίου».

Η νομοτεχνική αυτή βελτίωση αποσκοπεί στη διασφάλιση ότι ο εκπρόσωπος θα προτείνεται από τον πολυπληθέστερο σε ενεργά εγγεγραμμένα μέλη σύλλογο, είτε αυτός αποτελείται από

παραγωγούς πωλητές είτε από επαγγελματίες πωλητές είτε και από τις δύο κατηγορίες πωλητών λαϊκών αγορών.

Ως πρόσθετες νομοτεχνικές βελτιώσεις προτείνουμε στο άρθρο 4 του ν. 4264/2014 να αντικατασταθεί το οικείο περιφερειακό συμβούλιο από την Περιφερειακή Επιτροπή Λαϊκών Αγορών Αττικής και Θεσσαλονίκης αντίστοιχα, προκειμένου οι διαδικασίες να μην χρονοτριβούν και να αποφασίζουν όσοι διαθέτουν εμπειρισιακή γνώση επί του θέματος.

Ακόμη, στην παράγραφο 1, του άρθρου 12 του ν. 4264/2014, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, προτείνουμε να απαλειφθεί η φράση «από αδυναμία προσέλευσης του αδειούχου», καθώς είναι ασαφές το πλαίσιο απόδειξης της αδυναμίας.

Τέλος, οφείλουμε να ρυθμίσουμε τις γραφειοκρατικές διαδικασίες έκδοσης και ανανέωσης των παραγωγικών αδειών, καθώς πρέπει να υπάρχει διακριτή διαδικασία έκδοσης από αυτή της ανανέωσης, γιατί δεν είναι λογικό να υποχρεώνουμε τους αγρότες κάθε τρεις ή έξι μήνες να μαζεύουν δεκάοχτώ δικαιολογητικά και υπέρμετρους φακέλους εγγράφων για να αποδείξουν το αυτονόητο.

Αποδεικνύουμε, λοιπόν, στην πράξη ότι η σελίδα άλλαξε. Η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου εισήγαγε τροπολογίες ντροπής για διαγραφή προστίμων και χρεών σε συγκεκριμένους επιχειρηματίες και μόνο για τριγωνικές συναλλαγές. Αυτές τις ρυθμίσεις καλούμε τη σημερινή Κυβέρνηση να τις καταργήσει και να επιβάλλει τη συνταγματική εντολή για φορολογικά βάρη ανάλογα με τη φοροδοτική ικανότητα των πολιτών.

Όταν υπάρχει διαφάνεια, όλοι εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η ΠΑΕ ΠΑΟΚ, που πλήρωσε τις υποχρεώσεις της δυνάμει της παρούσας ΠΝΠ, συμβάλλοντας στο δημόσιο ταμείο και λύνοντας προβλήματα που χρόνιζαν για την ιστορική αυτή ομάδα της Βορείου Ελλάδος.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Μακρή.

Τον λόγο έχει η κ. Κεραμέως από τη Νέα Δημοκρατία.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με το άρθρο 1 της πράξης νομοθετικού περιεχομένου στόχος της κατεπείγουσας ρύθμισης είναι να διασφαλιστεί, μέσω της κεφαλαιακής ενίσχυσης των 30 εκατομμυρίων ευρώ, η συνέχιση της λειτουργίας και η βιωσιμότητα της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης.

Την επομένη ημέρα της υπογραφής της πράξης νομοθετικού περιεχομένου υπέβαλα ερώτηση στην Κυβέρνηση, σχετικά με τη συμβατότητα της συγκεκριμένης κεφαλαιακής ενίσχυσης με την ενωσιακή νομοθεσία. Θα μπορούσα κάλλιστα να είχα περιμένει να εκφράσω τους προβληματισμούς μου απευθείας στην Ολομέλεια. Ο στόχος μου, όμως, με την υποβολή της συγκεκριμένης ερώτησης, ήταν να διασφαλιστεί έγκαιρα το κύρος της πράξης και σε περίπτωση παραβίασης της ενωσιακής νομοθεσίας, να υπάρξει περιθώριο διόρθωσης. Και αυτό, για να αποφευχθούν ενδεχόμενες επιπλοκές και χρηματικές κυρώσεις, που θα επιβάρυναν αργότερα σημαντικά τους Έλληνες φορολογούμενους και που μπορούσαν να αποβούν μοιραίες για το μέλλον της εταιρείας.

Έχουν περάσει σαράντα ημέρες και δεν έχει δοθεί ακόμα απάντηση στην ερώτηση.

Γι' αυτό σας ξαναρωτώ, κύριοι Υπουργοί, από το Βήμα της Βουλής: Έχετε μεριμνήσει για την αξιολόγηση της ρύθμισης ως προς τη συμβατότητά της με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1 της συνθήκης λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα για να θωρακιστεί η πράξη ως προς το σκέλος αυτό; Το ζήτημα το επισημαίνει, άλλωστε, τόσο το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους όσο και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Επίσης, έχετε αξιολογήσει τη ρύθμιση υπό το πρίσμα των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του Μαΐου 2011 και του Μαΐου 2013, με τις οποίες εγκρίθηκαν, υπό προϋποθέσεις, οι κρατικές ενισχύσεις για την ανακεφαλαιοποίηση και την εξυγίανση της ΑΤΕ;

Επισημαίνω τις δύο αυτές αποφάσεις, γιατί στη μεν πρώτη η πώληση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης είχε τεθεί ως προϋπόθεση για την έγκριση της ανακεφαλαιοποίησης της ΑΤΕ, ενώ στη δεύτερη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων που δεν μεταβιβάστηκαν στην Τράπεζα Πειραιώς, στα οποία συμπεριλαμβάνεται η Βιομηχανία Ζάχαρης, είχε τεθεί ως προϋπόθεση για την έγκριση της εξυγίανσης της ΑΤΕ.

Μάλιστα, κύριοι συνάδελφοι, στη δεύτερη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του Μαΐου 2013, αναφέρεται συγκεκριμένα: «Η αναδιάρθρωση δεν θα περιλαμβάνει νέα κεφαλαιακή ενίσχυση».

Επομένως, τέτοιου είδους νομικά ζητήματα είναι αναγκαίο να διερευνηθούν σε βάθος και αν τυχόν προκύπτει πρόβλημα, αυτό να διορθωθεί ή να μετριαστεί το συντομότερο δυνατόν.

Καταθέτω για τα Πρακτικά και τις δύο αυτές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες αποφάσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ερωτώ, επίσης, κύριοι Υπουργοί: Έχει προηγηθεί η προβλεπόμενη στο ν. 4152/2013 διαδικασία προηγούμενης διαβούλευσης με την αρμόδια Κεντρική Μονάδα Κρατικών Ενισχύσεων του Υπουργείου Οικονομικών; Η γνωμοδότηση της ΚΕΜΚΕ είναι υποχρεωτική και το βήμα αυτό θεσπίστηκε ως ασφαλιστική κλίδα, ακριβώς για να θωρακιστούμε από τα λάθη του παρελθόντος, από λάθη που κόστισαν ακριβώς τόσο στον Έλληνα φορολογούμενο όσο και στις ίδιες τις προοπτικές ανάπτυξης και εξυγίανσης της παραγωγικής βάσης της χώρας.

Κύριοι Υπουργοί, θεωρώ εύλογη την ανησυχία σας για την προστασία των τευτοπαραγωγών. Δεν αμφιβάλλω καθόλου για τις καλές σας προθέσεις ούτε και για την απόφασή σας να βάλετε ως προτεραιότητα τη στήριξη της συγκεκριμένης επιχείρησης στο πλαίσιο άσκησης βιομηχανικής πολιτικής.

Ωστόσο, κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε καλά ότι η συμμόρφωση με τους ενωσιακούς κανόνες κρατικών ενισχύσεων συνιστά υποχρέωση κάθε κράτους-μέλους στο πλαίσιο τήρησης της νομιμότητας. Κύριοι συνάδελφοι, όμως, οι κανόνες αυτοί δεν είναι αλά καρτ. Δεν μπορούμε να τους δεχόμαστε μόνο όταν φέρνουν χρήματα και να τους αγνοούμε όταν συνοδεύονται από υποχρεώσεις.

Όμως, κατά την πρώτη συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής ακούσαμε τον κύριο Υπουργό τον κ. Λαφαζάνη, να μας εγκαλεί επιδείχ με ειλικρίνεια και σεβασμό ως προς την προτεραιότητά σας αποπειραθήκαμε να σας προειδοποιήσουμε, αποπειραθήκαμε να διαφυλάξουμε ακριβώς το κύρος της πράξης.

Είναι, άραγε, έλλειψη πατριωτικού φρονήματος η προστασία του Έλληνα φορολογούμενου και η τήρηση της νομιμότητας; Δεν οφείλουμε να επισημαίνουμε την ανάγκη έγκαιρης λήψης προληπτικών ή διορθωτικών μέτρων;

Η θωράκιση της πράξης από άποψη συμβατότητας με την ενωσιακή νομοθεσία θα πρέπει να είναι κοινός στόχος όλων μας, να βεβαιωθούμε ότι πράγματι έχουν τηρηθεί όλες οι απαιτούμενες διαδικασίες και έχουν γίνει όλες οι απαραίτητες προηγούμενες αξιολογήσεις. Διαφορετικά, το μέτρο αυτό, κύριοι Υπουργοί, μπορεί να γυρίσει μπουμερανγκ και να πρέπει όχι μόνο να επιστραφεί το ποσό των 30 εκατομμυρίων, αλλά επιπλέον να κληθεί ο Έλληνας φορολογούμενος να πληρώσει ανατοκισμούς και πρόστιμα. Αυτό ακριβώς είναι που θέλουμε να αποτρέψουμε.

Δεν θα επεκταθώ στον ρόλο του εκκαθαριστή και στις εκ του νόμου προβλεπόμενες υποχρεώσεις του, ούτε και στο αν η συγκεκριμένη κεφαλαιακή ενίσχυση αποτελεί εν τέλει λυσιτελής και αποτελεσματικό μέτρο για την επίλυση των διορθωτικών προβλημάτων της εταιρείας, καθώς κατά τη δεύτερη συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής στη Βουλή ειπώθηκαν πολλά από τα ενδιαφερόμενα μέρη για το πολύπαθο παρελθόν, το ζοφερό παρόν και το αβέβαιο μέλλον της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης.

Οι περισσότερες πλευρές, όμως, συμφώνησαν σε ένα κοινό τόπο, ότι η βιωσιμότητα και η εξυγίανση της εταιρείας είναι αμφίβολο ότι διασφαλίζονται με το επίμαχο μέτρο. Η δε σκοπού-

μενη κεφαλαιακή ενίσχυση ενδέχεται να παγώσει και οποιοδήποτε επενδυτικό ενδιαφέρον από ιδιώτες στο μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πω μόνο δύο λόγια για το άρθρο 2 της πράξης, με το οποίο η Κυβέρνηση προβαίνει σε μία εξαιρετικά γενναιόδωρη διεύρυνση των εξαιρέσεων που είχαν θεσμοθετηθεί μόλις έξι μέρες πριν από την υπογραφή της πράξης.

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται περαιτέρω απαλλαγή από πρόσθετους φόρους, τέλη, πρόστιμα εκπρόθεσμης υποβολής κ.ο.κ..

Εν ολίγοις, με τη ρύθμιση αυτή δίνετε τη δυνατότητα να καταβάλει κανείς μόνο την καθαρή κύρια οφειλή προς την εφορία, απαλλαγμένη από φόρους, τέλη, πρόστιμα και προσσαυξήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, τι μήνυμα δίνει η Κυβέρνηση στους Έλληνες φορολογούμενους, τόσο στους συνεπείς όσο και στους ασυνεπείς, με την όψιμη αυτή προσθήκη σε μία ήδη ευνοϊκότερη ρύθμιση; Δεν αποτελεί η προσθήκη αυτή πρόκληση προς όλους εκεινους τους φορολογούμενους που πραγματικά πασχίζουν να είναι συνεπείς ως προς τις φορολογικές τους υποχρεώσεις απέναντι στο κράτος; Δεν αποτελεί ενθάρρυνση και σαφές κίνητρο προς όσους συστηματικά είναι ασυνεπείς ή φοροδιαφεύγουν; Με ποια λογική και για ποιο σκοπό τα ως άνω πρόσωπα, αντί να υποστούν τις συνέπειες των πράξεών τους, αντιθέτως επιβραβεύονται με τη ρύθμιση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί κανείς παρά να αναρωτηθεί για το τι είδος φορολογικής συνείδησης επιθυμεί η Κυβέρνηση να καλλιεργήσει στους πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Κεραμώση.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Χατζησάββας από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η επιτομή της αποβιομηχανοποίησης της Ελλάδας είναι και η περίπτωση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης. Αναρωτιέται κανείς πώς κατάφεραν κάποιοι να κλείσουν μία εταιρεία που μεσουρανούσε, που μονοπωλούσε την αγορά.

Κατ' εμέ, φταίει η κοινή οικονομική αγορά που μας ζήτησε να μειώσουμε την παραγωγή κατά 50% και το κάναμε. Φταίει, όμως και η ΚΑΠ, η οποία οδηγούσε τους αγρότες σε λανθασμένους δρόμους και, δυστυχώς, συνεχίζει να τους οδηγεί σε λανθασμένο δρόμο ακόμα και τώρα. Οι νέοι αγρότες που πηγαίνουν να ασχοληθούν με την καλλιέργεια, προσπαθούν να βρουν μόνο επιδοτούμενες καλλιέργειες, χωρίς να τους ενδιαφέρει εάν αυτό που κάνουν συμβάλλει στην προσπάθεια που υποτίθεται ότι κάνουμε ως χώρα για την επανεκκίνηση της οικονομίας.

Το θέμα είναι ότι πολλές φορές δεν εντοπίζεται το πρόβλημα και άλλες φορές αποκρύπτεται κιόλας. Υπάρχουν προβλήματα και σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, κύριοι Υπουργοί. Στο Κιλκίς, στην «ΚΑΡΙΝΑ» είναι όμηροι οικονομικά οι πρώην εργαζόμενοι και αυτοί και οι οικογένειές τους. Υπάρχουν εκατοντάδες τέτοια παραδείγματα σε όλη την Ελλάδα.

Συμφωνήσαμε ότι ένας από τους παράγοντες για τη σωτηρία της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης και της εύρυθμης λειτουργίας αυτής είναι οι αγρότες και η αύξηση της παραγωγής ζαχαρότευτλων. Πώς θα γίνει, όμως, αυτό; Είπαμε ότι θα γίνει με συμβολαιακή καλλιέργεια. Το πρότειναν οι αγρότες, είπε η τράπεζα «ωραία, θα γίνει», είπε η Βιομηχανία «θα το κάνουμε». Και οι αγρότες τώρα αναρωτιούνται: Πώς θα γίνει; Θα ξεκινήσουν πρώτα αυτοί να καλλιεργούν και μετά θα γίνουν τα συμβόλαια; Δηλαδή από το τέλος προς την αρχή;

Για τις δύο Τράπεζες -και η Αγροτική Τράπεζα που ήταν μέτοχος και αυτή που κληρονόμησε μετά, η Πειραιώς- ακούστηκε μέσα στην επιτροπή να λένε κάποιοι ότι το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να εισπράξουν. Φυσικά και το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να εισπράξουν. Οι ιδιωτικές τράπεζες που δανείζουν με τόκο είναι μαγαζιά που πουλάνε χρήμα. Το μόνο που τους εν-

διαφέρει είναι να εισπράξουν, τίποτα παραπάνω. Τώρα το θέμα του πώς μια τράπεζα λειτουργεί σαν ιδιωτική με το 40% να είναι σε ιδιώτες και το 60% να είναι στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας είναι άλλο θέμα.

Βέβαια ανέφερε η τράπεζα ότι δεν έγινε καν αίτημα για χρηματοδότηση της επιχείρησης, γιατί -λέει- είπε η «DIGICON» ότι δεν πρέπει να χρηματοδοτούνται κρατικές επιχειρήσεις και αυτοί ως θόσφατο το εφάρμοσαν.

Αναφέρθηκε επίσης για το αν μπορεί να πουλήσει τη δεσμευμένη ζάχαρη από την «ΠΑΕΓΑ» και είπαν οι κύριοι της τράπεζας ότι φυσικά και μπορεί να την πουλήσει, αν και ήταν κοινή παραδοχή ότι η τιμή που μπορεί να πουλήσει αυτήν τη στιγμή κάνει το προϊόν να είναι μη ανταγωνιστικό.

Το ξεπερνάμε αυτό για να πούμε λίγο για την «ΠΑΕΓΑ», γιατί μπορεί κάποιοι να μην ξέρουν. Η «ΠΑΕΓΑ» με ογκομέτρηση και σε συνάρτηση με το ειδικό βάρος του εμπορεύματος δίνει μια χρηματοδότηση δεσμεύοντας το εμπόρευμα. Και είπαν ότι δεν είναι σφραγισμένο και μπορούν ανά πάσα στιγμή να πουλήσουν. Πρέπει να πούμε ότι και αλυσίδες μπαίνουν και σφραγίδες μπαίνουν και για να φορτωθεί εμπόρευμα πρέπει να είναι υπάλληλος της τράπεζας εκεί παρών στη διαδικασία της φόρτωσης, όταν θα κοπούν τα παραστατικά και φυσικά έστω και ένα κιλό να πουλήσουν τα έσοδα θα πάνε για πληρωμή της τράπεζας.

Έγινε μεγάλο θέμα για τους μισθούς των εργαζομένων και είπε κάποιος από τους αρμόδιους φορείς ότι οι μισθοί μπορεί να είναι λίγο παραπάνω, γιατί παίρνουν ένα επίδομα παραμεθορίου. Το πρόβλημα για κάποιους εκεί πέρα μέσα ήταν το εξής: Γιατί δίδεται το επίδομα παραμεθορίου, όταν για παράδειγμα στους δασκάλους της παραμεθορίου δεν δίνεται; Κανονικά δεν θα έπρεπε να είναι ανάποδο; Γιατί δεν δίνεται από το κράτος επίδομα παραμεθορίου και στους δασκάλους; Ευτυχώς, όμως, οι δάσκαλοί μας έχουν διαφορετικά κριτήρια για το αν θα πάνε να μάθουν τα παιδιά μας γράμματα ή όχι.

Για το άρθρο 2, για τις ρυθμίσεις των χρεών έγινε πολλή συζήτηση. Μας είπε η Υπουργός ότι δεν είναι αυτό που λέμε ότι είναι. Τουλάχιστον να μη γίνει ένα τσουβάλιασμα όσων έχουν πληγεί από το μνημόνιο τα τελευταία χρόνια με αυτούς οι οποίοι δούλευαν περιμένοντας τέτοιες ρυθμίσεις εις βάρος του ανταγωνισμού, οι οποίοι έτρεχαν να πληρώσουν τις εισφορές τους, έτρεχαν να πληρώσουν τους φόρους τους, ενώ αυτοί δεν πλήρωναν τίποτα, έκαναν και μια μερική μετακίνηση στις τιμές των προϊόντων και φυσικά δεν μπορούσε να τους ανταγωνιστεί κανένας.

Θα ήθελα να αναφερθώ λίγο στις λαϊκές. Καλή είναι η παράταση χρόνου, καλές είναι και οι ρυθμίσεις. Το θέμα είναι οι λόγοι που οδήγησαν αυτούς τους ανθρώπους να μην μπορούν να πληρώσουν τις εισφορές τους, τις υποχρεώσεις τους και χρειάζονται τώρα ρύθμιση.

Στη διακρίσιμότητα ανάμεσα σε παραγωγούς και επαγγελματίες βλέπω αναφορά μόνο στα χωροταξικά. Υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα. Το κράτος πετάνε την ευθύνη στην περιφέρεια, η περιφέρεια στο δήμο, ο δήμος στα σωματεία, η μισή λαϊκή δεν μιλάει με την άλλη μισή. Υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα.

Τώρα πώς θα ξεχωρίσετε τον παραγωγό ο οποίος εμπορεύεται δέκα προϊόντα και παράγει ένα με αυτόν που είναι πραγματικά παραγωγός ή με τον αμιγώς επαγγελματία, δεν ξέρω. Πάντως υπάρχουν πολλά προβλήματα. Με ποιους μιλήσατε, πού μιλήσατε, πότε μιλήσατε, δεν ξέρω. Μέχρι και σήμερα μας παίρνουν τηλεφώνω και μας μεταφέρουν την απόγνωση τους.

Είναι πάρα πολλά τα προβλήματα. Ακόμα και με το εμπόργο των αγροτικών προϊόντων οι παραγωγοί έχουν πληγεί. Έχουν και τα προβλήματα στις λαϊκές, που έχουν να ανταγωνιστούν κάποιον δίπλα τους που δεν έχει ούτε ταμειακή, δεν πληρώνει ούτε εισφορές, δεν πληρώνει τίποτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς, σαν λαϊκό εθνικιστικό κίνημα, πιστεύουμε ότι συστατικοί παράγοντες για επανεκκίνηση της οικονομίας είναι ο πρωτογενής τομέας, είναι οι αγρότες, είναι οι αλιείς, είναι οι κτηνοτρόφοι, είναι οι εργάτες. Με καταλύτη μια σωστή εθνική πολιτική, μια

εθνική ελληνική κυβέρνηση, ένα εθνικό ελληνικό κράτος με τη βοήθεια του θεού θα δώσει τη λύση και δεν εννοώ τη δική σας Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κυριάκος Χαρακίδης από το Ποτάμι.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΧΑΡΑΚΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, άλλη μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου έχουμε σήμερα, τη δεύτερη. Και στη διαδικασία της πρώτης είχα πει στον κ. Βούτση, τότε που είχε χαρακτηρίσει την πρώτη Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου ως την επιτομή των πράξεων, ότι η επόμενη που θα έρθει πώς θα χαρακτηριστεί, σαν η αποτομή των πράξεων νομοθετικού περιεχομένου; Σήμερα ήρθε, θα έρθει και η επόμενη, δεν ξέρουμε πώς θα χαρακτηριστεί.

Το θέμα είναι ότι πάμε ακόμα χειρότερα και από την προηγούμενη, γιατί πλέον μπαίνουν και διατάξεις-τροπολογίες μέσα στην πράξη και ιδιαίτερα στην τροπολογία για τις λαϊκές δεν βλέπουμε το πόσο επείγον είναι και τη συνάφεια την οποία μπορεί να έχει με την συγκεκριμένη ρύθμιση που κάνει η πράξη νομοθετικού περιεχομένου, δεδομένου ότι έχουμε στο πρώτο άρθρο για τη ζάχαρη και στο δεύτερο άρθρο μία διάταξη που αφορά τα φορολογικά.

Και εδώ μπαίνει, αν θέλετε, το ερώτημα: Αν σήμερα ήταν εδώ η Πρόεδρος της Βουλής; Την προηγούμενη φορά σε ένα νομοσχέδιο τρεις τροπολογίες ζήτησε δύο φορές από τους Υπουργούς με υποτιμητικό τρόπο να εξηγήσουν και αφού δεν πείστηκε για τους λόγους του επείγοντος και της συνάφειας, το έβαλε για να αποφασίσει η Ολομέλεια της Βουλής για να συζητηθούν οι συγκεκριμένες τροπολογίες. Σκεπτόμαστε, λοιπόν, τι θα γινόταν σήμερα. Θα το δεχόταν ή δεν θα το δεχόταν; Θα έμπαινε πάλι στη διαδικασία της ψηφοφορίας;

Και θέλω να μπω στην ουσία της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, ξεκινώντας ίσως από το άρθρο 2, όπως και ο ειδικός αγορητής μας, που μίλησε αναλυτικά. Εγώ θα κάνω ένα σχόλιο πάνω στο άρθρο 2, το οποίο είναι κάτι συμπληρωματικό σε αυτό που έχει έρθει για την επανεκκίνηση της οικονομίας με τις εκατό δόσεις και αρκετές ρυθμίσεις που ήρθαν μετά. Όσο θα βελτιώνεται εκείνο το σχέδιο, θα είναι προς το καλύτερο και δεν διαφωνούμε.

Η επανεκκίνηση, όμως, της οικονομίας δεν γίνεται με ρυθμίσεις επί ρυθμίσεων, δηλαδή σε κάθε νομοσχέδιο να γίνεται και μια φορολογική ρύθμιση. Επανεκκίνηση της οικονομίας γίνεται, κατά την άποψή μου, με τέσσερις γενναίες παρεμβάσεις. Με μια γενναία παρέμβαση, μια γενναία και άμεση ρύθμιση των κόκκινων δανείων, που σε επίκαιρη εργώτερη ο κ. Σταθάκης μου ξαναπάντησε ότι σε έξι μήνες θα ξεκινήσει η διαδικασία, το Φεβρουάριο. Έχουμε Φεβρουάριο, Μάρτιο, Απρίλιο, Μάιο και κάθε μία πάμε σε έξι μήνες. Το εξάμηνο, όμως, κάποτε πρέπει να αρχίσει να μετράει.

Το δεύτερο που πρέπει να γίνει είναι η ρευστότητα των τραπεζών προς τις επιχειρήσεις, γιατί όσο θα παραμένει αυτό το περιβάλλον τόσο μεγαλύτερο πρόβλημα θα έχουμε. Και δεν μπορεί να γίνεται με την αντιπαράθεση που έχει ανοίξει αυτήν τη στιγμή η Κυβέρνηση με την Τράπεζα της Ελλάδας, αλλά με σύγκλιση. Το να ανοίγει αντιπαράθεση η Τράπεζα της Ελλάδας με τον κ. Στουρνάρα είναι σαν να κυνηγάει τη σκιά της, κυνηγάει φαντάσματα. Αυτό που πρέπει να κυνηγήσει η σημερινή Κυβέρνηση είναι προϋποθέσεις ανάπτυξης και τίποτα περισσότερο και σε συνεργασία με όλους τους φορείς, με όλα τα δεδομένα τα οποία έχει μπροστά της.

Το τρίτο το οποίο θα πρέπει να δει άμεσα η Κυβέρνηση και θα πρέπει να έρθει σε διάλογο με τους φορείς είναι ο νέος αναπτυξιακός νόμος. Να ξεκινήσουν δειλά κάποιες επενδύσεις, σε ένα καλύτερο όμως κλίμα.

Και το τέταρτο είναι το Πτωχευτικό Δίκαιο, ένα απαρχαιωμένο, αναχρονιστικό Πτωχευτικό Δίκαιο. Δεν προσδοκά κανείς ότι στην Ελλάδα θα έρθει να επενδύσει κάποιος ξένος από μία άλλη χώρα όπου το Πτωχευτικό Δίκαιο παίζει το σημαντικότερο ρόλο για τις ξένες επενδύσεις.

Με αφορμή λοιπόν τη θέση μου στο άρθρο 2 ήθελα μόνο μία ερώτηση να βάλω στην κυρία Υπουργό, να μας ενημερώσει δη-

λαδή οι εισπράξεις των παρελθόντων ετών, εκτός ρυθμίσεων, ποιες είναι, σε τι ποσό ανέρχονται.

Στην επιτροπή είχα αναφερθεί συγκεκριμένα για τη ζάχαρη και είχα πει -και μάλιστα άκουσα και τον κύριο Υπουργό να αναφέρεται κι εδώ- ότι ενώ το 2009 είχαν καλλιεργηθεί διακόσιες τριάντα τέσσερις χιλιάδες στρέμματα και παρήχθησαν εκατόν εβδομήντα δύο χιλιάδες τόνοι ζάχαρης χωρίς καμμία επιδότηση, το 2014 καλλιεργήθηκαν εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες στρέμματα και παρήχθησαν πενήντα τρεις χιλιάδες τόνοι ζάχαρης, παρότι υπήρχε από το 2010 η ολοκληρωμένη παρέμβαση των 30 ευρώ και στη συνέχεια είχαμε και έχουμε από τώρα και την εξισωτική των 53 ευρώ.

Βλέπουμε ότι οι αγρότες δεν μπαίνουν στη διαδικασία να καλλιεργήσουν και λέμε: «Γιατί δεν μπαίνουν στη διαδικασία να καλλιεργήσουν;». Για έναν και μοναδικό λόγο: Γιατί δεν εγγυάται κανείς, όχι ότι θα πάρουν υψηλότερες τιμές, όπως λένε κάποιοι, στο καλαμπόκι και ούτω καθ' εξής, αλλά γιατί δεν ξέρουν αν το προϊόν τους θα το πληρωθούν στην όποια τιμή συμφωνηθεί. Λοιπόν, αυτό γίνεται γιατί κατ' αρχάς δεν υπάρχει η εγγύηση ότι θα λειτουργεί το εργοστάσιο, δεν υπάρχει εγγύηση ότι όλα αυτά τα οποία τους λένε θα ισχύσουν και ότι θα βρεθούν σε κάποια στιγμή να μην πληρώνονται, όπως ήταν απλήρωτοι τόσον καιρό. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε τώρα την πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Μας είχαν πει ότι τα 30 εκατομμύρια θα πάνε στους τευτοπαραγωγούς, θα πήγαιναν στους μεταφορείς και ούτω καθ' εξής. Εδώ λοιπόν έχουμε το εξής: Οι εργαζόμενοι είχαν πληρωθεί από το δάνειο της Τράπεζας Πειραιώς και δεν είχαν να παίρνουν καθόλου λεφτά, έτσι όπως λέχθηκε στην επιτροπή. Οι παραγωγοί είχαν να παίρνουν 913 χιλιάδες και οι μεταφορείς 1.800.000, δηλαδή από τα 30 εκατομμύρια 2.713.000. Τα υπόλοιπα χρήματα πήγαν, στην ουσία, στο κράτος, δηλαδή το κράτος πήρε από τον εκκαθαριστή 30 εκατομμύρια και πλήρωσε την «TRAINOSE», πλήρωσε τη ΔΕΠΑ, πλήρωσε τον ΟΠΕΚΕΠΕ και τις θυγατρικές της Σερβίας και φυσικά τους Γάλλους και τους Πολωνούς.

Εμείς βάζουμε λοιπόν ένα ερώτημα, με βάση τα στοιχεία τα οποία μας έδωσε ο εκκαθαριστής. Γιατί και τα 30 εκατομμύρια που πήραμε από τον εκκαθαριστή. Ο εκκαθαριστής λοιπόν μάζεψε περίπου μέχρι τώρα 500 εκατομμύρια. Ξέρετε ότι από τα 500 εκατομμύρια τα 320 εκατομμύρια πήγαν στο ΤΧΣ, στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, και τα 30 εκατομμύρια αυτά πάλι εκεί θα πήγαιναν; Τα υπόλοιπα πήγαν σε παλαιούς προμηθευτές, σε εργαζόμενους και ούτω καθ' εξής. Κι εγώ θέλω να ρωτήσω: Πήραμε 30 εκατομμύρια για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου. Γιατί δεν πήραμε 60-70 εκατομμύρια από τον εκκαθαριστή να ενισχυθεί το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας ακόμη περισσότερο, να 'χει χρήματα, όπως πήραμε τα 30 τώρα; Είτε είναι νόμιμη ή παράνομη η πράξη, είτε είναι 30 είτε είναι 70, είναι το ίδιο πράγμα θεωρούμε. Γιατί δεν πήραμε λοιπόν 60-70 να μπορέσει η εταιρεία να κινηθεί; Γιατί -προσέξτε- 20 εκατομμύρια κεφάλαιο κίνησης ζήτησε η εταιρεία από την Τράπεζα Πειραιώς και η Τράπεζα Πειραιώς αρνήθηκε και είπε «μόνο όταν η ΑΤΕ προς εκκαθάριση -η εταιρεία δηλαδή που κάνει την εκκαθάριση της Αγροτικής Τράπεζας- θα καλύψει τα ταμειακά ελλείμματα, μόνο τότε εμείς θα μπορούμε στη διαδικασία να δώσουμε χρήματα».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Χαρακίδη, σας παρακαλώ πολύ, συντομεύετε. Πήρατε και δύο λεπτά επιπλέον.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΧΑΡΑΚΙΔΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, κάνοντας μία ερώτηση, να μας δώσει ο Υπουργός την αμοιβή των εκκαθαριστών, να ξέρουμε δηλαδή αν υπάρχει αμοιβή, ποια είναι αυτή. Το πιο ντροπιαστικό για όλους μας είναι ότι αυτή τη στιγμή έχει στις αποθήκες της τριάντα οκτώ χιλιάδες τόνους δεσμευμένης ελληνικής ζάχαρης η Τράπεζα Πειραιώς, δεν πωλείται από την εταιρεία, γιατί αν την πουλήσει θα τα πάρει όλα τα χρήματα η Τράπεζα Πειραιώς, παραμένει στις αποθήκες και αυτό το οποίο κάνουμε, αντί να πουλάει η Βιομηχανία Ζάχαρης ελληνική ζάχαρη, πουλάει πολωνική και γαλλική, εισαγόμενη ζάχαρη, κινδυ-

νεύοντας να χάσουμε εξ ολοκλήρου τα δικαιώματά μας. Μάλιστα, το brand name με το οποίο πουλάει την πολωνική ζάχαρη είναι «Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης». Είναι ντροπή για όλους μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Καραγιάννης από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με το σχετικό νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα στη Βουλή δίνονται από την Κυβέρνηση δύο σαφείς απαντήσεις σε αντίστοιχα μεγάλα και σοβαρά ζητήματα. Το πρώτο έχει να κάνει με την επιβίωση και αναδιοργάνωση ενός σημαντικού εργαλείου παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας, που είναι η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, και το δεύτερο με τη μεγάλη και αυτονόητη προσπάθεια αύξησης των δημόσιων εσόδων.

Η πράξη νομοθετικού περιεχομένου της 27ης Μαρτίου για τη Βιομηχανία Ζάχαρης έρχεται την κρίσιμη στιγμή να καλύψει επιτυχώς τη θεσμική αδυναμία του βασικού μετόχου της εταιρείας να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του σε ό,τι αφορά την κεφαλαιακή επάρκεια και τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της. Η πράξη κρίνεται αναγκαία και απαραίτητη τόσο για τη συνέχιση της λειτουργίας της εταιρείας όσο και για τη στήριξη των τευτλοπαραγωγών.

Η γενικότερη δε στήριξη της πρωτογενούς παραγωγής και της ελληνικής μεταποίησης δεν είναι απλή υποχρέωση, αλλά εθνική ανάγκη τόσο για την εκβιομηχάνιση της χώρας και τη βιώσιμη εξισορρόπηση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών όσο και για την αύξηση του βαθμού αυτοδυναμίας της σε τρόφιμα.

Δυστυχώς η χώρα μας σήμερα είναι ελλειμματική στα περισσότερα είδη και οι ανάγκες καλύπτονται με αθρόες εισαγωγές που επιβαρύνουν δραματικά το εμπορικό ισοζύγιο. Ενδεικτικά σας αναφέρω ότι μόνο οι εισαγωγές κτηνοτροφικών προϊόντων ξεπερνούν τα 2 δισεκατομμύρια το χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα χρηματοοικονομικά και διαρθρωτικά προβλήματα της Ελληνικής Εταιρείας Ζάχαρης, οι ζημιογόνες χρήσεις και η έλλειψη ρευστότητας αναλύθηκαν επαρκώς στην αρμόδια επιτροπή μαζί με τους σχετικούς φορείς. Εκεί όλα τα κόμματα συμφώνησαν για τη στήριξη, την αναδιοργάνωση και την ανάπτυξη της εταιρείας.

Με την αναγκαία κεφαλαιακή ενίσχυση η Βιομηχανία ξεκινά ουσιαστικά τη μάχη της επιβίωσης και παράλληλα στηρίζει τους τευτλοπαραγωγούς στην έναρξη της καλλιεργητικής περιόδου, με στόχο τη συνέχιση της παραγωγής τεύτλων στη χώρα μας.

Για να μπορέσει όμως να ανταποκριθεί η Βιομηχανία στο στρατηγικό της ρόλο, κρίνεται απαραίτητη η άμεση εφαρμογή του σχεδίου αναδιοργάνωσης, που πρέπει να στοχεύει στη μείωση του λειτουργικού της κόστους, την αύξηση της παραγωγικότητας, την εξωστρέφεια και τη βιωσιμότητά της μέσα σε συνθήκες σκληρής ανταγωνισμού προς όφελος μετόχων, εργαζομένων και παραγωγών. Εξυπακούεται ο αυστηρός και συστηματικός έλεγχος, η αξιολόγηση βάσει αποτελεσμάτων, η απόδοση ευθυνών για πράξεις και παραλείψεις παρελθόντων ετών και η λειτουργία της εταιρείας με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 2 περί ληξιπρόθεσμων οφειλών με τη σχετική τροποποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 4321/2015, θέλω να πω ότι κινείται σαφέστατα σε θετική κατεύθυνση, γιατί δίνεται η δυνατότητα σε φυσικά και νομικά πρόσωπα που βρίσκονται σε πραγματική οικονομική αδυναμία πληρωμών λόγω κρίσης να ρυθμίσουν φορολογικές εκκρεμότητες και ταυτόχρονα να εισρεύσουν έσοδα στα δημόσια ταμεία.

Είναι γνωστό ότι η ρύθμιση των εκατό δόσεων των ληξιπρόθεσμων οφειλών του άρθρου 1 του παραπάνω νόμου περιελάμβανε μόνο την απαλλαγή κατά ποσοστό από τις προσαυξήσεις και τους τόκους εκπρόθεσμης καταβολής αυτών των οφειλών και ειδικότερα του άρθρου 53 του ν. 4174/2013, καθώς και τα πρόστιμα υποβολής ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολής δήλωσης των άρθρων 54 και 58 του ίδιου νόμου.

Είναι, όμως, γνωστό σε όλους ότι λόγω της οικονομικής κρίσης οι επιχειρήσεις βρίσκονται σε μεγάλη δυσπραγία και οικονομική

ασφυξία, με αποτέλεσμα να μη μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Έτσι, η πλήρης απαλλαγή ή η απαλλαγή κατά ποσοστό από όλους τους πρόσθετους φόρους του ν. 2523/1997, αλλά και αυτών των προστίμων και των τόκων του ν. 4174/2013, που γίνεται πράξη νομοθετικού περιεχομένου, θα δώσει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να μπορέσουν κάτω από αντίξοες οικονομικές συνθήκες να ανταποκριθούν στην άρση των εκκρεμοτήτων των οφειλών τους και στο κράτος να αυξήσει τα έσοδά του.

Εδώ βρίσκεται η ουσία και το θετικό πρόσημο του εν λόγω άρθρου, που προσχηματικά, σκόπιμα και δικολαβίστικα η Αντιπολίτευση προσπάθησε να ερμηνεύσει ως πράξη χαριστική σε μεγάλους οφειλότες χρεώστες. Στην παρούσα, όμως, οικονομική συγκυρία δεν δικαιολογούνται τέτοιου είδους αστήρικτοι ισχυρισμοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευχαριστώ θερμά για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγιάννη και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Σταϊκούρας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε την κύρωση της δεύτερης πράξης νομοθετικού περιεχομένου της παρούσας Κυβέρνησης. Δύο πράξεις σε λιγότερο από ένα μήνα. Πρακτική την οποία κατά το παρελθόν στηλίτευαν τα κόμματα που στηρίζουν σήμερα την Κυβέρνηση, όπως στηλίτευαν και αυτή της κατάθεσης και ψήφισης νομοσχεδίων με τη μορφή του κατεπείγοντος, όπως στηλίτευαν και αυτή της κατάθεσης και ψήφισης σωρείας βουλευτικών και υπουργικών τροπολογιών άσχετων με τα υπό συζήτηση νομοσχέδια και σήμερα, στις πρώτες εκατό ημέρες της νέας Κυβέρνησης, τα υιοθετούν και μάλιστα επαναλαμβάνόμενα.

Όλα αυτά συνιστούν, αν μη τι άλλο, κραυγαλέες αποδείξεις ασυνέπειας, αλλά αποδεικνύουν και τα αδιέξοδα στα οποία η Κυβέρνηση έχει περιέλθει εξαιτίας της αβελτηρίας, των παλινωδιών της, των αστοχιών της.

Επί των συγκεκριμένων διατάξεων. Με την πρώτη διάταξη καταβάλλεται από τον ειδικό εκκαθαριστή της Αγροτικής Τράπεζας ποσό 30 εκατομμυρίων ευρώ από τα μη διανεμηθέντα κέρδη και διαθέσιμά του στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, έναντι μελλοντικής αύξησης του μετοχικού της κεφαλαίου.

Δύο ζητήματα έχουν τεθεί, τόσο από την Αντιπολίτευση όσο και από τους φορείς.

Το πρώτο σχετίζεται με το εάν η εν λόγω καταβολή είναι συμβατή με το υφιστάμενο ενωσιακό θεσμικό πλαίσιο περί κρατικών ενισχύσεων, κάτι που επισημαίνει και η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Προβληματισμό τον οποίο κατέθεσαν στην ακρόαση φορέων και η ΠΑΣΕΓΕΣ και η ΓΣΕΒΕΕ, ενώ δεν φαίνεται να έχει τηρηθεί και η διαδικασία του ν. 4152/2013, δηλαδή η διαδικασία προηγούμενης διαβούλευσης και έκφρασης, όχι μόνο γνώμης, αλλά θετικής γνώμης από την αρμόδια κεντρική μονάδα κρατικών ενισχύσεων του Υπουργείου Οικονομικών.

Το δεύτερο ζήτημα έχει να κάνει με το ότι η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία δεν αντιμετωπίζει ουσιαστικά το πρόβλημα της βιωσιμότητας της εταιρείας, πρόβλημα μεγάλο, διαχρονικό και διογκούμενο, όπως άλλωστε υποστήριξε κατά την ακρόαση φορέων και η καινούργια διοίκηση της εταιρείας που διόρισε η παρούσα Κυβέρνηση. Πρόβλημα που οφείλεται κυρίως στο υψηλό βιομηχανικό, ενεργειακό και λειτουργικό κόστος της εταιρείας, στο υψηλό κόστος της πρώτης ύλης, στη χαμηλή στρεμματική απόδοση. Πρόβλημα του οποίου η αντιμετώπιση απαιτεί συντεταγμένο σχέδιο, συνεκτική μελέτη, εξειδικευμένη στρατηγική βιωσιμότητα της εταιρείας, βασιζόμενη μεταξύ άλλων και στα θετικά σημεία του υπάρχοντος σχεδίου αναδιάρθρωσης. Και θα συμφωνήσω με τον αρμόδιο Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών ότι προς αυτήν την κατεύθυνση οφείλουμε να συμβάλλουμε όλοι μας με υπευθυνότητα, με σοβαρότητα και κυρίως με διαορατικότητα και αυτό αφορά και την παρούσα ενίσχυση της εταιρείας.

Με τη δεύτερη διάταξη συμπληρώνεται ο ν. 4321/2015, σχετικά με τη ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών στη φορολογική διοίκηση.

Ορισμένες παρατηρήσεις: Πρώτη παρατήρηση. Ο νόμος συμπληρώνεται μόλις έξι ημέρες μετά τη δημοσίευσή του. Στις 21 Μαρτίου δημοσιεύθηκε το σχετικό ΦΕΚ, στις 27 Μαρτίου, δηλαδή έξι ημέρες αργότερα, η Κυβέρνηση υπέγραψε την ΠΝΠ που συμπληρώνει το νόμο. Απόδειξη, τουλάχιστον προχειρότητας, αν όχι και σκοπιμότητας.

Δεύτερη παρατήρηση. Η Κυβέρνηση στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου αναφέρεται στην αναγκαιότητα ρύθμισης φορολογικών εκκρεμοτήτων πολιτών και επιχειρήσεων που βρίσκονται, όπως λέει χαρακτηριστικά, σε πραγματική αδυναμία να ανταποκριθούν στο σύνολο των υποχρεώσεών τους λόγω της κρίσης.

Για να δούμε λίγο τα ποσοτικά στοιχεία:

Πρόσφατα, από τις εκατόν πενήντα χιλιάδες οφειλέτες που εντάχθηκαν στη ρύθμιση-εξπρές, υπήρξαν και δεκαπέντε οφειλέτες με ποσά άνω των 300.000 ευρώ που βρήκαν και πλήρωσαν άμεσα, μέσα σε μία εβδομάδα, συνολικά 16,5 εκατομμύρια ευρώ επί συνόλου εισπράξεων περίπου 150 εκατομμυρίων ευρώ. Δηλαδή -για να μην μπλέκουμε με πολλούς αριθμούς- το 0,01% των οφειλετών κατέβαλε σε μία εβδομάδα το 10% των εισπράξεων. Μάλιστα, από τις έξι επιχειρήσεις με οφειλές άνω του ενός εκατομμυρίου που έτυχαν ευνοϊκής ρύθμισης μόνο από την παρούσα Κυβέρνηση οι τέσσερις είχαν βεβαιωμένες οφειλές πριν το 2010.

Σε ό,τι αφορά την παρούσα ρύθμιση: Στο 86 φυσικά και νομικά πρόσωπα με οφειλές άνω του ενός εκατομμυρίου ευρώ, που εντάχθηκαν μέχρι σήμερα στη ρύθμιση από ένα σύνολο τριακοσίων ογδόντα χιλιάδων οφειλετών, διαγράφηκαν περίπου 20 εκατομμύρια πρόσθετοι φόροι από τα συνολικά περίπου 87 εκατομμύρια ευρώ. Άρα -πάλι για να μην μπλέκουμε με αριθμούς- το 0,02% των συμμετεχόντων γλίτωσε το 23% των πρόσθετων φόρων, που αφορά το 8% του ρυθμιζόμενου κεφαλαίου.

Συνεπώς εύλογα αναρωτιέται κάποιος για ποια αδυναμία λόγω κρίσης ομιλούμε; Σε ποια πραγματική οικονομική αδυναμία αναφέρεται η Κυβέρνηση; Είναι προφανές ότι εγείρεται σοβαρό ηθικό θέμα από την εν λόγω ρύθμιση, ειδικά -και το γνωρίζουμε αυτό- όταν από τον έλεγχο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων προκύπτει ότι οι περισσότεροι από τους μεγάλους οφειλέτες, με βάση το φορολογικό τους προφίλ, μπορούσαν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Απλά δεν το έκαναν γιατί ήταν συστηματικά ασυνειπείς.

Τρίτη παρατήρηση: Η είσπραξη οφείλεται και στον κανιβαλισμό άλλων ρυθμίσεων και φόρων, καθώς οι φορολογούμενοι αποδήμησαν από άλλες ρυθμίσεις ή ανέβαλαν τις εμπρόθεσμες υποχρεώσεις τους για να ωφεληθούν από τις νέες ρυθμίσεις. Το αποτέλεσμα είναι -και προσέξτε το- τον μήνα Απρίλιο, παρά τα 120 εκατομμύρια εισπράξεις από τη νέα ρύθμιση, τα συνολικά φορολογικά έσοδα να διαμορφώνονται στο επίπεδο του στόχου. Και η κατάσταση να γίνεται πολύ χειρότερη τον Μάιο -τις δέκα πρώτες ημέρες του Μαΐου- παρά τα περίπου 15 εκατομμύρια ευρώ από τη νέα ρύθμιση. Και θα δείτε τα αποτελέσματα των εσόδων όταν δημοσιοποιηθούν εντός των επόμενων ημερών.

Τέταρτον, από την εν λόγω ρύθμιση επέρχεται πρόσθετη μείωση βεβαιωμένων οφειλών και εσόδων, γεγονός για το οποίο πάντοτε ο ΣΥΡΙΖΑ, ως αξιωματική αντιπολίτευση, ασκούσε σκληρή κριτική. Σήμερα, όμως, τα ξέχασε αυτά.

Πέμπτο και τελευταίο: Η Κυβέρνηση εκτιμά ότι θα εισπράξει -όπως είπε χθες η κυρία Υπουργός- 700 εκατομμύρια ευρώ από τις ρυθμίσεις. Θυμίζουμε ότι στο περίφημο «Πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» προσδοκούσε ότι θα εισπράξει περίπου 3 δισεκατομμύρια ευρώ το 2015. Προσγειώνεται, συνεπώς, στις εκτιμήσεις της περίπου στο 1/5 των αρχικών. Καλό είναι και αυτό, αφού στους πόρους για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης η προσγείωση ήταν στο 1/10. Και όχι μόνο αυτό. Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, από τον νόμο της προηγούμενης κυβέρνησης προβλέπονταν ούτως ή άλλως εισπράξεις ύψους 470 εκατομμυρίων ευρώ για το 2015.

Συνεπώς το όποιο πρόσθετο θετικό αποτέλεσμα, αν προκύψει,

δεν θα είναι σημαντικό και θα οφείλεται κυρίως στους μεγάλους οφειλέτες, που δεν περιλαμβάνονταν στην προηγούμενη ρύθμιση. Και θα έχει ιδιαίτερη σημασία να δούμε ποιοι θα είναι τελικά αυτοί που θα ωφεληθούν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Σταϊκούρα.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Αμυράς από το Ποτάμι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άλλη μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου της Κυβέρνησης. Αυτήν τη φορά συνοδεύεται από τρεις υπουργικές και τρεις βουλευτικές τροπολογίες, άσχετες με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου. Μία εξ αυτών είναι εκπρόθεσμη και μία άλλη που κατέθεσε κάποιος συνάδελφος από τους Ανεξάρτητους Έλληνες -που δεν βλέπω κανέναν σήμερα στην Αίθουσα- έχει να κάνει με αυθαίρετες κατασκευές στο Λουτράκι.

Πρόκειται, λοιπόν, για μία καταχρηστική άσκηση της αρμοδιότητας των Υπουργών και μία κάκιστη νομοθετική πρακτική, την οποία έχει στηλιτεύσει από αυτήν εδώ την Αίθουσα και η Πρόεδρος της Βουλής η κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου.

Δεν ξέρω ποιος νιώθει πιο ανακουφισμένος σήμερα από τους δύο για την απουσία της κ. Κωνσταντοπούλου στο ταξίδι της στη Μόσχα, η ίδια η Πρόεδρος της Βουλής ή οι Υπουργοί; Υπομειδιά και πάλι ο Υπουργός.

Ας έρθουμε όμως τώρα στο περιεχόμενο της πράξης νομοθετικού περιεχομένου για την ΕΒΖ. Εμείς στο Ποτάμι θεωρούμε ότι η βιωσιμότητα και η ύπαρξη της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης είναι οπωσδήποτε κρίσιμη, σημαντική και υπεραπαιτήτη. Ένα ζαχαρουργείο δημιουργεί απασχόληση, παρέχει πρώτη ύλη και υποπροϊόντα μεγάλης οικονομικής αξίας.

Ωστόσο, αν και μονοπώλιο, η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης αποτελεί ένα τρανό παράδειγμα αποτυχίας του κράτους, όταν το κράτος κάνει τον επιχειρηματία. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται άλλη απόδειξη από τη σημερινή πράξη νομοθετικού περιεχομένου, που είναι ένα φιλί της ζωής για να παραμείνει όρθια η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης και να μην καταρρεύσει.

Ποια Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης; Αυτή που από το 1963 ήταν συνδεδεμένη με την πρωτογενή παραγωγή, είχε καθιερωμένη παραγωγή και μοναδική τεχνολογία πανευρωπαϊκά. Η ΕΒΖ ήταν η πρώτη στην Ευρώπη που καθιέρωσε σύστημα συμβολαϊκής γεωργίας πολύ πριν καν ανακαλυφθεί ο όρος αυτός στην υπόλοιπη Ευρώπη, περίπου μία δεκαετία μπροστά από την εποχή της.

Θα μπορούσε λοιπόν η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης να είναι ένα φωτεινό παράδειγμα. Αντ' αυτού, έχει φτάσει να είναι μία διαλυμένη εταιρεία από την ανεπάρκεια, τον κομματισμό και τις δόλιες -θα πω εγώ- κυβερνήσεις όσον αφορά την ευθύνη τους για τους διορισμούς των διοικήσεων -κομματικών διοικήσεων- που έφεραν σε αυτό το χάλι την ΕΒΖ. Πρέπει να ομολογήσουν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ ότι στον κρίσιμο αυτό τομέα της αγροτικής οικονομίας τα έκαναν θάλασσα.

Σήμερα, λοιπόν, που οι Έλληνες φορολογούμενοι καλούνται ναβάλουν πάλι το χέρι στην τσέπη για να δώσουμε 30.000.000 ευρώ στην ΕΒΖ για κεφαλαιακή ενίσχυση. Οι επισφαλείς απαιτήσεις της ΕΒΖ το 2014 έχουν φτάσει τα 24.590.000 ευρώ. Το 2007, αγαπητοί συνάδελφοι, για να έχετε μία εικόνα, οι επισφαλείς απαιτήσεις ήταν μόλις 787.000 ευρώ. Μέσα σε μία επταετία εκτοξευθήκαν στα 25.000.000 ευρώ - περίπου όσα ψάχνουμε σήμερα για να σταθεί στα πόδια της η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης. Θα καταθέσω τα στοιχεία αυτά στο τέλος. Είναι από το site της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης.

Είναι να απορεί κανείς, αυτές οι διοικήσεις τα τελευταία επτά χρόνια βερεσέ έδιναν τη ζάχαρη; Στο τεφτέρι έγραφαν τα χρωστούμενα; Πρόκειται για ένα προϊόν που έχει όλες τις πόρτες στις αγορές ανοιχτές, ένα προϊόν μονοπωλιακό και υψηλής ποιότητας -όσον αφορά την ελληνική ζάχαρη.

Βέβαια, ο κύριος Υπουργός, ο κ. Αποστόλου, ο οποίος εχτές μας είπε πού έμεναν τα μέλη της διοίκησης -πεντακόσια-εξακόσια χιλιόμετρα μακριά από την έδρα της εταιρείας- θα

έπρεπε να μας πει και θα περιμένουμε να μας καταθέσει στοιχεία σχετικά με τις αμοιβές των μελών της διοίκησης. Η δική μου έρευνα μιλάει για περίπου 0,5 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Και οι αμοιβές αυτές δεν ήταν και καθόλου συνδεδεμένες με το αποτέλεσμα της δουλειάς τους.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και των εργαζομένων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Πάμε λοιπόν και στους εργαζόμενους. Ποια είναι η παραγωγικότητα των εργαζομένων; Θα κάνουμε μία σύγκριση Ελλάδος-Ιταλίας. Τα στοιχεία αυτά είναι από την επιτροπή των Γαλλικών Βιομηχανιών Ζάχαρης, CEFS Sugar statistics 2014. Θα τα καταθέσω και αυτά στο τέλος.

Το 2014 -ας πάρουμε δηλαδή την πρόσφατη χρήση- η παραγωγή ζάχαρης στην Ελλάδα ήταν εκατόν εξήντα χιλιάδες τόνοι. Είχαμε χίλιους εκατόν είκοσι εργαζομένους. Η παραγωγικότητα δηλαδή ανά εργαζόμενο ήταν εκατόν σαράντα τρεις τόνοι. Στην Ιταλία είχαμε πεντακόσιες επτά χιλιάδες τόνους παραγωγής ζάχαρης για το 2014 από χίλιους εξακόσιους ογδόντα εργαζομένους. Η παραγωγικότητά τους ήταν τριακόσιοι είκοσι τόνοι ανά εργαζόμενο.

Αυτό δεν σημαίνει ότι οι Έλληνες εργαζόμενοι ήταν τεμπέληδες -όχι- αλλά έτσι γεννιούνται τα κακά στερεότυπα. Το πρόβλημα είναι ότι δεν έγιναν επενδύσεις, δεν έγινε καμμία ανανέωση του εξοπλισμού, και έμειναν πολύ πίσω όσον αφορά τις εξελίξεις στο επίπεδο τεχνολογίας. Εκεί που ήταν η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης πρωτοπόρος σε αυτό τον τομέα, έγινε ουραγός και μαζί συμπάρεσυρε και τους εργαζόμενους.

Έτσι έχουμε φτάσει στις στατιστικές αποτιμήσεις να φαίνονται οι Έλληνες ότι ναι μεν εργάζονται τις περισσότερες ώρες από οποιονδήποτε άλλο Ευρωπαίο, αλλά έχουν τη χαμηλότερη παραγωγικότητα. Οι Γερμανοί για παράδειγμα εργάζονται τις λιγότερες ώρες την εβδομάδα από κάθε άλλο Ευρωπαίο, αλλά έχουν την υψηλότερη παραγωγικότητα, διότι εκεί εργάζονται πιο έξυπνα, το οικονομικό και εργασιακό περιβάλλον είναι δομημένο σωστά και δεν είναι έρμαια της κάθε κομματικής διορισμένης διοίκησης.

Εμείς, το Ποτάμι, αγαπητοί συνάδελφοι, είμαστε υπέρ της υγιούς επιχειρηματικότητας και του συνεργατισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε σύντομα, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Εμείς θέλουμε η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης να αποτελέσει ένα πιλοτικό σχέδιο για δημιουργία ανταγωνιστικών ομάδων νέων παραγωγών, οι οποίοι θα έχουν το σύνολο των τευτλοπαραγωγών, με σκοπό την εξαγορά της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης, την απόκτηση της ποσώτωσης, την καθετοποίηση της παραγωγής και την παραγωγή και εκμετάλλευση μιας σειράς υποπροϊόντων που μοσχοπουλιούνται στις εξωτερικές αγορές.

Η μελάσα από ζαχαροκάλαμο με μια τροποποίηση της παραγωγικής διαδικασίας της EBZ αποτιμάται στις διεθνείς αγορές από 18 έως 20 ευρώ το κιλό. Η νωπή πούλπα και η ζαχαρόπιτα, που είναι ζωοτροφές υψηλής ποιότητας, αποτιμώνται στα 16 λεπτά το κιλό, ενώ θα μπορούσε η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης να αυτοτροφοδοτεί τις ενεργειακές της ανάγκες από την αξιοποίηση των στελεχών της τευτλοκαλλιέργειας.

Είναι ένα πυροσβεστικό μέτρο, ένα φιλί της ζωής τα 30.000.000 ευρώ για την κεφαλαιακή στήριξη της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης, αλλά δεν έχουμε ακούσει, κύριε Υπουργέ, κάτι για τα νέα προϊόντα, τα οποία θα μπορούσαν να παράξουν τα πέντε εργοστάσια -ή εν πάση περιπτώσει όσα λειτουργούν- όπως βιοαιθανόλη, κιτρικό οξύ και αλκοόλ ποτοποιίας.

Τελειώνοντας, θα σας έλεγα ότι οι καλοί μας συνάδελφοι, ο Αλέξανδρος Χατζηδημητρίου, Βουλευτής Σερρών, όπως επίσης και ο Σπύρος Καρχιμάνης, από τον τομέα Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων του Ποταμιού, έχουν πολλές τεκμηριωμένες ιδέες. Έχουν καταρτίσει ένα σχέδιο πάνω στο οποίο θα μπορούσαν να μην να στηριχθούν οι δυνάμεις του αύριο, να μην θα απαιτούνταν περισσότερα από τα 30.000.000 ευρώ που δίνουμε σήμερα -αλλά το μέλλον άδηλο- ωστόσο η υπεραξία από το τεύτλο ως τη ζά-

χαρη και τα υποπροϊόντα θα ήταν πάρα πολύ μεγάλη.

Εμείς, ως Ποτάμι -επειδή οι ίδιοι το κάνουμε και τολμάμε- προτείνουμε, κοιτάμε το μέλλον και πιστεύουμε ότι και εσείς θα έπρεπε να ακολουθήσετε τον ίδιο δρόμο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αμυράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και πέντε συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 11^ο Δημοτικό Σχολείο Αιγάλεω και το 14^ο Δημοτικό Σχολείο Καλλιθέας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Ηλίας Ιωαννίδης από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΗΛΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι την ανάγκη να τοποθετηθώ επί της πράξης νομοθετικού περιεχομένου όχι μόνο γιατί ως μέλος της Διαικούς Επιτροπής Οικονομικών ή κάτοικος της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης αντιλαμβάνομαι τι συμβαίνει στη λειτουργία των εργοστασίων ζάχαρης, αλλά κυρίως γιατί θεωρώ ιστορικής σημασίας αυτή την απόφαση, διότι υλοποιεί τη δέσμευση και πολιτική μας θέσης για έμφαση στον πρωτογενή τομέα. Είναι η πρώτη Πράξη με τεράστιο συμβολισμό για την παραγωγική ανασυγκρότηση της καθημαγμένης χώρας μας.

Αισθάνομαι την ανάγκη να μεταφέρω από αυτό το Βήμα στον ελληνικό λαό τον προβληματισμό μου για το πώς τα κόμματα του μνημονίου αντιμετώπισαν αυτήν τη δύσκολη αλήθεια, τη μεγάλη υψηλού ρίσκου προσπάθεια επαναλειτουργίας της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης.

Αναδείκνυν με μικροψυχία τα υπαρκτά προβλήματα που αυτοί δημιούργησαν, τις δυσκολίες που έχουμε εξαιτίας των δικών τους επιλογών και πράξεων. Μας κατακεραυνώνουν για την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, που αυτοί χρησιμοποίησαν είκοσι επτά φορές, καταστρέφοντας και αποδομώντας κάθε έννοια δημοκρατίας και δημοκρατικής λειτουργίας.

Όλα αυτά την ίδια στιγμή που μόλις και μετά βίας προλάβαμε τη φετινή και όχι από του χρόνου σπορά των αγροτών και δώσαμε τη δυνατότητα να δουλέψουν εργαζόμενοι, υπάλληλοι και αυτοκινητιστές.

Στο ερώτημα: «πράξη νομοθετικού περιεχομένου και λειτουργία από φέτος της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης ή κανονική διαδικασία και χάσιμο της χρονιάς για τους αγρότες, τους εργαζόμενους και τους καταναλωτές ελληνικής ζάχαρης;» τοποθετήθηκε υπέρ της δεύτερης επιλογής.

Κατά τα άλλα, χθες ο κ. Χατζηδάκης μάς είπε ότι πάνω από κόμματα και χρώματα για όλους μας είναι η πατρίδα. Για την ίδια πατρίδα μιλάμε, κύριε Χατζηδάκη; Ακαλλιέργητα χωράφια η πατρίδα σας με αγρότες σε απόγνωση. Καλλιέργησιμα με τεύτλα εμείς, ως προσπάθεια τουλάχιστον, ανοίγοντας ένα παράθυρο ελπίδας και αισιοδοξίας για τους αγρότες μας. Κλειστά εργοστάσια εσείς. Ανοιχτά από την πρώτη χρονιά εμείς. Εισαγόμενη ζάχαρη εσείς. Ελληνική εμείς. Ανεργία εσείς. Εργασία εμείς.

Πράγματι στην ίδια πατρίδα κατοικούμε, αλλά ο πατριωτισμός σας δεν φάνηκε αυτές τις μέρες στη συγκεκριμένη συζήτηση. Μικροψυχία, μεψιμοιρία, υποκρισία, στεναχώρια. Γιατί τελικά; Ίσως γιατί αυτή η πράξη μάς δίνει και το στίγμα της δικής μας προσπάθειας και κυρίως αναδεικνύει τις δικές σας ευθύνες. Ίσως γιατί η επανεκκίνηση της οικονομίας που θα επιχειρήσουμε, ξεκινώντας από την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, είναι και το τέλος της αποβιομηχάνισης που με «πατριωτισμό» εσείς καταφέρατε.

Η αποβιομηχάνιση της χώρας μας δεν είναι μια καινούργια

ιστορία. Μια χώρα που στηρίχθηκε οικονομικά στη μικρή και μεγάλη βιομηχανία και βιοτεχνία τις δεκαετίες του '60 μέχρι και του '80, άλλαξε άρδην χαρακτηριστικά παραγωγής τα τελευταία τριάντα χρόνια.

Η Αριστερά της Μεταπολίτευσης διαισθανόμενη τα σημερινά αδιέξοδα της οικονομικής και παραγωγικής μας βάσης έλεγε: «Δεν θα γίνουμε τα γκαρσόνια της Ευρώπης». Η αλλαγή του παραγωγικού ιστού της Ελλάδας μέσω των υπηρεσιών έδωσε γρήγορο και φτηνό χρήμα, αλλά σταδιακά υποβάθμισε τον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, που πρέπει να αποτελούν την ατμομηχανή μιας κραταιάς εθνικής οικονομίας. Η ευρωπαϊκή ενοποίηση έφερε πολύ γρήγορα και την οικονομική ολοκλήρωση, μια ολοκλήρωση που δεν άφηνε περιθώριο βιομηχανικής ανάπτυξης, μη σεβόμενη την αγροτική οικονομία, μη σεβόμενη τις μέχρι τώρα παραγωγικές οδούς της χώρας, που όμως ξετρελάθηκε να πουλάει υπηρεσίες και να υμνεί τη μεταπρατική οικονομία μπαζώνοντας παραλίες, πουλώντας ακόμη και τη θάλασσα την ίδια.

Η ανατολική Μακεδονία και Θράκη είδε τη δεκαετία του '90 να κλείνουν μεγάλες βιομηχανίες αφήνοντας πίσω τους ανεργία και μίζερια. Η «SOFTEX» και τα καπνά, πήραν το δρόμο τους προς την Βουλγαρία και την Τουρκία μιας και ο παραγωγικός χάρτης της Ευρώπης δεν τις χώραγε. Η εποχή του εκσυγχρονισμού ισοπέδωσε τη μικρή και μεσαία επιχειρηματικότητα και άφησε μόνο τους μεγάλους παίκτες για να κάνει αλίσβερίσι.

Στα μνημονιακά χρόνια με την καταστροφή του εισοδήματος και της ζήτησης, η ήδη βεβαρημένη βιομηχανία συρρικνώθηκε ακόμη περισσότερο. Η απάντηση της Κυβέρνησης σε ένα κοντόφθαλμο και ανεπιτυχές παραγωγικό μοντέλο μπορεί να είναι μόνο η οικονομική και παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Χρειαζόμαστε ισχυρή βιομηχανική πολιτική, που θα ενισχύει τον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα.

Η βιωσιμότητα της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης αποτελεί το πρώτο μέτρο του προγράμματος της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας μας. Η Ελληνική Βιομηχανία είναι ο μοναδικός παραγωγός ζάχαρης στην Ελλάδα που είχε παραρτήματα στη Λάρισα, το Πλατύ Ημαθίας, στις Σέρρες, στην Ξάνθη και στην Ορεστιάδα. Αποτέλεσε πυλώνα της οικονομίας τα προηγούμενα χρόνια και με την πώληση της Αγροτικής Τράπεζας όπου κατείχε το 82,3 των μετοχών, στην Τράπεζα Πειραιώς υπονομεύτηκε πλήρως το μέλλον της επιχείρησης.

Με την ευκαιρία αυτή να πω ότι ο κ. Λαφαζάνης χαρακτήρισε την πώληση της Αγροτικής Τράπεζας «σκάνδαλο του αιώνα». Κύριε Υπουργέ, μην το αφήσουμε ανεξιχνίαστο και ατιμώρητο αυτό το έγκλημα σε βάρος των Ελλήνων αγροτών και του ελληνικού λαού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Οι παραλυτικές πολιτικές που ακολουθήθηκαν από την προηγούμενη συγκυβέρνηση σε καθετί που αποτελούσε κρατική παρουσία, έφτασαν και την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης σε αυτό το σημείο.

Η απέχθειά τους σε ό,τι βρισκόταν υπό κρατικό έλεγχο, ανεξάρτητα από το εάν ήταν κερδοφόρο ή όχι, τους έκανε κοινωνικά ανάλγητους με τα πιο φτωχά στρώματα της ελληνικής κοινωνίας. Οι εκδικητικές λογικές τους παραλίγο να οδηγήσουν σε μαρασμό τον κλάδο των τευτοπαραγωγών.

Με αυτά τα 30.000.000 ευρώ εμείς δίνουμε τη δυνατότητα σε μια εν δυνάμει κερδοφόρα επιχείρηση να αναπτυχθεί και επίσης στους τευτοπαραγωγούς την ευκαιρία να μην καταστραφούν.

Ευρισκόμενοι σε τέτοιες ώρες, είναι καιρός να βάλουμε τις βάσεις για ένα νέο παραγωγικό μοντέλο που δεν το επιτάσσει ο πολιτικός σχεδιασμός της Κυβέρνησης, αλλά οι ανάγκες της κοινωνίας μας και η ανάγκη των αγροτών να μπορούν να διαθέσουν τη σοδειά τους σε μια υγιή επιχείρηση και όχι να την αφήσουν να σαπίζει στις αποθήκες.

Χρειάζεται επιμονή και στήριξη από την πλευρά του δημοσίου σε μια τέτοια επιχείρηση, ώστε να μπορεί εν ευθέτω χρόνω, παρά το ιδιαίτερα ανταγωνιστικό περιβάλλον, να εξαγει προϊόν η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης.

Πρέπει όλοι μας σήμερα να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και όχι να κάνουμε πολιτική με μικροκομματικά οφέλη. Οι πυλώνες της παραγωγής και της οικονομίας της χώρας θα πρέπει να είναι σε πλήρη σύμπτωση με τα προϊόντα που παράγει και τις ανάγκες που έχει.

Οι νεοφιλελεύθερες συνταγές διέλυσαν τον παραγωγικό ιστό της χώρας. Δεν μπορεί οι ακολουθούμενες πολιτικές να είναι στοιχισμένες με τα τραπεζικά συμφέροντα και όχι με τις ανάγκες του λαού μας. Δεν μπορεί απέναντι στο δόγμα του μικρού και ευέλικτου κράτους να θυσιάζουμε τον παραγωγικό μας ιστό.

Πρέπει να ξέρετε πως η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης είναι μόνο η αρχή μιας δέσμης μέτρων, που ως στόχο θα έχουν την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, την ενδυνάμωση της οικονομίας, σε πλήρη αντιστοιχία με τις ανάγκες της κοινωνίας και τα «θέλω» του λαού μας. Στόχος μας είναι η παραγωγική ανασυγκρότηση που θα εστιάζει και θα υπηρετεί τις ανάγκες των λαών και όχι τα κέρδη των λίγων.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωαννίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Κεγκέρογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα μου επιτρέψετε να κάνω ένα σχόλιο για τη διαδικασία της πράξης νομοθετικού περιεχομένου και την πολιτική υιοθέτηση της από την Κυβέρνηση, η οποία ως Αντιπολίτευση διερρηγγνυε τα ιμάτια της κάθε φορά που υπήρχε τέτοια πράξη.

Το επιχείρημα της Κυβέρνησης είναι ότι ο αριθμός των πράξεων νομοθετικού περιεχομένου που εκδόθηκαν κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο ήταν πολύ μεγάλος, ενώ τώρα είναι πάρα πολύ μικρός –δύο ή τρεις μέχρι στιγμής.

Εάν όμως κάνουμε μια σύγκριση του αριθμού των νομοσχεδίων που ψήφισε η συγκεκριμένη Βουλή με τον αριθμό των νομοσχεδίων που ψήφισε η προηγούμενη, θα δούμε ότι το ποσοστό είναι τεράστιο.

Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Θα σας θυμίσω ότι πριν καν την ολοκλήρωση της διαδικασίας σε αυτήν την Αίθουσα για την ψήφιση του σχετικού νόμου που αφορούσε τη ρύθμιση οφειλών στο δημόσιο, γινόταν ταυτόχρονα η επεξεργασία της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, άλλως δεν εξηγείται ότι λίγες ώρες μόνο μετά ήταν έτοιμη, κατατέθηκε και υπεγράφη από τον Πρωθυπουργό.

Θα μου πείτε, είναι αυτό μεμπτό; Ίσως δεν έκαναν σοβαρή δουλειά οι άνθρωποι που επεξεργάστηκαν το νομοσχέδιο για τη ρύθμιση οφειλών στο δημόσιο, τους έριξε κάποιος κάποια ιδέα και στη συνέχεια έκαναν μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Αυτή είναι η «αγνή» εκδοχή.

Υπάρχει όμως και άλλη εκδοχή, η οποία λέει ότι ακριβώς στο θέμα που αφορά την απαλλαγή ποσών που έχουν να κάνουν με ταμειακά πρόστιμα, με πρόστιμα προσουξήσεων κ.λπ., που αφορούν συγκεκριμένα πρόσωπα και επιχειρήσεις, η πράξη είναι ατομική, του ίδιου του Πρωθυπουργού. Διότι, με αυτόν τον τρόπο ήθελε να περάσει ένα συγκεκριμένο μήνυμα.

Επειδή δεν δόθηκαν, λοιπόν, ούτε σαφείς εξηγήσεις, γιατί προέκυψε η ανάγκη να γίνει πράξη νομοθετικού περιεχομένου και γιατί δεν υπήρξε η πρόβλεψη ή γιατί δεν κατατέθηκε τροπολογία ή γιατί δεν νομοθετήθηκε με οποιοδήποτε άλλο τρόπο το συγκεκριμένο ζήτημα από την πλευρά της Κυβέρνησης, ο καθένας μπορεί να σκεφτεί οτιδήποτε.

Βέβαια, μπορούν να εξαχθούν σαφή συμπεράσματα αμέσως μόλις κάνουν τον απολογισμό για τους εντασσόμενους στη συγκεκριμένη ρύθμιση. Αυτό θα μας δώσει συγκεκριμένα στοιχεία.

Η προσωπική μου θέση –και πιστεύω όλων– θα πρέπει να είναι ότι αυτό το συνταγματικό εργαλείο, διότι δεν είναι αντισυνταγματική η πράξη νομοθετικού περιεχομένου, το δίνει το Σύνταγμα αυτό το εργαλείο, θα πρέπει να αξιοποιείται πραγματικά όταν είναι αδύνατη η με άλλο τρόπο νομοθέτηση.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση ούτε διακοπές είχε η Βουλή ούτε νομοσχέδια είχαμε για να ενταχθεί.

Βεβαίως, αν λογαριάσουμε τις εβδομάδες από το Φεβρουάριο μέχρι σήμερα που έχουμε νομοθετικό έργο, θα δούμε ότι κατά

60% καθόμαστε. Και επειδή γίνεται πολλή συζήτηση, το 60% των αμοιβών που έχουμε πάρει ως Βουλευτές πρέπει να το επιστρέψουμε. Το 60% του χρόνου καθόμαστε, το 70% μέχρι πρότινος. Τις τελευταίες δύο-τρεις εβδομάδες, ναι, υπάρχει εντατικό έργο. Το προηγούμενο διάστημα θυμάστε τι γινόταν; Άρα, ενώ δεν είχε φόρτο εργασίας η Βουλή, ενώ δεν υπήρχαν επίσημες διακοπές του Σώματος -καλοκαιρινές, Χριστουγέννων ή Πάσχα- έρχεται μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου εν αιθρία, η οποία ρυθμίζει τα σε σχέση με τα οφειλόμενα προς το κράτος συγκεκριμένων ατόμων και επιχειρήσεων.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της επιβολής νέας φορολόγησης στους αγρότες. Κατ' αρχάς πρέπει να πούμε ότι μέχρι τώρα δεν υπήρχε σε καμμία περίπτωση, όπως και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φορολόγηση επιδοτήσεων αγροτικών ενισχύσεων και βεβαίως αποζημιώσεων. Δεν υπήρξε καμμία αναφορά πουθενά και δεν υπήρξε και νομοθέτηση στο παρελθόν. Και έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση να εισαγάγει για πρώτη φορά νομοθετικά τη φορολόγηση των αγροτικών ενισχύσεων και επιδοτήσεων, αυτών που προέρχονται από την Κοινή Αγροτική Πολιτική. Αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά στη χώρα μας και πρέπει να το επισημάνουμε.

Το ότι έρχεται κεκαλυμμένα και με το επιχείρημα της απαλλαγής των μέχρι 12.000 επιδοτήσεων, αυτό δεν λέει τίποτα. Για πρώτη φορά, λοιπόν, σπάει αυτό το οποίο ίσχυε ως αρχή και στην Ελλάδα και σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή οι αφορολόγητες ενισχύσεις. Του χρόνου θα έρθει με μια διάταξη και θα πει στο Κομμουνιστικό Κόμμα «Ναι, πέρυσιν σας υποσχέθηκα ότι τους φτωχομεσαίους αγρότες θα τους έχω αφορολόγητους» και του χρόνου θα έρθει ένας άλλος Υπουργός ή ο ίδιος πιθανόν ή μια άλλη κυβέρνηση ή η ίδια πιθανόν και θα πει «Δεν μπορούμε πρέπει να φορολογήσουμε από το 0 ευρώ».

Αυτό, λοιπόν, δεν εξισορροπεί την εισαγωγή για πρώτη φορά της φορολόγησης των ενισχύσεων. Θα μπορούσε να υπάρξει διάλογος, να υπάρξει ένας διαφορετικός τρόπος αντιμετώπισης. Τέτοιος διάλογος δεν υπήρξε. Είναι κεραυνός εν αιθρία το συγκεκριμένο νομοθέτημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έρχεται βεβαίως, να απαντήσει, μάλλον να καταρρίψει και ένα επιχείρημα της Κυβέρνησης σε σχέση με τη μη δυνατότητα αντιμετώπισης του φορολογικού που έχει κενά, που ψηφίστηκε το προηγούμενο διάστημα. Έχουμε ένα φορολογικό των αγροτών το οποίο έχει κενά και με τις πρόσθετες ρυθμίσεις που γίνονται, θα οδηγήσει στην υπερφορολόγηση των αγροτών.

Έχουμε προτείνει ότι έστω για φέτος, πρώτη φορά εφαρμογής του συστήματος εσόδων-εξόδων, να δεχτεί η Κυβέρνηση, να δεχτεί το Υπουργείο Οικονομικών να υπάρχουν ως έξοδα τεκμαρτά ισόποσα του 20% των εσόδων, χωρίς παραστατικά, ούτως ώστε να υπάρξει μια εξισορρόπηση στη ζημία την οποία θα υποστούν οι αγρότες. Δεν προχωρεί να το κάνει, παρότι το θεωρεί λογικό, γιατί -λέει- δεν μπορεί στον ίδιο χρόνο να κάνει δυο φορές νομοθέτηση για το φορολογικό. Μα, αν είναι δυνατόν! Και έρχεται με την τροπολογία τούτη να εισάγει τη φορολόγηση των αγροτικών ενισχύσεων και την ίδια ώρα μας λέει ότι δεν μπορεί να διορθώσει ένα λάθος της προηγούμενης κυβέρνησης, της προηγούμενης Βουλής ή του Υπουργείου Οικονομικών.

Θα πρέπει να προστεθεί η διάταξη ως νομοτεχνική βελτίωση -εμείς την προτείνουμε- ότι ως έξοδα για τα εισοδήματα του 2014 σε όσους αγρότες υποβάλλουν φορολογικές δηλώσεις με βάση το σύστημα εσόδων-εξόδων, να λαμβάνεται και ποσό ίσο μέχρι το 20% των εσόδων χωρίς παραστατικά.

Αυτές οι δύο σειρές πρέπει να προστεθούν, για να υπάρξει μια εξομάλυνση στο πρόβλημα. Θα παρακαλούσα για άλλη μια φορά την κυρία Υπουργό, να το εξετάσει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε, κύριε Κεγκερόγλου.

Τον λόγο έχει ο κ. Σταύρος Αραχωβίτης από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡΑΧΩΒΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχεται σή-

μερα στην Ολομέλεια της Βουλής για συζήτηση η κύρωση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου για τη ρύθμιση της βιωσιμότητας της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης και τις ληξιπρόθεσμες οφειλές.

Από τη συζήτηση που έγινε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, φωτίστηκαν διάφορες πολύ ενδιαφέρουσες πτυχές και για τα δύο άρθρα της πράξης νομοθετικού περιεχομένου.

Σχετικά με τις ληξιπρόθεσμες οφειλές, φάνηκε ξεκάθαρα η επιτυχία της ρύθμισης των εκατό δόσεων του ν. 4321/2015. Ένας πολύ μεγάλος αριθμός συμπολιτών μας ανταποκρίθηκε και προσήλθε στα ταμεία, προκειμένου να τακτοποιήσει τις υποχρεώσεις του προς το δημόσιο. Το μέγεθος, όμως, της επιτυχίας της ρύθμισης φαίνεται από το γεγονός ότι εισπράχθηκαν οφειλές παλαιότερων δεκαετιών που για τη φοροελεγκτική διοίκηση ήταν πραγματικά μη εισπράξιμες.

Η ρύθμιση που εισήχθη με τη συγκεκριμένη πράξη νομοθετικού περιεχομένου, προβλέπει επιπλέον διαγραφή ορισμένων πρόσθετων φόρων ή τελών, οι οποίοι ενσωματώνονται στην κύρια οφειλή. Η ρύθμιση αυτή σε καμμία περίπτωση δεν επιφέρει διαγραφή προστίμων για παραβάσεις της νομοθεσίας ΦΠΑ, του Τελωνειακού Κώδικα ή του Κώδικα Βιβλίων Και Στοιχείων, για να μην έχουμε παρεξηγήσεις.

Άλλωστε, δεν είναι η πρώτη φορά που πρόσθετοι φόροι διαγράφονται ή ρυθμίζονται. Ήδη, με τον ν. 2523/1997 προβλεπόταν μείωση αυτών, αλλά και μεταγενέστεροι νόμοι ακόμα προέβλεπαν ευνοϊκή μεταχείριση για τους πρόσθετους αυτούς φόρους. Δυστυχώς, από το 2011 όλες αυτές οι διατάξεις καταργήθηκαν. Αν ίσχυαν, ενδεχομένως πολλές επιχειρήσεις να μην βρίσκονταν στη δύσκολη θέση να οδηγηθούν στο λουκέτο.

Όσον αφορά τη ρύθμιση για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης, δεν προέκυψαν σημαντικές διαφωνίες στην επιτροπή. Αναδείχθηκαν, όμως, μια σειρά παραμέτρων, γύρω από την ελληνική αγροτική βιομηχανία, την πρωτογενή παραγωγή και τις εθνικές στρατηγικές στον πρωτογενή τομέα.

Κατά πρώτον, η πτωτική πορεία της βιομηχανίας, έχει τις ρίζες της στην απώλεια σημαντικού μέρους των ποσοστώσεων στην καλλιέργεια τεύλων, με την ΚΟΑ του 2006. Στο κομβικό αυτό σημείο μειώθηκε δραματικά η καλλιέργεια ζαχαρότευλων στη χώρα μας. Ως άμεσο αποτέλεσμα είχαμε τη ραγδαία μείωση της παραγόμενης ποσότητας ζάχαρης στα ελληνικά εργοστάσια, εκτοξεύοντας το κόστος παραγωγής στα ύψη. Εδώ αρχίζει, λοιπόν, η κατάρρευση της βιομηχανίας. Αρχίζουν οι ζημιές, η μη εξυπηρέτηση των δανείων, επισφαλές απαιτήσεις κ.λπ..

Κατά δεύτερον, ακολουθήθηκαν λανθασμένες στρατηγικές επιλογές, οι οποίες οδήγησαν σε νέα υποβάθμιση του κλάδου της ζάχαρης. Η επιλογή για κατεύθυνση επενδύσεων στο βιοντί-ζελ, για παράδειγμα, αποδείχθηκε αναποτελεσματική για τη βιομηχανία και τον κλάδο. Αντί να στηριχθούν επιλογές ενίσχυσης της παραγωγής ζάχαρης, όπου σαν χώρα είμαστε ελλειμματική, δόθηκε έμφαση σε έναν τομέα, ο οποίος ήταν άκαιρος και κακά σχεδιασμένος. Κόστος; Εξήντα εκατομμύρια ευρώ.

Κατά τρίτον, αναδείχθηκαν λανθασμένες πολιτικές της προηγούμενης διοίκησης της εταιρείας. Ενώ από το 2010 διαφαινόταν καθαρά η πτωτική πορεία της εταιρείας, δεν έγιναν οι ενέργειες εκείνες που θα μπορούσαν να αναστρέψουν την κατάσταση. Αντίθετα, αυξήθηκε ο δανεισμός που έφθασε σε υπέρογκα ύψη. Εδώ έρχονται να προστεθούν οι μεγάλες ευθύνες της τότε Αγροτικής Τράπεζας και της μετέπειτα Τράπεζας Πειραιώς.

Σαφώς, ο στόχος της Κυβέρνησης είναι να διασφαλιστεί, αλλά και να αναπτυχθεί η λειτουργία της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης και κατ' επέκταση της εγχώριας παραγωγής ζάχαρης και τευτλοκαλλιέργειας. Δεν μπορεί κανείς, βέβαια, να ισχυριστεί ότι με την παρούσα πράξη νομοθετικού περιεχομένου διασφαλίζεται η αναπτυξιακή πορεία της εταιρείας. Εκείνο, όμως, που διασφαλίζεται είναι η προσωρινή λειτουργία της εταιρείας.

Ο κλάδος της τευτλοκαλλιέργειας έχει υψηλό βαθμό τεχνονομίας στην παραγωγή, υψηλή εξειδίκευση και επενδύσεις σε γάνυα. Το ελληνικό τεύτλο έχει υψηλό σακχαρικό τίτλο και η διάθεση της ζάχαρης είναι εξασφαλισμένη. Επομένως τα θέματα

που αναδείχθηκαν και έχουν να κάνουν με τη νέα στρατηγική που πρέπει να ακολουθηθεί στην πρωτογενή παραγωγή, ανοίγουν ένα νέο κύκλο πολιτικής συζήτησής της.

Ο ρόλος του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην αγροτική βιομηχανία, τη μεταποίηση αλλά και την πρωτογενή παραγωγή θα πρέπει να επανεξεταστεί. Η πολιτική των επιτοκίων που ακολούθησε η Αγροτική Τράπεζα κατά τα τελευταία χρόνια λειτουργίας της και στη συνέχεια η Τράπεζα Πειραιώς υπερχρέωσε τον πρωτογενή τομέα και τη μεταποίηση. Μάλιστα, στην επιτροπή έθεσα ερώτηση προς τους εκπροσώπους της Τράπεζας Πειραιώς για το ποιο είναι το πραγματικό κεφάλαιο που πήγε στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης σε σχέση με τα 159 εκατομμύρια που εμφανίζονται σήμερα ως δάνεια στη βιομηχανία καθώς και ποιοι είναι οι τόκοι που κεφαλαιοποιήθηκαν. Απάντηση δε δόθηκε. Θεωρώ ότι οι εκπρόσωποι της τράπεζας ενδεχομένως δεν ήταν κατάλληλα προετοιμασμένοι. Θα πρέπει όμως να δούμε συνολικά το θέμα της αγροτικής βιομηχανίας στη χώρα μας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Δεν ήθελαν να απαντήσουν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡΑΧΩΒΙΤΗΣ: Ενδεχομένως. Ας το πούμε πιο ευγενικά, κύριε συνάδελφε.

Θεωρώ όμως ότι η σημερινή πράξη νομοθετικού περιεχομένου δίνει την απαραίτητη χρονική ανάσα στην νέα διοίκηση της εταιρείας να ανασχεδιάσει τη στρατηγική της αλλά και στο Υπουργείο να παρέμβει αποφασιστικά στην ανάπτυξη πολιτικών, αφήνοντας πίσω τις λογικές διαχείρισης επιδοτήσεων που ακολούθησαν τα προηγούμενα χρόνια.

Εδώ να χαιρετίσουμε την προτεινόμενη, σχετικά με το αφορολόγητο των 12.000 ευρώ για τις ευρωπαϊκές επιδοτήσεις και την εξαιρέση στο σύνολο τους των αποζημιώσεων του ΕΛΓΑ. Να θυμίσουμε στους κυρίους συναδέλφους ότι σύμφωνα με το ν. 4172/2013 στο άρθρο 21 και 29 του φορολογικού νόμου του 2013, που αφορά στα εισοδήματα για το 2014, θεωρείτο εισόδημα, το οποίο φορολογείται, το σύνολο των επιδοτήσεων και το σύνολο των αποζημιώσεων. Σήμερα, λοιπόν, η Κυβέρνηση με την τροπολογία που εισάγεται, ορίζει το όριο των 12.000 ευρώ αφορολόγητο, καθώς και την εξαιρέση των αποζημιώσεων στο σύνολό τους από το φορολογητέο αγροτικό εισόδημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Αραχωβίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγύθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» τριάντα έξι μαθήτριες και μαθητές καθώς και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από τα εκπαιδευτήρια «ΚΑΙΣΑΡΗ».

Σας καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Τον λόγο έχει ο κ. Σεβαστάκης από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ.

Ίσως απορεί κανείς πώς ένας άνθρωπος, με γνωστικά αντικείμενα στην παιδεία και τον , ασχολείται με ένα ερώτημα παραγωγικής φύσης. Εν τούτοις είμαι απ' αυτούς που θεωρούν ότι τα παραγωγικά ζητούμενα της χώρας σχετίζονται πάρα πολύ με μια αντίληψη, με μια μέση, γύρω από την παραγωγή.

Δε θα συμφωνήσω με την κατηγοριοποίηση που έκανε ο εισηγητής μας, κ. Λαπαβίτσας, για τις υπηρεσίες που διογκώθηκαν, έφτασαν στο 82%, έναντι της βιομηχανίας που έπεσε στο 14% και της αγροτικής παραγωγής, που έπεσε στο 4%. Νομίζω ότι στην νέα οικονομία αυτά συνδέονται. Ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της βιομηχανίας είναι υπηρεσίες και το ανάστροφο.

Δημιουργήθηκε όμως ένα άλλο εθνικό φαντασιακό, που δεν περιείχε και δεν περιέχει την παραγωγή. Κατά κάποιο τρόπο όλη η παραγωγική κουλτούρα διεστράφη και έγινε κουλτούρα υπαλλήλου, διαχειριστή επιδότησης, εύστοχου και καπάτσου καρπωτή της επιδότησης. Αυτό το πολύ ακριβές αφήγημα του κ. Αποστόλου χθες που περιέγραψε την σχιζοφρενική κατάσταση που επικρατεί στη βιομηχανία ζάχαρης, στην πραγματικότητα εκφράζει αυτές τις εξαιρετικές αντιφάσεις, που ενσωματώνονται

και στην παραγωγή και την πολιτική της διαχείριση.

Περίπου ό,τι ισχύει για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, ισχύει για πάρα πολλές παραγωγικές δομές. Δηλαδή, τι έχουμε; Δανειακή πίεση, ασχεδίαστη οργάνωση και κακοδιαχείριση και διαφθορά, ένα πολιτικό έλλειμμα στον τρόπο με τον οποίο η Ελλάδα διαπραγματεύτηκε με τις ευρωπαϊκές δομές, την ένταξη, την ενσωμάτωση και του αγαθού και του κανονιστικού κομματιού, δηλαδή, πώς ενσωμάτωσε τον κώδικα, τον κανόνα και πώς αυτός ο κανόνας, αντί να βοηθήσει την παραγωγική ενίσχυση, έγινε καταναγκασμός και αδρανολογικός μηχανισμός. Ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούν οι κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σήμερα περισσότερο καταστρέφει, παρά ενισχύει.

Αυτήν, λοιπόν, τη στρέβλωση τη βλέπουμε να διατρέχει πάρα πολλές βιομηχανίες και συνεταίριστικές απόπειρες και ουσιαστικά αυτό διέρρηξε μια θεμελιώδη σχέση. Η αγροτική βιομηχανία ή αγκιστρώνεται πάνω στην αγροτική παραγωγή, στον πρωτογενή δηλαδή τομέα, ή διαρρηγνύει τη σχέση της. Σε μας, λοιπόν, υπάρχει μια διάρρηξη αυτής της θεμελιώδους σχέσης - το περιέγραψαν οι πολύ καλύτεροι γνώστες, οι προηγούμενοι ομιλητές - των τευτοπαραγωγών με τη βιομηχανία.

Είναι σίγουρο ότι η ρύθμιση είναι μια πολιτική απόφαση. Όλοι εντοπίσατε ότι δεν είναι η επίλυση του προβλήματος ή ότι δεν εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα. Σωστό. Εν τούτοις, είναι μια -νομίζω- πολιτική επιλογή. Δεν αφήνω ούτε μια λογιστική αποτίμηση, όπως ισχυρίζεται η τεχνική του κ. Χατζηδάκη: «είναι κάτι ζημιογόνο, δεν το αγγίζω, το αφήνω να καταρρεύσει, αυτό λέει η αριθμητική των πραγμάτων». Παίρνω την απόφαση να το διατηρήσω. Όμως, είναι το μικρό κομμάτι, που πρέπει να ακολουθηθεί από το μεγάλο, που είναι να ανασχεδιαστεί και να ξαναμπει μέσα στην έννοια του χρήσιμου.

Όλο μας το πρόβλημα είναι ότι, τουλάχιστον τη δεκαετία του '80, πάρα πολλές βιομηχανικές δομές, προβληματικές επιχειρήσεις, ουσιαστικά μεταμφιέστηκαν, ανακαινίστηκαν, χωρίς να ανακαινίζονται και στην πραγματικότητα, αυτό το τρύπημα, αυτήν τη διάρρηξη, την διάβρωση την εσωτερική, την εισπράττουμε σήμερα. Είμαστε γεμάτοι παραγωγικά φαντάσματα ως χώρα και δεν ξέρω αν το πολιτικό σύστημα μπορεί να δώσει μια εύκολη απάντηση σε αυτό.

Υπάρχουν αποκλίνουσες απόψεις, αποκλίνοντες ομιλητές και για το πώς θα μπορούσε να διαχειριστεί καλύτερα με αυτόν ή τον άλλο τρόπο το επιχειρησιακό κομμάτι της βιομηχανίας, όμως, στο πρόβλημά μας, στο κέντρο και στον πυρήνα μας, είναι αυτό το ερώτημα.

Θέλω να πω ότι η νέα αντίληψη είναι μια ανοιχτή αντίληψη για την παραγωγή, που γίνεται μέρος μιας κουλτούρας, μιας πολιτιστικής κατανόησης της παραγωγικής μας εαυτότητας. Και νομίζω ότι πρέπει να ξαναδούμε την ανάπτυξη και της βιομηχανίας ζάχαρης και των άλλων μικρών διάσπαρτων βιομηχανικών υπολειμμάτων που έχουμε ως χώρα, με αυτήν τη νέα ανοικτότητα. Κι επίσης, πρέπει να αποκτήσουμε μια πολύ ισχυρή διαπραγματευτική συνείδηση. Η διαπραγμάτευση έχει το έπος της, αλλά έχει και το μικρό κομμάτι, που είναι πώς ένας Υπουργός ή ένας τεχνοκράτης μπορεί να πάρει μια πίστωση χρόνου ή μια υβριδική επιείκεια από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με αυτούς τους όρους, που δεν νομίζω ότι στοιχειοθετούν ούτε μια πολιτική αισιοδοξία ούτε μια πολιτική ηθικολογία, σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Σεβαστάκη.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Καρκατσούλης από Το Ποτάμι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΚΑΤΣΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πράξη νομοθετικού περιεχομένου που συζητάμε σήμερα είναι η πρώτη της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Τη στιγμήτάσαμε με όση δύναμη είχαμε όταν εκδόθηκε. Η απάντηση της Συμπολίτευσης ήταν μια δεύτερη ΠΝΠ με ελάχιστη απόσταση από την προηγούμενη. Ακολούθησε στη συνέχεια η κατηγορηματική δήλωση ενός Υπουργού ότι θα φέρουν και άλλες, «όσες χρειαστεί», όπως είπε.

Θα μπορούσε, επίσης, εάν κατανοούσε τη φύση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου να πει: θα βιάσουμε το κράτος - δικαίου όσες φορές χρειαστεί, αλλά προφανώς δεν κατανοεί καν

περί τίνος πρόκειται.

Στην πρώτη της, λοιπόν, πράξη νομοθετικού περιεχομένου η συγκυβέρνηση πρωτοτύπησε, αφού εξέδωσε δύο, σε συσκευασία της μιας. Το πρώτο άρθρο της πράξης νομοθετικού περιεχομένου αναφέρεται, όπως ήδη αναφέρθηκε, στην καταβολή 30 εκατομμυρίων ευρώ στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, ενώ το δεύτερο σε ένα θέμα παντελώς άσχετο με το πρώτο, δηλαδή στην επέκταση ισχύος του ν.4321/2015, που είχε ψηφιστεί λίγες μέρες πριν.

Από την ημέρα, όμως, που εκδόθηκε η πράξη νομοθετικού περιεχομένου μέχρι σήμερα μεσολάβησε ικανός χρόνος, οπότε η Κυβέρνηση σκέφτηκε να εμπλουτίσει την ΠΝΠ. Πρόσθεσε και τροπολογίες στην πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Με νομικούς ακροβατισμούς, που επιτρέπουν την επίκληση του φύλου ουκής τυπικής νομιμότητας έφερε προς κύρωση τα δύο παλιά άρθρα της ΠΝΠ, προσθέτοντας και μερικές ακόμη, ετερόκλητες πάντα, ρυθμίσεις μέσω τροπολογιών που εκκινούν από τις αδειοδοτήσεις περιπτέρων, μέχρι θέματα οργανωτικά που αφορούν στο Υπουργείο Ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, μας φέρντε στο νου την περίφημη –να πω διαβόητη– πράξη νομοθετικού περιεχομένου του 2012. Θυμάστε εκείνη την ΠΝΠ που εκδόθηκε στις 9 Νοεμβρίου του 2012 και τροποποιούσε διατάξεις του ν.4093/12; Ήταν οι τροποποιήσεις του μεσοπρόθεσμου, ο οποίος νόμος αυτός ψηφίστηκε την ίδια μέρα. Την ίδια μέρα που ψηφίστηκε ο νόμος, με πράξη νομοθετικού περιεχομένου τροποποιήθηκε. Ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν! Προφανώς, θα τους ξεπεράσετε από ό, τι φαίνεται.

Το περιεχόμενο, όμως, της συγκεκριμένης πράξης νομοθετικού περιεχομένου δεν αποτελεί το αντικείμενο της ομιλίας μου, παρόλο που θα μπορούσε κάθε καλόπιστος να διερωτηθεί γιατί το θέμα της Βιομηχανίας Ζάχαρης, που ήταν γνωστό από την πρώτη μέρα συγκρότησης της Βουλής, δεν ήρθε έστω ως μια από τις πολλές τροπολογίες-με μια κανονική διαδικασία-που υιοθετήθηκαν σε προηγούμενα νομοσχέδια και χρειάστηκε πράξη νομοθετικού περιεχομένου για να το λύσουμε, δηλαδή κάτι που δεν μπορεί να συζητηθεί και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί και έρχεται ουσιαστικά μόνο για μια τυπική κύρωση.

Αντικείμενο της κριτικής δεν είναι ούτε καν η πιθανή υστεροβουλία της ρύθμισης ή έστω η έλλειψη σχεδίου διακυβέρνησης. Αυτό ομολογείται και φαίνεται πια μέσα στις εκατό μέρες ότι δεν υπάρχει σχέδιο διακυβέρνησης. Ούτε καν αυτό δεν είναι το αντικείμενο της κριτικής. Αντικείμενο της κριτικής αποτελεί ο βιασμός του κράτους– δικαίου και των θεσμών από την «πρώτη φορά Αριστερά» Κυβέρνηση, η οποία ως Αντιπολίτευση κατακεραύνωνε ορθώς την πρακτική της προηγούμενης συγκυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας – ΠΑΣΟΚ, που είχε μετατρέψει την έκτακτη διαδικασία των ΠΝΠ σε τακτική.

Η παράκαμψη του Κοινοβουλίου και η άρση της διάκρισης των εξουσιών με την εκτελεστική λειτουργία να αναλαμβάνει και τη νομοθετική όλα αυτά στηλιτεύτηκαν. Έχει ειπωθεί πολλές φορές αυτό, αλλά πρέπει να το επαναλαμβάνω συνέχεια, διότι η προσπάθεια μισθιδαισμού, την οποία επιχειρείτε με συνεχή παράκαμψη των κανονικών διαδικασιών του κοινοβουλευτικού βίου πρέπει να στιγματίζεται.

Όλα, λοιπόν, αυτά που είχαν στιγματιστεί στην αρχή και από τον κύριο Πρωθυπουργό, όσο και από την Πρόεδρο της Βουλής, ακυρώνονται από εσάς. Ακόμα και πριν από λίγες μέρες, όταν η Πρόεδρος της Βουλής έθεσε θέμα συνταγματικότητας τροπολογιών που ήρθαν την τελευταία στιγμή σε νομοσχέδιο, ακόμα και τότε εσείς κωφεύσατε.

Αν, όμως, από τώρα ακολουθείτε αυτήν τη διαδικασία και αυτήν τη κοινοβουλευτική πρακτική το ερώτημα είναι: τι μέλλει γενέσθαι στο μέλλον;

Και στις δύο πράξεις νομοθετικού περιεχομένου η ratio ήταν η ίδια.

Επικαλείστε έκτακτη περίπτωση εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης. Αυτό, τουλάχιστον, λέει το Σύνταγμα και ο νόμος. Τόσο το επείγον, όσο και το απρόβλεπτο, θεωρούνται από εσάς αυταπόδεικτα. Οι ισχυρισμοί σας δηλαδή, πρέπει να ισχύουν αξιωματικά. Η κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αυτή που

εν προκειμένω έχετε, μετατρέπεται σε μέσο για μια κυνική καταστράτηγηση της θεσπισμένης κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Σας το επισημαίνουμε, αλλά αδιαφορείτε. Για να παραφράσω μία αποστροφή του Αριστοβούλου Μάνεση μας λέτε: «Έχετε άδικο, διότι είστε μειοψηφία».

Ακόμα μια φορά, η ελληνική πολιτεία δεν διαθέτει τα μέσα που θα απέτρεπαν τέτοιες αβαρίες.

Συνεπώς, επαφίεται στη δική σας στάση και τη δική σας πρακτική έναντι του κράτους δικαίου.

Ακόμη μία φορά, με λυπεί ιδιαίτερα το ότι μία Κυβέρνηση της Αριστεράς έχει ψηφίσει έξι νομοσχέδια ως εξής: Δύο με την κανονική διαδικασία, δύο με πράξη νομοθετικού περιεχομένου και δύο με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Με λυπεί, λοιπόν, η κανονικοποίηση της εξαίρεσης. Με λυπεί το γεγονός ότι οδεύετε σταθερά σε μια καταστράτηγηση των κοινοβουλευτικών διαδικασιών και πλήττετε θανάσιμα το κράτος δικαίου.

Υπό την έννοια αυτή, είστε επικίνδυνοι για την κοινοβουλευτική διαδικασία και την αναβάθμιση του κράτους δικαίου. Η πρακτική σας δείχνει την περιφρόνηση προς αυτά, τα οποία εσείς στηλιτεύατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας θέλω να επισημάνω ότι τώρα που είμαστε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή επί ποδός πολέμου, όπως αρέσκεστε να μας υπενθυμίζετε, τώρα ακριβώς είναι η ώρα που όσοι πιστεύουν στην κοινοβουλευτική δημοκρατία και θεωρούν το κράτος δικαίου μοναδικό ανάγλυφο στον αυταρχισμό, πρέπει να αντιδράσουν με στεντόρεια φωνή, όχι με ψιθύρους και ψευδοδικαιολογίες. Το Ποτάμι εκφέρει αυτήν τη φωνή με όση δύναμη διαθέτει. Αναμένουμε το ίδιο και από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Καρκατσούλη.

Τον λόγο έχει η κ. Όλγα Κεφαλογιάννη από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει ο κ. Κωνσταντίνος Σέλτσας από το ΣΥΡΙΖΑ. Μετά τον κ. Σέλτσα έχει ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

Ορίστε, κυρία Κεφαλογιάννη, έχετε τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι δεν γνωρίζαμε μέχρι τα τέλη Μαρτίου τι ακριβώς σημαίνει η φράση «πρώτη φορά Αριστερά», φράση που με ιδιαίτερη αυταρέσκεια επαναλαμβάνατε, αγαπητοί συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, όλο το προηγούμενο διάστημα.

Είχαν περάσει δύο μήνες ζωής για τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL και δεν είχαμε παρατηρήσει άλλη κυβερνητική δραστηριότητα έως ότου έφτασε η 23^η Μαρτίου κι επιτέλους η Κυβέρνηση νομοθέτησε -όχι βέβαια στη Βουλή- διότι υπήρχε έκτακτη ανάγκη και έπρεπε να νομοθετήσει με διάταγμα, με πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

Ποια ήταν αυτή η έκτακτη ανάγκη; Να χαριστούν τα πρόστιμα της εφορίας για παραβάσεις του Φορολογικού και Τελωνιακού Κώδικα, δηλαδή πρόστιμα για λαθρεμπόριο, για έκδοση εικονικών τιμολογίων, απόκρυψη φορολογικής ύλης, μη απόδοση ΦΠΑ κι άλλες παραβάσεις που είχαν βεβαιωθεί.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, είναι ένα καθαρό δείγμα των αντιφάσεων και της προχειρότητας που διακρίνουν τη συγκυβέρνηση, χαρακτηριστικά που βλέπουμε να κυριαρχούν σε όλο το φάσμα των κινήσεων της Κυβέρνησης.

Κατ' αρχάς, επιτρέψτε μου να πω δυο λόγια για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης:

Είναι αυτονόητο ότι πρέπει να δούμε με υπευθυνότητα και σοβαρότητα το θέμα των τευτοπαραγωγών. Είναι προφανές ότι χρειάζονται βιώσιμες και ρεαλιστικές λύσεις. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να γίνει με ακροβασίες και ενέργειες, που μόνο ερωτηματικά προκαλούν.

Έχει η Κυβέρνηση συγκεκριμένο σχέδιο για την επόμενη ημέρα; Θα γίνουν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για την εξυγίανση της; Θα γίνει αναδιάρθρωση του χρέους της; Θα αναζητηθεί, ενδεχομένως, ιδιώτης επενδυτής, όπως έγινε στο παρελθόν;

Είναι πολύ συγκεκριμένα τα ερωτήματα και ζητούν συγκεκριμένες απαντήσεις. Και είναι πολύ εύκολο να λαϊκίζουμε, να δημιουργούμε εντυπώσεις, να επαναλαμβάνουμε λάθη που κάναμε στο παρελθόν και πληρώσαμε με βαρύ τίμημα στα χρόνια της κρίσης.

Ας περάσουμε τώρα στο θέμα των ληξιπρόθεσμων οφειλών: Η πράξη νομοθετικού περιεχομένου που ερχόμαστε σήμερα να κυρώσουμε, ευνοεί μεγάλους οφειλέτες, οι οποίοι, εκτός από τις απαλλαγές των προσαυξήσεων για το χρόνο της καθυστέρησης στην απόδοση των φόρων -εισοδήματος, ΦΠΑ, τέλη και άλλα- απαλλάσσονται πλέον μέχρι και στο 100% για τα πρόστιμα που τους επιβλήθηκαν κατόπιν φορολογικών ελέγχων. Δηλαδή, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ επεκτείνει, σε όφελος των μεγάλων οφειλετών, τη ρύθμιση για την τμηματική εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς την εφορία μέχρι και σε εκατό δόσεις.

Οι επιχειρήσεις που θα ενταχθούν, θα έχουν έκπτωση μέχρι 100%, όχι μόνο επί των προσαυξήσεων, όπως σας είπα, αλλά και των πρόσθετων φόρων. Τα ποσά αυτά δεν εντάσσονται στη ρύθμιση, που προέβλεπε η αρχική ρύθμιση για τις εκατό δόσεις, καθώς με βάση τη φορολογική νομοθεσία θεωρούνται ποσά, που ανήκουν στις αρχικές οφειλές προς το δημόσιο.

Έτσι, οι ΔΟΥ και τα τελωνεία θεωρούσαν τα ποσά αυτά ως ενταγμένα στις αρχικές οφειλές, δηλαδή στο αρχικό κεφάλαιο και όχι στις προσαυξήσεις και τους τόκους καθυστέρησης.

Εδώ, όμως, επενέβη η αριστερή Κυβέρνηση, που υποτίθεται ότι δεν κάνει διακρίσεις και δρα οριζοντίως, η οποία κούρεψε και τις οφειλές που προέρχονται από κάθε είδους φορολογικές παραβάσεις.

Να προσθέσουμε και το εξής στοιχείο: Στη ρύθμιση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου εντάσσονται οφειλές ανεξαρτήτως ύψους -ακόμα και ποσά πάνω από ένα εκατομμύριο ευρώ- που προέβλεπε η προηγούμενη ρύθμιση τμηματικής εξόφλησης.

ΟΛΓΑ - ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ (Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών): Δεν είναι στην πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Είναι στο νόμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Υπουργέ, μη διακόπτετε. Σημειώστε τις παρατηρήσεις σας και θα μιλήσετε σε επόμενη παρέμβαση.

ΟΛΓΑ - ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ (Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών): Μα, δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα στην πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ας μην κάνουμε διάλογο. Κρατήστε τις παρατηρήσεις σας για το τέλος.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Σε κάθε περίπτωση, κερδισμένοι είναι οι μεγαλοοφειλέτες, που έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν, γλιτώνοντας έτσι τεράστια ποσά.

Η ρύθμιση έχει οριζόντια εφαρμογή, ενώ τα ίδια ακριβώς κριτήρια ισχύουν για όλους, ανεξάρτητα από το ύψος του εισοδήματος και της περιουσίας. Δηλαδή, τι κάνει η Κυβέρνηση; Παίρνει με το ένα χέρι τα λεφτά των δήμων και των ασφαλιστικών ταμείων, τα λεφτά των πολιτών δηλαδή, και με το άλλο χέρι τα δίνει στους παραβάτες των φορολογικών και τελωνειακών νόμων. Επί της ουσίας, πρόκειται για ρύθμιση φορολογικής αμνηστίας, σε όφελος των μερίδων του κεφαλαίου, όπως θα έλεγε κανονικά η Αριστερά.

Όλα τα παραπάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δείχνουν με τον πιο καθαρό τρόπο την αποσπασματικότητα, την προχειρότητα, την απελπισία, θα έλεγα, της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει το πρόβλημα που συσσωρεύεται τους τελευταίους τρεις μήνες.

Επιτρέψτε μου να υπενθυμίσω και πάλι σε όλους την κριτική που ασκούσε η τότε αντιπολίτευση στη χρήση των πράξεων νομοθετικού περιεχομένου από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω την αναντιστοιχία λόγων και πράξεων για μια νέα, για μια αριστερή κυβέρνηση, που όλα τα προηγούμενα χρόνια μας προέτασσε, κουνώντας το δάχτυλο, το ηθικό, πολιτικό πλεονέκτημά της.

Θέλω να επισημάνω την ανησυχητική επιπολαιότητα με την οποία αντιμετωπίζει η σημερινή Κυβέρνηση, τόσο το σημαντικό θέμα της Βιομηχανίας Ζάχαρης, όσο και το θέμα των ληξιπρόθεσμων οφειλών. Θέλω να εκφράσω την έντονη ανησυχία μου για τις διαρκείς κρίσεις που δημιουργεί η Κυβέρνηση με όλους τους

θεσμικούς φορείς στο εξωτερικό, αλλά και στην Ελλάδα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η προσπάθεια υπονόμευσης, ακόμα και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

Τέλος, θέλω να κρούσω τον κώδωνα του κινδύνου και να πω κάτι που επαναλαμβάνω όλο το τελευταίο διάστημα: Η πραγματική οικονομία κινδυνεύει. Το πρόβλημα ρευστότητας οξύνεται κάθε ημέρα. Η Κυβέρνηση οφείλει, έστω και τώρα, να καταλάβει το προφανές: Η ελληνική οικονομία δεν πάει καλά. Η αβεβαιότητα που επικρατεί, τη σπρώχνει σε μια γενικευμένη απορρύθμιση όλων των δεικτών. Οι ημέρες περνάνε. Ο χρόνος κυλάει αντίστροφα και εις βάρος μας. Δώστε λύσεις τώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Κεφαλογιάννη.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Σέλτσας από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΕΛΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο ανήκει στη σειρά νομοθετημάτων, που κινούνται προς την κατεύθυνση της υλοποίησης του προγράμματος της Θεσσαλονίκης, τουλάχιστον ως προς το οικονομικό του κομμάτι.

Τα δύο σκέλη του περιλαμβάνουν τους άξονες, στους οποίους δίνουμε προτεραιότητα και είναι τα εξής: Η κοινωνική προστασία των πληγέντων στρωμάτων από την κρίση και η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Ειδικότερα, η στήριξη της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης, η οποία είχε οδηγηθεί στο κλείσιμο από τις μνημονιακές κυβερνήσεις, συμπεριλαμβάνεται στους άξονες αυτούς.

Η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης είναι μια επιχείρηση που παράγει ένα προϊόν στρατηγικού χαρακτήρα και λειτουργεί ως συνδετικός κρίκος ανάμεσα στον πρωτογενή και τον δευτερογενή τομέα παραγωγής, δίνοντας στήριγμα στους τευτλοπαραγωγούς και εργασία σε πολυάριθμους εργατές και επιστήμονες της ρημαγμένης από την ανεργία περιοχής της Βόρειας Ελλάδας, κάτι που τη δεδομένη στιγμή είναι και το ζητούμενο για μία χώρα σαν την Ελλάδα που αντιμετωπίζει τη λαίλαπα της ανεργίας.

Προσωπικά, προέρχομαι από μία περιφέρεια η οποία είναι τευτλοπαραγωγός περιοχή. Πολλοί συμπολίτες μου εξακολουθούν να αγωνιούν για την τύχη της βιομηχανίας αυτής.

Τα διαρθρωτικά μεγέθη της τευτλοκαλλιέργειας στην Ελλάδα παρουσίασαν μία φθίνουσα πορεία από το 2006, οπότε και αναθεωρήθηκε η Κοινή Αγροτική Παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης, έως το 2011. Ενδεικτικό είναι ότι το 2005 καλλιεργήθηκαν περίπου σαράντα δύο χιλιάδες εκτάρια σε ζαχαρότευτλα, ενώ το 2011 καλλιεργήθηκαν περίπου έξι χιλιάδες εκτάρια.

Η μείωση αυτή, όπως αντιλαμβάνεστε, ήταν δραματική. Το γεγονός αυτό είχε ως συνέπεια την αδυναμία κάλυψης της εθνικής ποσόστωσης ζάχαρης, με αποτέλεσμα τη μείωση κατά 50% και το κλείσιμο ορισμένων εργοστασίων.

Σαν να μην έφθαναν όλα αυτά, η επιλογή να καλύπτεται ακόμη και αυτή η μειωμένη ποσόστωση, με φασόν παραγωγή σε τρίτες χώρες, θεωρώ πως ήταν μία ακατανόητη επιλογή, τη στιγμή που τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας για παραγωγή ζαχαροτεύτων είναι προφανή.

Ακόμα και έτσι να μην ήταν, θεωρώ πως είναι προτιμότερο να δουλεύουν οι Έλληνες αγρότες, αυξάνοντας το ΑΕΠ της χώρας, παρά να εστιάζουμε μόνο στους οικονομικούς δείκτες μιας επιχείρησης.

Η αντιμετώπιση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης από τις προηγούμενες κυβερνήσεις ήταν εγκληματική. Έχουμε καθήκον να αναδείξουμε αυτό το πολιτικό έγκλημα ενώπιον του ελληνικού λαού και να αναζητήσουμε τις όποιες ευθύνες. Η ατιμωρησία σε βάρος του ελληνικού λαού πρέπει να τελειώσει. Είναι κρίσιμο οι αντιπρόσωποι του λαού να σταθούν δίπλα σε όσους επιζητούν τη δικαιοσύνη.

Η ενδελεχής έρευνα για την προηγούμενη κακοδιαχείριση είναι το καλύτερο εχέγγυο ότι στη νέα κατάσταση δεν θα επαναληφθούν τέτοια φαινόμενα.

Όσον αφορά τις πολιτικές ευθύνες, θα ήθελα να πω το εξής: Εάν κάποιες μεγάλες ευρωπαϊκές εταιρείες είχαν συμφέρον από τη μείωση της ποσόστωσης στο 50% και το επακόλουθο κλείσιμο

των εργοστασίων, εδώ εμείς ως χώρα είχαμε το αντίθετο, λόγω των επιπτώσεων που προαναφέρθηκαν. Και τα κόμματα της τότε Συμπολίτευσης θα πρέπει να μας εξηγήσουν τι έκαναν, όταν εκπροσωπούσαν τη χώρα στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, για να αποτρέψουν μια τέτοια εξέλιξη. Μόνο σε κλείσιμο και οικονομικό μαρρασμό οδηγούν αυτού του είδους οι πολιτικές και όχι σε ανάπτυξη, όπως υπόσχονταν.

Το Υπουργείο σίγουρα θα έχει καλύτερη εικόνα και θα παρουσιάσει ένα πλάνο αναδιάρθρωσης με ένα οργανόγραμμα, που θα αλλάξει προς το καλύτερο την κατάσταση.

Καθαρά από πολιτικής πλευράς, θα ήθελα να εκφράσω την αποψή μου ως προς τα σημεία που πρέπει να προσεχθούν:

Εκτός από την κακοδιαχείριση, που προανέφερα, χρειάζεται να γίνει βελτιστοποίηση σε όλα τα στάδια της παραγωγής, από το χωράφι στην επεξεργασία, στο δίκτυο διανομής και στην οικονομική διαχείριση.

Γνωμοδοτικά θα μπορούσαμε να συμβουλευθούμε κάποιο από τα πολύ άξια εκπαιδευτικά και ερευνητικά ιδρύματα της χώρας, ενώ πρέπει να υπάρξει μέριμνα για την αποθήκευση και προστασία της ζάχαρης από τα χρηματιστηριακά παιχνίδια.

Τέλος είτε με την παραγωγή ενέργειας είτε με τα υποπροϊόντα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στον εμπλουτισμό των αγροτικών εκτάσεων, στις ζωτροφές, στη φαρμακοβιομηχανία και στη βιομηχανία πολυμερών, πρέπει να αναζητηθούν τρόποι και δρόμοι, έτσι ώστε τα οφέλη να είναι τα μέγιστα δυνατό για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης και να καταστεί μια βιώσιμη επιχείρηση, προσφέροντας στον ελληνικό λαό και στο ελληνικό κράτος αυτό που πραγματικά μπορεί να προσφέρει.

Το επείγον ήταν να σωθεί η βιομηχανία και καλώς βιαστήκαμε να ανατρέψουμε μια αντίθετη εξέλιξη. Αν δε κανείς την πορεία της μετοχής, καθώς και τους τελευταίους άγονους διαγωνισμούς, καταλαβαίνει ότι το σχέδιο ήταν να διαλυθεί στα εξ ων συνετέθη, προς όφελος του ανταγωνισμού.

Από εκεί και πέρα, χρειάζομαστε ένα σοβαρό και εύστοχο επανασχεδιασμό για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, με σκοπό να εμπλακεί ακόμα μεγαλύτερο κομμάτι παραγωγών στην παραγωγική διαδικασία. Μιλάμε για τουλάχιστον τριπλάσια αγροτική παραγωγή, για να ξανανοίξουν και τα εργοστάσια που έκλεισαν. Αυτός πρέπει να είναι ο επόμενος στόχος.

Όσον αφορά τη διαδικασία του κατεπειγόντος, με την οποία ήρθε αυτή η πράξη νομοθετικού περιεχομένου, αυτή δείχνει και τη διαφορά μας από το «μαύρο μέτωπο» του μνημονίου. Για αυτούς επείγον ήταν το ξεπούλημα της χώρας και το ξήλωμα των εργατικών δικαιωμάτων. Για εμάς επείγουσα είναι η στήριξη των αδυνάτων και το ξαναχτίσιμο των παραγωγικών δομών της χώρας.

Για τους πιο πάνω λόγους υπερψηφίζω το νομοσχέδιο. Σας ευχαριστώ. Με συγχωρείτε για τα σαρδάμ, αλλά είναι η πρώτη φορά που τοποθετούμαι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Σέλτσα.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, έχω την υποχρέωση να περνάω πολλές ώρες στην Αίθουσα της Ολομέλειας και φυσικά να ακούω πολλούς ομιλητές απ' όλα τα κόμματα. Κατά συνέπεια, ακούω και πολλά ενδιαφέροντα πράγματα, τα οποία ενίοτε με εκπλήσσουν. Άκουσα, ας πούμε, μια πολύ ενδιαφέρουσα ομιλία του κ. Σεβαστάκη πριν, μία διαφορετική προσέγγιση από έναν άνθρωπο, ο οποίος προέρχεται από έναν άλλο χώρο, όχι το χώρο της οικονομίας, και ο οποίος ανέφερε πολύ ενδιαφέροντα πράγματα για το πώς αντιλαμβάνεται την παραγωγική ανασυγκρότηση.

Άκουσα, όμως, με πολύ ενδιαφέρον τον κ. Σέλτσα –και επί τη ευκαιρία να τον συγχαρώ για την πρώτη του ομιλία από το Βήμα της Βουλής– να κάνει μνεία στο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. Είχε να ακουστεί αυτή η κουβέντα στην Αίθουσα, κύριοι Υπουργοί και κυρία Υπουργέ, κάποιους μήνες τώρα. Τι έγινε αλήθεια το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης; Πού το θυμηθήκατε πάλι;

Υπάρχει ακόμα; Αποτελεί μπούσουλα κυβερνητικών δεσμεύσεων; Διότι, εξ όσων θυμάμαι, το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης προέβλεπε παροχές ύψους 11 δισεκατομμυρίων, ενώ η τελευταία σας επικοινωνία με την τρόικα, με τους θεσμούς –ζητώ συγγνώμη για το σαρδάμ– φαίνεται από τις διαρροές να μας προετοιμάζει για φορολογικά μέτρα ύψους 4 έως 5 δισεκατομμυρίων.

Με ενδιαφέρον, λοιπόν, χαιρετίζω την επαναφορά στην προγραμματική ορθοδοξία του ΣΥΡΙΖΑ και αναμένω και από τους Υπουργούς να μας εξηγήσουν με ποιο τρόπο ακριβώς συνδέεται η πράξη νομοθετικού περιεχομένου με την εφαρμογή του προγράμματος της Θεσσαλονίκης.

Πολλά ειπώθηκαν για τη χρήση του εργαλείου της πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Δεν θα επεκταθώ περαιτέρω. Ασκήθηκε δριμύεια κριτική και στην επιτροπή, αλλά και στην Ολομέλεια από συναδέλφους όλων των κομμάτων, με εξαίρεση φυσικά τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ**)

Θα πω μόνο ότι χθες η Βουλή, πραγματικά πρωτοτύπησε. Κατάφερε, σε μία μέρα να συζητήσει και να ψηφίσει ένα κατεπείγον νομοσχέδιο –το οποίο μόνο κατεπείγον δεν ήταν, όπως φάνηκε από τις τοποθετήσεις των αρμοδίων Υπουργών– να ξεκινήσει συζήτηση για μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου, την οποία η ίδια η Κυβέρνηση και η Πρόεδρος της Βουλής καταδίκασε, μέχρι πριν από δύο μήνες, και ταυτόχρονα να ψηφίσει και μια σειρά από εκπρόθεσμες τροπολογίες. Όλα αυτά έγιναν μέσα σε μία μέρα.

Το λέω μόνο, διότι η υποκρισία περί καλής νομοθέτησης περιοσέυει σε αυτήν την Αίθουσα. Και καλό θα ήταν να ήσασταν λίγο πιο συγκρατημένοι, όταν ασκούσατε, με ύφος πολλών καρδινάλιων, κριτική για κακές πρακτικές, που όντως ακολουθήθηκαν σε αυτή την Αίθουσα. Και κάποια στιγμή, θα πρέπει να πάψει να αποτελεί άλλοθι το γεγονός ότι επειδή τα έκαναν οι προηγούμενοι, θα τα κάνουμε και εμείς.

Έρχομαι τώρα στην ουσία της κύρωσης της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, η οποία περιλαμβάνει δύο άρθρα.

Το πρώτο αφορά την έκτακτη επιχορήγηση, κατά παρέκκλιση όλων των διατάξεων –κανονισμού, ειδικής εκκαθάρισης, πιστωτικών ιδρυμάτων, διατάξεων πτωχευτικού δικαίου– της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης.

Το πρώτο ερώτημα το οποίο θέλω να θέσω και για το οποίο δεν πήρα απάντηση –τουλάχιστον δεν τοποθετήθηκε ο αρμόδιος Αναπληρωτής Υπουργός κ. Λαφαζάνης, ίσως τοποθετηθεί στη συνέχεια– είναι εάν αυτή η έκτακτη επιχορήγηση συνιστά ή όχι παράνομη κρατική ενίσχυση. Έχει ή δεν έχει εκφέρει άποψη η κεντρική μονάδα κρατικών ενισχύσεων του Υπουργείου Οικονομικών; Και αν ναι, πώς τοποθετείται στο ζήτημα αυτό;

Ανέπτυξε αναλυτικά αυτή την επιχειρηματολογία η κ. Κεραμέως. Δεν θα επανέλθω. Όμως, καταλαβαίνετε ότι δεν είναι δυνατόν σήμερα να συζητάμε για μια έκτακτη επιχορήγηση μιας βαθιάς προβληματικής επιχείρησης, χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη αυτή την παράμετρο. Διότι εάν όντως αυτή η επιχορήγηση συνιστά παράνομη κρατική ενίσχυση, είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι αυτό το πρόβλημα θα το ξαναβρούμε μπροστά μας.

Και, βέβαια, δεν άκουσα πολλά από τον αρμόδιο Υπουργό για τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες, Υπουργέ, κύριε Αποστόλου, μπορεί ξανά αυτή η βιομηχανία –αν μπορεί– να γίνει βιώσιμη. Θυμίζω αυτό το οποίο είπε και ο κ. Χατζηδάκης, ο εισηγητής μας, στην τοποθέτησή του: Η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης είναι μια βαθιά προβληματική επιχείρηση. Δεν μας έχει απασχολήσει επαρκώς, γιατί είναι τόσο προβληματική η επιχείρηση.

Εγώ προσωπικά κατάλαβα, παρακολουθώντας και τη συζήτηση στην επιτροπή, αλλά και τη διαδικασία ακρόασης των φονών, ότι υπάρχουν διάφοροι λόγοι για το γεγονός ότι η επιχείρηση αυτή σήμερα έχει φτάσει στο σημείο να έχει ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις που πλησιάζουν τα 150 εκατομμύρια και βέβαια –το πιο σημαντικό– να έχει ένα κόστος παραγωγής, το οποίο πλησιάζει τα 1.000 ευρώ τον τόνο, όταν πουλάει τη ζάχαρη 500 ευρώ τον τόνο.

Διάφορες εξηγήσεις μπορεί να υπάρχουν για το πώς είναι δυνατό μια επιχείρηση να περιήλθε σε μια τόσο δραματική κατάσταση. Κακοδιαχείριση από τις προηγούμενες διοικήσεις; Ενδεχομένως ναι. Ενδεχομένως, όμως, η βιομηχανία να πλήρωνε πολύ ακριβές τιμές στους παραγωγούς και να είχε και πολύ υψηλό κόστος λειτουργίας, το οποίο να οφείλεται στο γεγονός ότι είχε υπερβολικά μεγάλο αριθμό εργαζομένων που αμείβονταν με υπερβολικές αμοιβές.

Θα ήθελα να μου επιβεβαιώσει ο κύριος Υπουργός ή να διαψεύσει, τα στοιχεία τα οποία εγώ κατάφερα και ανέσυρα, ότι δηλαδή και σήμερα ακόμα η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης -το ένα εργοστάσιο το οποίο έχει απομείνει- έχει διακόσιους εβδομήντα εργαζόμενους, οι οποίοι αμείβονταν τον προηγούμενο χρόνο - μέσος όρος μηνιαίων αμοιβών- με περίπου 3.500 ευρώ και επίσης τετρακόσιους ογδόντα εποχικούς εργαζομένους. Και αυτό, για μια επιχείρηση που θυμίζω ότι λειτουργεί λίγους μήνες το χρόνο.

Η ουσία, λοιπόν, της συζήτησης που πρέπει να κάνουμε εδώ, κύριε Υπουργέ, είναι να εξετάσουμε με νηφαλιότητα εάν αυτή η βιομηχανία μπορεί να είναι βιώσιμη, εάν υπάρχει πραγματικό σχέδιο εξυγίανσης, εάν μπορεί να πουληθεί στον ιδιωτικό τομέα και γιατί παρά τις προσπάθειες της προηγούμενης κυβέρνησης δεν βρέθηκε τελικά επενδυτής ο οποίος να επενδύσει σε αυτήν τη βιομηχανία. Δεν πρέπει να μας προβληματίσει αυτή η πραγματικότητα; Θα δεχόμαστε, ως εκπρόσωποι των πολιτών και των Ελλήνων φορολογουμένων, να επιδοτούμε εσαεί μια επιχείρηση, η οποία δεν είναι βιώσιμη; Θα ρίχνουμε λεφτά σε ένα βαρέλι χωρίς πάτο;

Δεν γνωρίζω την απάντηση. Εσείς, όμως, οφείτε να τη γνωρίζετε. Και οφείτε, αν μη τι άλλο, για να δικαιολογήσετε αυτήν την έκτακτη επιχορήγηση, να παρουσιάσετε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα συγκροτημένο σχέδιο εξυγίανσης.

Μακάρι να μπορεί η χώρα να έχει μια δυναμική παραγωγή ζάχαρης, να υπάρχουν τευτοπαραγωγοί, οι οποίοι, με ανταγωνιστικό τρόπο να μπορούν να παράγουν την πρώτη ύλη, η οποία να απορροφάται από ένα εργοστάσιο να μπορεί να μεταποιεί τη ζάχαρη και να πουλάει το τελικό προϊόν. Αυτό θα ήταν ευχής έργο. Το ερώτημα είναι εάν με την παρούσα συνθήκη της αγοράς ζάχαρης, αυτή είναι μια πραγματικότητα, η οποία είναι εφικτή. Διότι αν δεν απαντήσουμε σε αυτό το βασικό ερώτημα, θα κληθείτε πολύ σύντομα -και θα κληθεί πολύ σύντομα πάλι η Εθνική Αντιπροσωπεία- να αντιμετωπίσετε πάλι τεράστια προβλήματα μιας επιχείρησης η οποία, καθώς φαίνεται σήμερα, δεν έχει την προοπτική να είναι βιώσιμη.

Περιμένω, λοιπόν, με ενδιαφέρον τις σκέψεις σας γύρω από αυτά τα ερωτήματα, κύριε Υπουργέ, και κύριε Λαφαζάνη, που έχετε τη γενική επιστολή της διαδικασίας παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Διότι αν δεχτούμε -και αφήνω στην άκρη το πρόβλημα των κρατικών ενισχύσεων- ότι θέλουμε να έχουμε επιδοτούμενη παραγωγή ζάχαρης, τότε που θα σταματήσει αυτή η επιχειρηματολογία; Ποιες άλλες βιομηχανίες θα πρέπει να επιδοτήσουμε στο όνομα μιας εθνικής βιομηχανικής πολιτικής; Να μας το πείτε παρακαλώ και να εξηγήσετε και πόσο ακόμη θα επιβαρύνετε τον Έλληνα φορολογούμενο με αυτές σας τις πρακτικές.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο άρθρο της σχετικής τροπολογίας, δηλαδή αυτό το οποίο αφορά τις ληξιπρόθεσμες οφειλές.

Η κυρία Υπουργός είναι εδώ. Την βλέπω. Μιλάει με τους συνεργάτες της. Δεν δόθηκαν, κυρία Βαλαβάνη, επαρκείς εξηγήσεις για το τι άλλαξε μέσα σε έξι ημέρες από την ψήφισή του ν.4321 μέχρι τη δημοσίευση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, ώστε να δικαιολογηθεί αυτή η αλλαγή, αυτή η προσθήκη η οποία διαγράφει πρόστιμα. Το διαβάζω ακριβώς: «...εκπρόθεσμος υποβολής ή μη υποβολής δηλώσεων ή ανακριβούς δήλωσης του ν.4174/2013».

Τι άλλαξε ακριβώς μέσα σε έξι μέρες και υποχρεωθήκατε να προβείτε σε αυτήν την αναδιτύπωση; Σας ρώτησα στην επιτροπή ποιοι ωφελούνται από αυτή τη ρύθμιση και νομίζω ότι κανείς δεν θα διαφωνήσει μαζί σας. Θέλω κατ' αρχάς να πω ότι δεν αμφισβητώ καθόλου τις καλές σας προθέσεις και εκτιμώ και το γεγονός ότι είστε μία πολύ εργατική Υπουργός, που παρά το γεγονός ότι δεν είχε εξοικείωση με το αντικείμενο, με μεγάλη ειλι-

κρίνεια αναφερθήκατε στη μεγάλη προσπάθεια που κάνετε να εξοικειωθείτε με τη φορολογική νομοθεσία και αντιλαμβάνομαι ότι αυτό δεν είναι κάτι εύκολο. Αλλά εγώ δεν πρόκειται να σας ασκήσω κριτική για το γεγονός ότι δεν γνωρίζατε φορολογία, πριν αναλάβετε το αξίωμα αυτό.

Σας ρώτησα όμως στην επιτροπή κάτι πάρα πολύ συγκεκριμένο: Ποιοι ωφελούνται από αυτή τη ρύθμιση και κυρίως ποιοι μεγάλοι οφειλέτες ωφελούνται από αυτή τη ρύθμιση και αν υπήρχαν μεγάλοι οφειλέτες, οι οποίοι κάνουν χρήση αυτής της ρύθμισης και δεν μπορούσαν να κάνουν χρήση της προηγούμενης και πόσα πρόστιμα γλυτώνουν, ενδεχομένως, από την ένταξή τους σε αυτή τη ρύθμιση; Εγώ διάβασα στις εφημερίδες -και θα ήθελα παρακαλώ να το επιβεβαιώσετε ή να το διαψεύσετε- ότι μεγάλες επιχειρήσεις, επώνυμο μεγάλο μπαρ στη Μύκονο, το οποίο χρωστούσε 7,5 εκατομμύρια ευρώ, έσπευσε και έκανε χρήση της ρύθμισης, κατέθεσε 2,8 εκατομμύρια ευρώ cash, μετρητό -τα είχε δηλαδή τα λεφτά- για να γλυτώσει 5 εκατομμύρια ευρώ. Είναι αλήθεια ή δεν είναι; Δεν ξέρω αν είναι αλήθεια αλλά δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα. Εάν είναι όμως, επιβεβαιώνεται η υποψία μας ότι η διάταξη αυτή δεν είναι μια διάταξη η οποία ωφελεί τον μικρό ο οποίος δεν έχει τη δυνατότητα να πληρώσει, αλλά ωφελεί τον μεγάλο ο οποίος έχει τα λεφτά του στην τράπεζα και περιμένει την καλύτερη ρύθμιση, σε συνεννόηση ενδεχομένως με την Κυβέρνηση, για να μπορέσει να διαγράψει πρόστιμα.

Βέβαια, υπάρχει και το άλλο μείζον ζήτημα, που αφορά τις οφειλές του ΠΑΟΚ. Πήγε ο κ. Σαββίδης -διάβασα- και πλήρωσε 10,3 εκατομμύρια ευρώ και διαγράφησαν όλα τα πρόστιμα. Τα είχε ή δεν τα είχε τα λεφτά από πριν; Αναρωτιέμαι. Αν τα είχε από πριν, δεν μπορούσε να μπει στην προηγούμενη ρύθμιση; Όταν σας ασκήσαμε, λοιπόν, κριτική, όχι γιατί κάνατε τη ρύθμιση, αλλά γιατί καταργήσατε το όριο του 1 εκατομμυρίου, ακριβώς εκεί αναφερόμαστε. Θα περιμένουμε, λοιπόν, κάποιες εξηγήσεις στην εθνική αντιπροσωπεία και όπως βλέπετε, τίποτα δεν μένει τελικά κρυφό. Όλα αποκαλύπτονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σε δύο λεπτά τελειώνω.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι από τη ρύθμιση αυτή και από την προηγούμενη ρύθμιση και από τον ν. 4321, την οποία θυμίζω ότι υπερψηφίσαμε εκφράζοντας βέβαια την επιφύλαξή μας, την αντίρρησή μας για την κατάργηση του ορίου του 1 εκατομμυρίου, επωφελούνται και πολλοί μικροί. Παραθέσατε τα στοιχεία χθες και αυτό δεν το αμφισβητεί κανείς. Εξάλλου ο ν. 4321 τι είναι; Είναι μια μικρή βελτίωση μιας ρύθμισης, την οποία είχαμε φέρει κι εμείς. Η ένστασή μας είναι όμως στους μεγάλους οφειλέτες, στους συστηματικά ασυνειπείς, και αναρωτιέμαι πώς η ανοχή σε αυτούς είναι συμβατή με την «πρώτη φορά Αριστερά», την οποία σε κάθε τόνο διακηρύσσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κλεψύδρα του χρόνου αδειάζει πια και καθώς μπαίνουν πια για τα καλά στον Μάιο και καθώς αυτή η διαπραγμάτευση τραβάει πια στον τέταρτό της μήνα, θα πρέπει να έρθει κι η ώρα σύντομα να κάνετε κι εσείς έναν συνολικό απολογισμό του τι έχετε πετύχει μέχρι σήμερα ως Κυβέρνηση. Εγώ, αυτό το οποίο βλέπω είναι ότι οι δανειστές δεν έχουν μετακινήσει ούτε έναν πόντο από τις απαιτήσεις τους. Η διαδικασία παραμένει ίδια, αξιολόγηση από τους θεσμούς, ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος, τα ίδια θέματα που ήταν στην πατζέντα επί δικών μας ημερών, εργασιακά, ασφαλιστικά, τα ίδια παραμένουν και σήμερα.

Βλέπω την ελληνική πλευρά να έχει υποχωρήσει σε μια σειρά από θέματα, με σημαντικότερο το θέμα της φορολογίας. Βλέπετε, οι κόκκινες γραμμές, όταν δεν υπάρχουν λεφτά, ξεθωριάζουν γρήγορα σε ένα χλωμό ροζ. Βλέπω τη χώρα να επιστρέφει στην ύφεση, μετά από δύο τρίμηνα ανάπτυξης, χλωμής μεν αλλά ανάπτυξης.

Βλέπω την Κυβέρνηση επίσης να ψάχνει παντού για εξιλαστήρια θύματα. Όλοι φταίνε σε αυτή την Κυβέρνηση, εκτός από την ίδια, η Αντιπολίτευση, τα μέσα, η διαπλοκή, οι σιωνιστικές συνο-

μωσίες. Τα κουνούπια-κατάσκοποι, που κάποιοι ενδεχομένως να φαντάζονται ότι κυκλοφορούν και σε αυτήν την Αίθουσα, μέχρι και ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος σας φταίει. Αν έχετε θέμα με τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, να το πείτε ξεκάθαρα. Να μην κρύβεστε πίσω από δημοσιεύματα.

Και γιατί όχι, φέρτε και μία ρύθμιση -γιατί σας ενοχλούν οι ανεξάρτητες αρχές- και βάλτε όριο ηλικίας τα εξήντα έτη και για το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

Εάν, λοιπόν, έχετε πρόβλημα με την ανεξαρτησία της Τράπεζας της Ελλάδος, να το πείτε ανοιχτά και να μην χρησιμοποιείτε υπόγεια χτυπήματα κατά ενός θεσμού. Γιατί πρέπει να καταλάβετε κάτι πολύ απλό, ότι όταν βάλλατε κατά του κ. Στουρνάρα ή μάλλον κατά του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, βάλλατε ταυτόχρονα και κατά του κ. Ντράγκι, τον οποίο συγχρόνως εκλιπαρείτε να σας ανεβάσει το όριο των εντόκων, μπας και μπορέσετε να κερδίσετε 2 με 3 δισεκατομμύρια, για να πληρώσετε τις υποχρεώσεις τις οποίες έχετε.

Ολοκληρώστε, λοιπόν, τη συμφωνία. Εμείς εδώ πέρα είμαστε, όπως σας είπαμε, να σας στηρίξουμε. Προσέξτε, όμως, κάτι και κλείνω με αυτό. Δεν θα συναινέσουμε σε αυξήσεις φόρων, για να πηγαίνει ο κ. Κατρούγκαλος να ξανακάνει προσλήψεις. Να το ξεκαθαρίσουμε μια και καλή αυτό. Την πλήρωσε μια φορά ο ιδιωτικός τομέας αυτήν την κρίση, δεν θα την ξαναπληρώσει δεύτερη φορά, για να μπορέσετε εσείς να αυξήσετε το κράτος, να ξαναχάσετε τις πελατειακές σας σχέσεις στις πλάτες του μικρομεσαίου, του αυτοαπασχολούμενου, του εργαζόμενου στον ιδιωτικό τομέα. Σε τέτοιες φορολογικές πολιτικές μην περιμένετε συναίνεση από τη Νέα Δημοκρατία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσής της λειτουργίας της Βουλής και ξαναγίθησαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», σαράντα τέσσερις φοιτητές και φοιτήτριες του Τμήματος Δημοσίας Διοίκησης του Πανετίου Πανεπιστημίου μαζί με πέντε καθηγητές τους.

Κυρίες και κύριοι, σάς ευχαριστούμε για την επίσκεψή σας στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Ουρσουζίδης από το ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, σεβαστά παιδιά που αποτελείτε το μέλλον για την αποτίναξη του ζυγού που έχει πέσει τα τελευταία χρόνια πάνω στη χώρα, γιατί απλά δεν χρωστάτε τίποτα σε κανέναν, η βασική ένσταση για το μέρος της πράξης νομοθετικού περιεχομένου που αφορά στη ρύθμιση βεβαιωμένων οφειλών στη φορολογική διοίκηση είναι ότι πρόκειται για μια χαριστική πράξη. Κατηγορούμαστε ότι κάναμε μια χαριστική ρύθμιση στους μεγαλοφειλότες, για εκείνους δηλαδή που ξεπερνούν το 1 εκατομμύριο ευρώ. Και το λένε αυτοί που γνωρίζουν καλά ότι από το 1997 και παλαιότερα ακόμη χρέη πολιτών από φορολογικές παραβάσεις κάθε είδους αδυνατούσαν να τα εισπράξουν. Έρχεστε το 2013, προσauξάτε αυτά τα χρέη, αντί να φροντίσετε να τα εισπράξετε και στη συνέχεια εγγράφετε αυτές τις προσauξημένες οφειλές στον κρατικό προϋπολογισμό, δημιουργώντας μια πλασματική εικόνα στον ελληνικό λαό, αυτήν του πλεονάσματος. Πλεόνασμα, βεβαίως, σε προσδοκίες, σε ανέξοδες υποσχέσεις μιας πολιτικής, που έσβησε κυριολεκτικά από το χάρτι επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες στα πρότυπα της οικονομικής πολιτικής που ασκείται στη Βόρειο Κορέα.

Αποδειχθήκατε πιστοί οπαδοί των στρεβλών εφαρμογών του υπαρκτού σοσιαλισμού. Αυτή η πολιτική υπήρξε ταυτόχρονα άκρως υποκριτική, αφού γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι αποπληρωμές αυτών των οφειλών, ουσιαστικά ήταν μηδενικές, διότι, ενώ δημιουργήθηκαν σε συνθήκες -υποτίθεται- ανάπτυξης, καλείτε αυτές τις ίδιες επιχειρήσεις σε συνθήκες καταστροφής κυριολε-

κτικά της οικονομίας, εν έτει 2013, να ανταποκριθούν και μάλιστα, με απίστευτες προσauξησεις, της τάξης του 3% το μήνα, παρακαλώ! Αναρωτιέται κανείς: Υπάρχει, άραγε, ίχνος σοβαρότητας σε αυτήν την πολιτική που εφαρμόστηκε τα τελευταία χρόνια;

Δεν θα πω τίποτα παραπάνω, αλλά θα πρέπει να τονίσω ότι η εισπραξιμότητα αυτών των οφειλών, σύμφωνα με δηλώσεις του αρμόδιου Υπουργού σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, δεν ξεπερνούσαν το 0,05%. Δηλαδή, για να καταλάβει ο πολίτης, σε κάθε εκατομμύριο που προσδοκούσατε να εισπράξετε 500 ευρώ αντιστοιχούσαν σε αυτό που πραγματικά έμπαινε στα δημόσια ταμεία. Αυτή ήταν η πολιτική και αναρωτιέται κανείς αν η πολιτική σας ήταν να κρατάτε όμηρους τους πολίτες επί σειρά ετών, εφαρμόζοντας και επιβάλλοντας έμμεσα τις επιλογές σας.

Με την εφαρμογή της πράξης νομοθετικού περιεχομένου ήδη έχουν εισρεύσει στα ταμεία του κράτους αρκετές εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ.

Το ζήτημα πλέον είναι να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις στην πραγματική οικονομία, ώστε να αποδειχθούν βιώσιμες αυτές οι ρυθμίσεις που αφορούν πάνω από 2 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ προσδοκάτε να εισπραχθούν γύρω στα 700 εκατομμύρια ευρώ έως το 2023.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι σταματά ο στρουθοκαμηλισμός της φορολογικής διοίκησης και δημιουργούνται προϋποθέσεις επανένταξης στη διαδικασία της παραγωγής επιχειρήσεων και φυσικών προσώπων, καταργώντας ταυτόχρονα το καθεστώς ομηρίας, όπως προανάφερα.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της ζάχαρης. Η εταιρεία αυτή λειτουργεί από το 1960. Υπήρξε ο βασικός πυλώνας τυποποίησης της αγροτικής παραγωγής και προσέφερε πράγματι στην ελληνική οικονομία, σε συνθήκες των παχέων αγελάδων. Τα τελευταία χρόνια, σύμφωνα πάντα με την έκθεση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης, υπήρξαν σοβαρά προβλήματα που αφορούν στη λειτουργία, στα διαρθρωτικά προβλήματα τα οποία έχει η επιχείρηση, ζημιωγόνες χρήσεις, προβλήματα ρευστότητας, σαν επακόλουθο της κατάρρευσης των τιμών, όπως αναφέρεται στο εισηγητικό σημείωμα της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης. Αξίζει να τονιστεί ότι οι ζημιές προχωρούν. Το 2008 ήταν 7,5 εκατομμύρια ευρώ, το 2009 ήταν 47,5 εκατομμύρια ευρώ, το 2010 ήταν 34 εκατομμύρια ευρώ, το 2011 ήταν 17 εκατομμύρια ευρώ, το 2012 ήταν 1 εκατομμύριο ευρώ, το 2013 ήταν 11 εκατομμύρια ευρώ και το 2014 ήταν 57 εκατομμύρια ευρώ. Επαναλαμβάνω ότι αυτά είναι στοιχεία από το εισηγητικό σημείωμα της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης.

Αναρωτιέται, λοιπόν, κανείς, γιατί κάποιος πρέπει, με αυτή την εικόνα που παρουσιάζει η ίδια η Βιομηχανία Ζάχαρης, να δώσει 30 εκατομμύρια ευρώ, ώστε να λειτουργήσει το εργοστάσιο.

Προβληματίστηκα πάρα πολύ, σε σχέση με την εικόνα που πρέπει να δίνει ένας άνθρωπος που διαχειρίζεται ξένο χρήμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εν συντομία, δυστυχώς, θα πρέπει να πω, ότι ο πρώτος που θα πληρώσει το τίμημα είναι ο ίδιος ο αγρότης, ο οποίος επένδυσε σε μια σειρά από υποδομές, από εργασία, τα οποία θα του είναι άχρηστα, αν κλείσει αυτό το εργοστάσιο και αυτά τα ευαγή, ευγενή τραπεζικά ιδρύματα, στα οποία έχουν όλοι οι αγρότες χρεωθεί, θα τους καλέσουν να πουλήσουν τα χωράφια και τα σπίτια τους, για να ανταπεξέλθουν. Ένας παράγοντας είναι αυτός.

Δεύτερος παράγοντας. Οι εργαζόμενοι στη Βιομηχανία Ζάχαρης θα έπρεπε να βγουν στην ανεργία, με ένα περιβάλλον ιδιαίτερα δύσκολο στο να βρουν μια εργασία, ώστε να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της ζωής.

Τρίτον. Είναι δυνατόν να κλείνουμε μια βιομηχανία, η οποία έχει έναν προνομιακό χαρακτήρα, σε σχέση με τον τόπο στον οποίο ζούμε, σε επίπεδο Βαλκανίων; Όπως είπε πολύ σωστά ο εκπρόσωπος από το Ποτάμι είναι μια δραστηριότητα, την οποία σχεδόν μονοπωλιακά τη διεκδικούμε.

Άρα, λοιπόν, υπάρχει εκείνη η αιτία, κάτω από την οποία θυσιάζει κάποιος τα τριάντα εκατομμύρια, αναλαμβάνοντας το ρίσκο από ανθρώπους οι οποίοι μοχθούν, από ανθρώπους που

δουλεύουν για πεντακόσια, εξακόσια, επτακόσια ευρώ και παράγουν αυτόν τον πλούτο. Τα παίρνουμε, τα δίνουμε και τα επιπυροδοτούμε σε κάποιους ανθρώπους.

Όσον αφορά τις επιλογές που έγιναν στη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου, ήδη έχω πει την άποψή μου στην Επιτροπή Παραγωγής. Δεν συμφωνώ, άλλα πράγματα περίμενα. Περίμενα ανθρώπους από αυτούς που έχουν σπουδάσει και τους αρπάζουν κυριολεκτικά οι ξένες αγορές, με ανατρεπτικές ιδέες, με ιδέες που δίνουν μια άλλη αντίληψη σε αυτό που λέγεται παραγωγή, να στελεχώσουν τη διοίκηση αυτού του εργοστασίου. Όμως, εύχομαι να διαψευστώ και του χρόνου να έρθω εδώ, από αυτό το βήμα και να μιλήσω για το ότι ήμουν υπερβολικός σε κάποιες τοποθετήσεις μου.

Εμένα με άκουσαν στην παραγωγή και με άκουσαν και εδώ σήμερα οι εργαζόμενοι. Δεν θα με ξαναδούν ούτε θα πάω παρεμβαιτικά ποτέ να πω «διορίστε αυτόν, κάντε εκείνο, κάντε τ' άλλο». Το ξέρουν και θα με θυμηθούν όταν θα δεχθούν τέτοιες ενοχλήσεις, γιατί αυτή ήταν μια πραγματικότητα πολλών ετών στο παρελθόν.

Σας ευχαριστώ και εύχομαι καλή επιτυχία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Διαμαντόπουλος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου είναι απόλυτα συμβατό με δύο σημεία των συμπλεγμάτων, τα οποία θα βοηθήσουν στην ανοικοδόμηση της οικονομίας μας, επομένως και της ίδιας μας της χώρας.

Το πρώτο κομμάτι αφορά την επανεκκίνηση της οικονομίας. Για να υπάρξει επανεκκίνηση της οικονομίας δεν μπορεί να συνεχίζει να υπάρχει υπερχρέωση όσων δραστηριοποιούνται στο οικονομικό κομμάτι αυτής της χώρας, είτε πρόκειται για υπηρεσίες -ή οικονομία μας κυρίως απαρτίζεται από τον τομέα των υπηρεσιών- είτε πρόκειται για οποιαδήποτε άλλη παραγωγική δραστηριότητα.

Επομένως, αυτή η ρύθμιση ήρθε για να συμπληρώσει προηγούμενο νόμο, αντιλαμβανόμενη η Υπουργός, το Υπουργείο γενικότερα, πως η προηγούμενη ρύθμιση έως ένα σημείο μπορεί να θεωρούνταν μη επαρκής για να φτάσει στον απώτερο στόχο των εσόδων για το κράτος, αλλά και την ελάφρυνση όσων δραστηριοποιούνται στον οικονομικό τομέα. Και ορθώς την έφερε.

Σε αυτό το σημείο, όμως, αφού έχουν τοποθετηθεί και έχουν δώσει εξηγήσεις και απαντήσεις και στην επιτροπή και εδώ οι αρμόδιοι Υπουργοί, πρέπει να σταθώ και στο είδος της αντιπολίτευσης που γίνεται. Θα μπορούσα να πω πως πρόκειται για αντιπολίτευση για γέλια, εάν η κατάσταση δεν ήταν τόσο κρίσιμη. Δυστυχώς, είναι για κλάματα, λόγω αυτής της κατάστασης. Επιμένει σε δήθεν ταξικό πρόσημο υπέρ των λίγων, όταν έχει ζητηθεί επανειλημμένα από την Υπουργό να φέρει στοιχεία για το ποιοι έχουν ευνοηθεί. Προφανώς, στατιστικά μόνο μπορούσε να γίνει αυτό. Έφερε τα στοιχεία η κυρία Υπουργός και απάντησε. Έδειξε ότι κυρίως οι μικροί και μεσαίοι επωφεληθήκαν και από αυτή τη συμπληρωματική δράση του Υπουργείου στον προηγούμενο νόμο. Άρα, έχουν καταπέσει οποιαδήποτε επιχειρήματα. Και ειλικρινά, δεν θέλω να χαράμισω περισσότερο χρόνο για να πω «κοίτα ποιος μιλάει για εξυπηρέτηση συμφερόντων: το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία». Και από πίσω η κλασική ουρά: το Ποτάμι. Εξάλλου, προέβησαν και σε μια αστεία προσπάθεια αντικυβερνητικής διαδήλωσης στο Σύνταγμα.

Το άλλο κομμάτι έχει να κάνει και με την παραγωγική ανασυγκρότηση. Αλλά έχει να κάνει και με την οπτική που βάζει ο ΣΥΡΙΖΑ εδώ και χρόνια όχι από αυτή την Έκθεση της Θεσσαλονίκης μόνο, αλλά από την προηγούμενη, που μιλάει για αγροτοδιατροφικό σύμπλεγμα. Είναι τελείως διαφορετικό. Δεν μπορεί να ειπωθεί ο πρωτογενής τομέας, αλλά και η μεταποίηση, μόνο από την οπτική του κέρδους όσον αφορά τη στενή έννοια της δραστηριότητας αυτής. Έχει να κάνει με την αυτονομία μιας χώρας σε βασικά προϊόντα, των οποίων η εισαγωγή την οδηγεί σε μια κα-

τάσταση περιορισμένης αυτονομίας.

Στη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή, αλλά και εδώ, οι αρμόδιοι Υπουργοί, όχι μόνο ανέλυσαν τα κακώς κείμενα, από τα οποία μπήκε σε αυτή την περιδίνηση και την τεράστια κρίση η Βιομηχανία Ζάχαρης, αλλά αποτύπωσαν και τις αιτίες για την παρούσα ενέργεια του Υπουργείου, καθώς και το όραμα για το πού θέλουμε να καταλήξει. Σε αυτό ελάχιστα ψελλίστηκαν. Και εδώ, όμως, έχει ενδιαφέρον να δούμε από ποια πλευρά γίνεται η κριτική.

Ο κ. Μητσοτάκης επανέφερε το ζήτημα, το ερώτημα, το οποίο προφανώς δεν είναι αθώο. Αποτυπώθηκε έξυπνα, θα έλεγα, ως ερώτημα, ενώ όμως έχουν επιχειρηματολογήσει υπέρ αυτής της λογικής οι Βουλευτές και οι Βουλευτίες του κόμματός του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Ποιες;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ερωτά: «Μήπως πρόκειται για κρατική ενίσχυση, την οποία θα βρούμε μπροστά μας;». Σίγουρα αυτή η λογική δεν συνάδει...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Οι Βουλευτές.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου.

Αυτή τη στιγμή η ικανότητα που έχω να αντιπαρέρχομαι αυτό το σούσουρο που γίνεται, ενώ δεν μιλά με γραπτό κείμενο, δεν μπορεί να δίνει αφορμή να υπάρχουν εμβόλιμα ερωτήματα από τον κ. Τασούλα, παραδείγματος χάρι και περαιτέρω φασαρία, η οποία μου αφαιρεί και χρόνο και συγκέντρωση, για να απαντήσω και να συνεχίσω την τοποθέτησή μου.

Σας παρακαλώ, δεν φτάνει που είστε λίγοι. Είστε και πολύ θορυβώδεις.

Παρακαλώ, να μου επιτρέψετε να συνεχίσω και να μου δοθεί και ο χρόνος που έχασα.

Και έφτασε σε αυτό το σημείο...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Μα, επειδή είμαστε λίγοι, είμαστε και θορυβώδεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Κουμουτσάκο, σας έχω δει σε επιτροπή να μιλάτε για ήθος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μη χάνετε τον χρόνο σας, κύριε Διαμαντόπουλε σε απαντήσεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: ..ακόμη και πως πρέπει να μην περνάμε τα όρια μας, γιατί δίνει άλλο μήνυμα, όταν είχαμε τον Ευρωπαϊκό Επίτροπο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ενώ εσείς, ως γνωστόν, είστε άνθρωπος της τάξεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μην καταναλώνετε τον χρόνο σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς, όταν ήσασταν στο Κοινοβούλιο, κάνατε τέτοιου είδους παρεμβάσεις από κάτω; Είχατε αυτή τη συμπεριφορά; Εάν δεν την είχατε, μην είστε τιμητές μόνο στο ένα κομμάτι. Λοιπόν, προχωρήστε στην αυτοκριτική σας και αφήστε με να τελειώσω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κάναμε, αλλά δεν αντιδρούσαν οι ομιλητές.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όπως και να έχει, ακούγονται επιχειρήματα αυτήν τη στιγμή. Αυτό που όλοι αναγνωρίζουμε, πως πρόκειται για μία ανάσα, για το απαραίτητο οξυγόνο προς την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, ούτως ώστε να παραμείνει εν ζωή για να μπορέσει να απαντήσει στο ζήτημα του αγροτοδιατροφικού συμπλέγματος και την αυτονομία, την αυτάρκεια της χώρας μας σε τέτοιους βασικούς τομείς, έρχονται να το υπονομεύσουν με τη λογική ότι ίσως πρόκειται για κρατική ενίσχυση.

Κύριε Μητσοτάκη, ευθέως σας απευθύνομαι, όχι προσωπικά αλλά ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο: Εσείς υπό τη λογική ότι μπορεί και να είναι έτσι -γιατί δεν είστε βέβαιοι- θα θέλατε να μην έρθει αυτή η ρύθμιση για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης; Πείτε ότι εσείς ως Νέα Δημοκρατία υπό την πιθανότητα να είναι κρατική ενίσχυση, που δεν είναι βέβαια, αυτή τη στιγμή παίρνετε το ρίσκο να μην έρθει και να μην προχωρήσει αυτή η ρύθμιση.

Λόγω του χρόνου που έχασα με την παρέμβασή σας, δεν θα συνεχίσω. Αφήνω τον κόσμο να σας κρίνει, όταν λέτε πως οποιαδήποτε αμφισβήτηση του κ. Στουρνάρα είναι αμφισβήτηση του

κ. Ντράγκι.

Να σας πω κάτι, κύριε Μητσotάκη; Εμείς ήρθαμε, με τις καλύτερες διαθέσεις, για να συνεργαστούμε με όλους τους φορείς και αυτού του τόπου και τους εταίρους μας. Το ζήτημα είναι το εξής: Όταν αποκαλύπτεται υπονομευτική ενέργεια που εκπορεύεται από το περιβάλλον του Διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδος, εσείς οι ίδιοι δεν θα έπρεπε να τον εγκαλέσετε και να τον βάλετε στη θέση του;

Γιατί με ποιον είναι τέλος πάντων; Είναι με αυτές τις προσπάθειες της Κυβέρνησης και για το καλό της χώρας ή συντελεί στην υπονόμευση και του καλού της χώρας και της Κυβέρνησης; Όταν κάποιος αποδεικνύει ότι είναι με το δεύτερο, τότε οφείλει αυτή η Κυβέρνηση να τον φέρνει μπροστά στις ευθύνες του και επιτέλους να αναλαμβάνει και αυτός την ευθύνη με την ευθεία που ορίζει και η θέση του αυτή τη στιγμή και να κάνει τα πράγματα.

Δυστυχώς, δεν έχω τον χρόνο για να αναπτύξω και εγώ πώς η μη παρέμβασή σας, ως οφείλατε, στη διαμόρφωση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση έφερε τη Βιομηχανία Ζάχαρης σε αυτή τη θέση.

Όπως και να έχει, στηρίζουμε αυτό το σχέδιο νόμου και με τον τρόπο που ήρθε, διότι όλα αυτά υπάγονται στο πρόγραμμα και τις αρχές του ΣΥΡΙΖΑ και είναι αυτά που θα βάλουν μπροστά αυτή την οικονομία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο συνάδελφος κ. Ζήσης Ζάννας από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΖΗΣΗΣ ΖΑΝΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε κι εμείς τις επιφυλάξεις μας για το κατά πόσον είναι χρήσιμη μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου, αλλά νομίζω ότι το να μας κατηγορεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση, αυτοί οι οποίοι ψήφισαν πάνω από εικοσιπέντε πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, είναι άκρως υποκριτικό.

Τουλάχιστον, η συγκεκριμένη πράξη νομοθετικού περιεχομένου καλύπτει και εξυπηρετεί άμεσες, επείγουσες ανάγκες, κοινωνικές ανάγκες, και όχι ισοπέδωση μισθών, συντάξεων, εργασιακών σχέσεων κάτω από τους εντολές της τρόικα.

Θα τοποθετηθώ στη σημερινή συζήτηση αποκλειστικά για τη Ζάχαρη, το παράδειγμα της οποίας, με την επαναλειτουργία της Βιομηχανίας Ζάχαρης και τη διάσωσή της κυριολεκτικά, στο παρά πέντε, συμπεκνώνει στοιχεία ενδεικτικά της κατάστασης, που είχε περιέλθει η χώρα και ταυτόχρονα μίας προσπάθειας αναγέννησης από την νέα Κυβέρνηση.

Έτσι, από τη μια είναι φανερό δια γυμνού οφθαλμού η μνημονιακή εγκατάλειψη και απαξίωση και από την άλλη, η αγωνιώδης προσπάθεια επαναλειτουργίας και στήριξης της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης, των εργαζομένων και των παραγωγών.

Η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα πιστής εφαρμογής του νεοφιλελεύθερου δόγματος της παράδοσης στην ιδιωτική πρωτοβουλία και την ελεύθερη αγορά, λειτουργούσε δηλαδή προς όφελος της κοινωνίας υπό δημόσια ιδιοκτησία, άσχετα αν η επιχείρηση είναι ή έχει θετικές προοπτικές κερδοφορίας.

Τόσο οι προηγούμενες κυβερνήσεις όσο και η Ευρωπαϊκή Ένωση επέβαλαν αυτή την πολιτική, η οποία συνοψίζεται στη φράση «πριν πουλήσεις το φάρμακο, πρέπει να πουλήσεις την ασθένεια». Μέσα σε μια δεκαετία μια μονοπωλιακή εθνική επιχείρηση, με παραγωγή της τάξης των 300.000 τόνων ζάχαρης, παραγωγή ικανή να καλύψει την εσωτερική ζήτηση και με δυνατότητα εξαγωγών, υποβαθμίζεται μεθοδικά.

Η αρχή γίνεται με τη μεταρρύθμιση της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς Ζάχαρης, που μείωσε το πλαφόν παραγωγής της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης κατά 50%, ωθώντας στην ανεργία εκατοντάδες εργαζόμενους και εποχικά απασχολούμενους στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης και την κάθετη πτώση της παραγωγής ζαχαρότευτλων. Ενδεικτικά, φέτος καλλιεργήθηκαν εβδομήντα οκτώ χιλιάδες στρέμματα τεύτλων από τα τετρακόσια είκοσι οκτώ χιλιάδες στρέμματα, που καλλιεργούνταν το 2005, όταν η εταιρεία λειτουργούσε και τα πέντε εργοστάσια της, οδηγώντας έτσι σε οικονομικό αδιέξοδο τους παραγωγούς.

«Με ένα σμπάρο δύο τρυγόνια», όπως λέει και ο λαός μας, κα-

τάφεραν οι Ευρωπαίοι εταίροι μας και οι εγχώριοι εκφραστές τους τα εξής: Πρώτον, κατάφεραν να οδηγήσουν με συστηματικό τρόπο την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης σε οικονομική αιμορραγία. Είναι χαρακτηριστικό μάλιστα, το παράδειγμα της μετατροπής εργοστασίων ζάχαρης σε εργοστάσια βιοαιθανόλης. Η παταγώδης αποτυχία της συγκεκριμένης επένδυσης οδήγησε σε κλείσιμο τα δύο εργοστάσια, το ένα στη Λάρισα και το άλλο στην Ξάνθη.

Στη συνέχεια, η διορισμένη διοίκηση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης ξεκίνησε να σχεδιάζει την πώληση της βιομηχανίας. Από τα τρία εργοστάσια της εταιρείας σήμερα λειτουργεί μόνο το ένα στην Ελλάδα και δύο στη Σερβία. Το 2010, είχαμε εκατόν πενήντα πέντε χιλιάδες τόνους παραγωγή. Το 2011 η παραγωγή μειώνεται κάθετα στους τριάντα οκτώ χιλιάδες τόνους. Οι αριθμοί είναι αποκαλυπτικοί του εγκλήματος. Μιλούν από μόνοι τους.

Δεύτερον, η παράδοση και διάλυση της Βιομηχανίας Ζάχαρης εντάσσεται σε ένα συνολικότερο σχεδιασμό, αυτόν της αποβιομηχάνισης και αποαγροτικοποίησης της ελληνικής οικονομίας, ώστε να τελειώσει κάθε προοπτική οικοδόμησης της παραγωγικής βάσης της χώρας, να δημιουργηθεί μία Ευρώπη, που κυρίως τα γερμανικά και γαλλικά βιομηχανικά προϊόντα θα είναι τα μόνα ανταγωνιστικά και που η Ελλάδα θα είναι πλήρως εξαρτημένη και διατροφικά, ανεπαρκής να καλύψει τις βασικές της ανάγκες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γνωρίζουμε καλά ότι η πράξη νομοθετικού περιεχομένου δεν δίνει συνολική λύση, παρά μόνο μία προσωρινή ανακούφιση να καλυφθούν οι άμεσες τρέχουσες ανάγκες και οι μισθοί των εργαζομένων.

Όμως, αυτό δεν είναι το τέλος, αλλά η αρχή μίας πορείας με δυσκολίες και προκλήσεις, αλλά άκρως ενδιαφέρουσες για την ανασυγκρότηση της παραγωγής, που σήμερα ξεκινά από τη Ζάχαρη, αλλά θα συνεχιστεί στη βάση των πραγματικών αναγκών της οικονομίας, της σύνδεσης της αγροτικής, κτηνοτροφικής και αλιευτικής δραστηριότητας με τη μεταποίηση και τυποποίηση. Σήμερα, εκατοντάδες εργαζόμενοι παραμένουν στη δουλειά τους, στα εργοστάσια της Ζάχαρης και χιλιάδες τευτοπαραγωγοί θα επιστρέψουν στις καλλιέργειές τους, στα χωράφια τους.

Επιτέλους, κύριοι Υπουργοί, να πληρώσουν αυτοί που χρωστούν εκατομμύρια ευρώ στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, κερδοσκοπώντας στην πλάτη του ελληνικού δημοσίου με την ανοχή, αν όχι και με την κάλυψη, των προηγούμενων διοικήσεων και της πολιτικής ηγεσίας.

Η Κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να συνεχίσουν τη μνημονιακή οικονομική και κοινωνική κατεδάφιση. Δεν θα γίνουν διαχειριστές της φτώχειας και της εξαθλίωσης, στην οποία οδήγησαν οι νεοφιλελεύθερες συνταγές των ακραίων μονεταριστικών κύκλων της Ευρώπης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Δεν θα γίνει αυτή η Κυβέρνηση συνένοχη στο έγκλημα της παραγωγικής ερημοποίησης της χώρας.

Η νέα Κυβέρνηση έχει εντολή να εφαρμόσει πρόγραμμα διεξόδου από την κρίση, με την κοινωνία όρθια και αξιοπρεπή, ένα πρόγραμμα μεροληπτικό υπέρ των εργαζομένων, των ανέργων, των χαμηλοσυνταξιούχων, των ανασφάλιστων, των νέων επιστημόνων, των μικρομεσαίων επιχειρηματιών και αγροτών, που στοχοποιήθηκαν από τις μνημονιακές πολιτικές.

Σε αυτή την κατεύθυνση αξιολογούμε θετικά τις πρωτοβουλίες, που έχουν παρθεί το τελευταίο διάστημα. Είναι ενδεικτικές του προσανατολισμού των προθέσεων της Κυβέρνησης ως προς την αντιμετώπιση των συνεπειών των μνημονίων, της ανθρωπιστικής κρίσης, της οικοδόμησης σε νέα βάση της οικονομίας και της παραγωγής.

Η εφαρμογή ενός ταξικά μεροληπτικού προγράμματος δεν είναι μια ευκαιριακή επιλογή για τον ΣΥΡΙΖΑ και την Κυβέρνηση, αλλά μια επιλογή με στρατηγικό βάθος. Είναι καθαρό για μας ότι όχι μόνο δεν θα πάμε πίσω από τις κόκκινες γραμμές μας, αλλά μέρα με την ημέρα δημιουργούμε μια Ελλάδα ανεξάρτητη, με ενίσχυση του αγροτικού τομέα, με προοπτική ανάπτυξης της μικρομεσαίας μεταποιητικής βιομηχανίας, με ισχυρή αμυντική βιομηχανία, με ποιοτικό τουριστικό προϊόν, μία Ελλάδα που ο λαός μας θα εργάζεται με αξιοπρέπεια και θα καρπώνεται τους κόπους του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Γιάννης Κουτσούκος έχει τον λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν «συνωμότησε το σύμπαν», όπως περιγράφει στο σχετικό έργο ο γνωστός συγγραφέας, ώστε να απολογείται χθες -και πιστεύω ότι θα κάνει και στη συνέχεια- η κυρία Βαλαβάνη για τις κατηγορίες που τις έχουμε απευθύνει γι' αυτή τη σκανδαλώδη ρύθμιση. Δεν συνωμότησε το σύμπαν! Η ίδια και η Κυβέρνηση, με τρεις συγκεκριμένες ενέργειες μάς δίνει τη δυνατότητα να την κατηγορούμε ευθέως. Και με έκπληξη ακούω Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που έχουν πέσει στον πρώιμο κυβερνητισμό να λένε ότι αυτά ήταν και στο πρόγραμμά τους.

Πρώτη πράξη: Καταργεί το πλαφόν του ενός εκατομμυρίου. Ρωτούσαμε εδώ, παρότι ψηφίσαμε το νομοσχέδιο, να βάλουμε ορισμένα κριτήρια και ορισμένες προϋποθέσεις, γιατί το κάνετε έτσι;

Δεύτερον: Λίγες μέρες μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου, μας φέρνει την πράξη νομοθετικού περιεχομένου στις 27 Μαρτίου κι έρχεται στη Βουλή ενάμιση μήνα μετά. Γιατί έρχεται ενάμιση μήνα μετά; Αναρωτηθήκατε; Για να δημιουργήσει τα ένομα αποτελέσματα για να προλάβουν κάποιοι -μπορεί κάποιοι να πάνε και αργότερα- να πάνε να κάνουν τις ρυθμίσεις, ώστε στο ενδεχόμενο που κάποιοι Βουλευτές από εμάς, από την πλειοψηφία, θα έθεταν ορισμένους περιορισμούς και προϋποθέσεις, αυτοί να έχουν τακτοποιήσει τις δουλειές τους.

Και το τρίτον είναι ότι στην πράξη νομοθετικού περιεχομένου σ' αυτήν τη διάταξη για πρώτη φορά, το λέω, διαγράφονται πρόστιμα και προσαυξήσεις για πράξεις φοροδιαφυγής που είναι ιδιόζυγες και παραπέμπουν στον Ποινικό Κώδικα.

Τι λέει η κυρία Υπουργός; Λέει: «Κοιτάξτε, δεν διαγράφουμε με βάση διατάξεις του Τελωνιακού Κώδικα ούτε πρόστιμα του ΣΔΟΕ». Αλήθεια είναι, αλλά όταν, οι ελεγκτικές αρχές είτε είναι τα τελωνεία είτε είναι το ΣΔΟΕ, συλλαμβάνουν διαφεύγουσα φορολογητέα ύλη, η φορολογούσα αρχή επιβάλλει το φόρο που έχει διαφύγει, βάζει τις προσαυξήσεις που λέει ο νόμος και μετά βάζει και τα πρόστιμα.

Ο ν. 2523/1997 είναι πάρα πολύ συγκεκριμένος και λέει ότι στην περίπτωση που η δήλωση είναι ανακριβής, έχουμε 3% προσαύξηση για κάθε μήνα, από τότε δηλαδή που έπρεπε να υποβάλει τη δήλωση μέχρι σήμερα που έγινε ο έλεγχος, μέχρι 120% και για τους προκατατούμενους φόρους που δεν αποδόθηκαν 4,5% τον μήνα. Περίπου τα ίδια επαναλαμβάνει και ο νέος Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας, ο ν. 4174 για πρόστιμα από 10% έως 100%. Αυτά είναι που διαγράφονται με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

Ένα παράδειγμα: Ας πούμε ότι οι ελεγκτικές υπηρεσίες βρήκαν φοροδιαφυγή ύψους 3.000.000 ευρώ. Θα επιβάλουν κύριο φόρο με 35% ένα 1.050.000 της περιόδου 2005, -παίρνω ένα τυχαίο παράδειγμα- προσαύξηση 1.260.000 ΦΠΑ 540.000, προσαύξηση στο ΦΠΑ 648.000, πρόστιμα του Κώδικα 6.000.000 και το αυτοτελές πρόστιμο 1.620.000. Δηλαδή, πρέπει να είμαστε πολύ συγκεκριμένοι για να μην γίνεται καμμία παραπλάνηση της Βουλής, μέσα από μία παράθεση νόμων και παραγράφων που δεν καταλαβαίνει ο κόσμος.

Από τα 3.498.000 διαγράφετε τα 1.590.000. Αυτό είναι το πρωτοφανές και το πρωτόγνωρο.

Όλες οι ρυθμίσεις μέχρι τώρα διέγραφαν τις προσαυξήσεις, λόγω εκπρόθεσμης καταβολής. Δηλαδή, επιβάλαμε σε κάποιον τα πρόστιμα, επιβάλαμε φόρο, δεν πήγαινε να πληρώσει και έτρεχαν οι προσαυξήσεις. Ερχόταν μια ευνοϊκή ρύθμιση και διαγράφαμε τις προσαυξήσεις, επειδή δεν πλήρωσε.

Ρωτώ, λοιπόν, το εξής, που το έθιξε και ο κ. Λαπαβίτσας: Αφορά τους ανθρώπους της κρίσης αυτή η ρύθμιση; Ναι, αφορά και αυτούς. Μας είπε χθες η κυρία Βαλαβάνη ότι είναι τριακόσιες πενήντα πέντε χιλιάδες, αλλά -προσέξτε- είναι ογδόντα έξι μόνο με οφειλές πάνω από ένα εκατομμύριο και μόνο τετρακόσιοι εξήντα μέχρι ένα εκατομμύριο.

Αναφέρθηκε νωρίτερα ο κ. Μητσστάκης σε μια περίπτωση και έχω εδώ το σχετικό δημοσίευμα. Εκεί που συμβολίζεται η φοροδιαφυγή, η χλιδή και η σπατάλη, εκεί αξιοποιούν αυτή τη ρύθμιση. Με επιβολές φόρων και προστίμων 7,5 δισεκατομμυρίων, πληρώνουμε το 1/3 ή το 1/4 και τελειώσαμε.

Αυτούς θέλετε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να εξυπηρετήσετε; Εμείς σας είπαμε ότι θα ζητήσουμε ονόματα και θα βγουν αυτά. Και εάν έχετε καλή πρόθεση, σας είπαμε να βάλετε ένα πλαφόν και προϋποθέσεις. Δεν μπορεί ο άλλος να κοροϊδεύει την κοινωνία, να έχει τεράστια περιουσία, καταθέσεις και μαύρο χρήμα και εμείς να τα σβήνουμε όλα, να του τα χαρίζουμε! Και προσέξτε: Από πού θα τα πάρουμε αυτά; Από το φτωχό, στον οποίο θα αυξήσουμε το ΦΠΑ.

Αυτή είναι η πολιτική της Αριστεράς; Εγώ δεν την είχα ακούσει μέχρι τώρα έτσι. Αλλιώς την άκουσα.

Παίρνω τις ανακοινώσεις του ΣΔΟΕ του μηνός Απριλίου 2015, με Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Περιέχει πράξεις φοροδιαφυγής συγκεκριμένες: ποσό 5.800.000 στη μία περίπτωση, ποσό 4.400.000 σε άλλη και 1.500.000.000 στην άλλη.

Ας πει, λοιπόν, η κυρία Υπουργός στο επιτελείο της -μια και η ίδια με ειλικρίνεια μάς είπε ότι δεν τα γνωρίζει καλά τα φορολογικά- να μου απαντήσουν στο εξής παράδειγμα: Πόσοι από τους φόρους που θα επιβληθούν, τα πρόστιμα και τις προσαυξήσεις διαγράφονται με τη ρύθμισή της;

Θέλετε να πάμε σε παλαιότερες ανακοινώσεις του ΣΔΟΕ; Θα αναφερθώ σε μια ανακοίνωση του 2010, για παράδειγμα, για εκτιμώμενο ύψος προστίμων 1.050.000.000 ευρώ. Να μας φέρει, λοιπόν, η κυρία Υπουργός ένα παράδειγμα, με τη ρύθμισή της, τι θα πάει να πληρώσει ο άλλος για να αποδοθεί «λευκός» στην κοινωνία και τι του χαρίζουμε. Αναφέρομαι σε περιπτώσεις μεγάλων φοροδιαφυγών όλων αυτών των απατεώνων και των κυκλωμάτων που λυμαίνονται την κοινωνία. Αυτό είναι το μήνυμα που εκπέμπουμε;

Μας είπε χθες ο κ. Λαπαβίτσας στην κατά τα άλλα ενδιαφέρουσα διάλεξή του, για τη σχέση κράτους με τα ληιπρόθεσμα. Έχει δίκιο σε πολλά σημεία. Αλλά, το μήνυμα θα είναι υπέρ εκείνου που περίμενε την ευνοϊκή ρύθμιση και έχει αμύθητα πλούτη, για να του τα χαρίσουμε ή εμείς θα κοιτάμε να ρυθμίσουμε τα χρέη του φτωχού, ώστε να φέρει κάτι, για του να ζήσει το κράτος και η επιχείρησή του; Αυτό είναι το μήνυμα;

Άρα, για να μην μας λέτε για υποκρισίες -γιατί άκουσα και τέτοια- μιλάμε για πάρα πολύ συγκεκριμένα πράγματα. Και σε αυτά θέλουμε να τοποθετηθείτε και σας καλούμε να βάλετε φραγμό. Πολύ γρήγορα κατακυλάτε. Εάν τα είχαμε κάνει εμείς αυτά, δεν θα στεκόμασταν πουθενά.

Σχετικά με τα υπόλοιπα θέματα: Άκουσα την επίσης ενδιαφέρουσα διάλεξη του κ. Λαπαβίτσα - ήταν πολύ πιο σεμνός ο κ. Αποστόλου- να μας εξηγήει, γιατί η παραγωγική ανασυγκρότηση γίνεται με μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Εάν ήταν τόσο εύκολο, θα το είχαμε κάνει και εμείς!

Θέλετε να συζητήσουμε για το πώς θα ενισχύσουμε τη Βιομηχανία Ζάχαρης για να μην κλείσει; Είμαστε ανοιχτοί, όπως είπα και στην επιτροπή. Θέλουμε να επιβιώσει και η τευτοπαραγωγή και η Βιομηχανία Ζάχαρης.

Και οι δύο ενέργειες που έχουν γίνει στο πρόσφατο παρελθόν για να ενισχύσουν την τευτοπαραγωγή, έχουν τη δική μας σφραγίδα. Είναι η ολοκληρωμένη διαχείριση, που έτυχε να την βγάλω εγώ και να την ολοκληρώσει ο κ. Δριβλέγκας από τα συρτάρια της Ειδικής Υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων - και δεν έχουν πληρωθεί ακόμα οι άνθρωποι- και είναι η συνδεδεμένη ενίσχυση που έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση. Γιατί, είχε τη λογική, όπου έχουμε αγροτικές βιομηχανίες να ενισχύσουμε την παραγωγή της πρώτης ύλης, για παράδειγμα τη βιομηχανική ντομάτα, την τευτοκαλλιέργεια κ.ο.κ..

Έκτοτε και για εκατό μέρες τώρα, δεν υπάρχει καμμία πράξη ενίσχυσης της τευτοπαραγωγής, οι εκκλήσεις μόνο του κ. Αποστόλου. Δεκτές. Βάλτε τεύτλα. Καλλιιεργήστε.

Και λέω, αγαπητοί συνάδελφοι, ας πούμε ότι αυτό ερχόταν χωριστά και δεν ήταν σε μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου, θα το ψηφίζαμε; Ενδεχόμενα μέσα από τη συζήτηση, εάν η Κυβέρνησή μας έπειθε ότι έχει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, που δεν το

έχει παρουσιάσει, να το ψηφίζαμε. Δεν έχουμε καμμία αντίρρηση. Το αντίθετο. Αλλά ολοκληρωμένο σχέδιο δεν υπάρχει. Και είναι φανερό ότι τα 30 εκατομμύρια ευρώ δεν θα πάνε σε τευτολοπαραγωγούς. Σε υποχρεώσεις της επιχείρησης θα πάνε, σε πιστωτές. Κατά συνέπεια, είναι και ατελέσφορη αυτή η διαδικασία. Δηλαδή, είναι σαν να ρίχνουμε κάποια χρήματα στον πύθο των Δαναΐδων.

Αν θέλει λοιπόν η Κυβέρνηση, ας κάνουμε μια ανοιχτή συζήτηση, όπως την κάναμε στην επιτροπή μη ολοκληρωμένη, όμως μετά την παρέμβασή μας που εκλήθησαν οι φορείς, για να δούμε ποιο είναι το ολοκληρωμένο σχέδιο. Και να μην επιτίθεται η Κυβέρνηση στις τράπεζες, των οποίων κατέχει την πλειοψηφία, γιατί δεν έδιναν δάνειο και την αναγκάστηκε να κάνει πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Αυτοί έχουν την πλειοψηφία. Ο κ. Λαφαζάνης εδώ, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, μάς έλεγε ότι θα αλλάξει τις διοικήσεις. Είναι υπό κρατικό έλεγχο. Ε, ας τα κάνουν. Ας εφαρμόσουν το πρόγραμμά τους.

Έρχομαι στις τροπολογίες. Η μια τροπολογία είναι της κ. Βαλαβάνη, του Υπουργείου Οικονομικών δηλαδή και επειδή ζητήσαμε να γίνει συζήτηση και αύριο, ώστε να ολοκληρωθεί, γιατί έχουμε την πίεση του χρόνου και δεν πρέπει να συζητάμε πράξεις νομοθετικού περιεχομένου με αυτήν την πίεση, μας είπε ότι θέλει να ψηφιστεί σήμερα, γιατί πρέπει να ξεκινήσει η διαδικασία παραλαβής των δηλώσεων. Καλά, το νομοσχέδιο αυτό που κυρώνει την πράξη νομοθετικού περιεχομένου είναι δύο εβδομάδες στη Βουλή. Δεν μπορούσε να έρθει αυτή η απλή τροπολογία που λέει ότι οι επιδοτήσεις μέχρι 12.000 ευρώ δεν φορολογούνται; Μπορούσε να έρθει.

Αλλά το ζήτημα το δικό μας δεν είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, διαδικαστικό. Είναι επί της ουσίας. Διότι θα έρθει η Βουλή με την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για πρώτη φορά να ανατρέψει —πρώτη φορά Αριστερά— αυτό που τόσα χρόνια υπήρχε εδώ κατοχυρωμένο, ότι οι επιδοτήσεις της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, με βάση και τα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, είναι αφορολόγητες.

Διάβασα και την τροπολογία που έχουν καταθέσει οι συνάδελφοι των ΑΝΕΛ. Το ίδιο πράγμα λένε. Δείτε τις δικές μας τροπολογίες στην προηγούμενη φάση, όταν λέγαμε γιατί αυτά τα χρήματα είναι ακατάσχετα, όταν ήθελε η διοίκηση του ΟΓΑ να πάρει τις εισφορές. Υπάρχει τεκμηρίωση γι' αυτό και το καταργεί η Κυβέρνηση. Δεν έχει σημασία που βάζει πλαφόν τα 12.000 ευρώ. Ο επόμενος Υπουργός μπορεί να τα κάνει 10.000 ευρώ, 8.000 ευρώ, 7.000 ευρώ ή 15.000 ευρώ. Σημασία είναι ότι δέχεται την φιλοσοφία της φορολόγησης των αγροτικών επιδοτήσεων. Ανοίγει δηλαδή την κερκόπορτα. Αυτό είναι το μεγάλο θέμα. Γι' αυτό δεν μπορούμε να μην ψηφίσουμε.

Και όσον αφορά τη δεύτερη τροπολογία για τις λαϊκές, εντάξει, κάθε φορά έρχονταν στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου οι σύλλογοι των παραγωγών, των επαγγελματιών πολιτών, λύνανε τις διαφορές τους. Υπάρχουν διαμάχες εκεί, πώς μοιράζουν τις θέσεις οι περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι κ.λπ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα στον κ. Σταθάκη χθες το βράδυ: Γιατί καταστρατηγεί κάθε έννοια μιας στοιχειώδους διαβούλευσης εντός της Βουλής; Δεν το καταλαβαίνουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για να τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, εμείς, όχι απλά θα καταψηφίσουμε, αλλά θα επιμείνουμε να καταγγέλλουμε αυτήν την τριγωνική σχέση, δηλαδή, το 1 εκατομμύριο, το πλαφόν, την πράξη νομοθετικού περιεχομένου και τη διαγραφή των προστίμων και να λέμε ότι είναι μια σκανδαλώδης ρύθμιση, που ευνοεί πολύ συγκεκριμένους, θα ζητήσουμε ονόματα. Δεν θα αρκεστούμε στη δημοσιογραφική έρευνα, το μπαρ στη Μύκονο και τα ρέστα. Είναι κι άλλοι επώνυμοι, οι οποίοι κοροϊδεύουν την κοινωνία. Πίνουν στην υγεία του κορόιδου.

Ε, λοιπόν, δεν θέλουμε να νομοθετούμε γι' αυτούς. Παρακαλώ πολύ κι εσείς να τα μετρήσετε πάρα πολύ σοβαρά, για να μην ανοίξουμε επικίνδυνους δρόμους.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε

συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Πετράκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια λαϊκή παροιμία που λέει: «Εκεί που μας χρωστάγανε, ζητάνε και το βόδι». Αυτό ισχύει για τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, που μίλησαν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Έχεις δίκιο!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Για να θέσουμε, λοιπόν, ορισμένα ερωτήματα.

Γνωρίζουν οι συνάδελφοι ότι η συρρίκνωση του αγροτικού τομέα είναι τέτοια, που έχει φθάσει στο 4% του ΑΕΠ και το των καλλιεργήσιμων γαιών σταμάτησε να καλλιεργείται τα τελευταία πέντε χρόνια; Το γνωρίζουν, φυσικά.

Γνωρίζουν ότι η μείωση των απασχολούμενων στον αγροτικό τομέα είναι σε ποσοστό κάτω του 10%; Το γνωρίζουν φυσικά κι αυτό.

Γνωρίζουν ότι το έλλειμμα των αγροτικών συναλλαγών, μόνο την τελευταία διετία είναι 4 δισεκατομμύρια ευρώ; Το γνωρίζουν κι αυτό, φυσικά.

Γνωρίζουν ότι το εισόδημα του αγρότη μειώθηκε τα τελευταία πέντε χρόνια πάνω από 25%; Κι αυτό το γνωρίζουν.

Γνωρίζουν το μέγα σκάνδαλο -που δεν είναι μόνο μέγα σκάνδαλο του αγροτικού τομέα, αλλά ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα της Μεταπολίτευσης- το ξεπούλημα της Αγροτικής Τράπεζας και το χάρισμά της και με πανωπρόικι στην Τράπεζα Πειραιώς; Ποιος τα έκανε αυτά; Γι' αυτό ενοχλούνται για τον κ. Στουρνάρα, για τον οποίο θα μιλήσω αργότερα.

Επίσης, γνωρίζουν ότι η συμβολή της βιομηχανίας στο ΑΕΠ είναι κάτω από 9%, όταν στην Ευρώπη των είκοσι επτά είναι 16%. Και ο στόχος που έβαλαν στην τελευταία Σύνοδο, είναι να πάει 20% μέχρι το 2020.

Εμείς, λοιπόν, πού είμαστε; Ποιες πολιτικές είναι αυτές που μας οδήγησαν σ' αυτήν την κατάσταση, ώστε η Ελλάδα να μην παράγει στον πρωτογενή τομέα, όπου έχει μειωθεί η παραγωγή της και η βιομηχανία της να είναι η μισή από ότι είναι όχι στην ευρωζώνη, αλλά στους είκοσι επτά;

Μας ζητάνε τα ρέστα; Μας ζητάνε τα ρέστα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Μας ρωτάει ο κ. Μητσotάκης πώς συνδέεται η πράξη νομοθετικού περιεχομένου με το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ και μήπως συνιστά αυτό κρατική ενίσχυση. Νομίζω ότι θα πρέπει να ντρέπεστε, που λέτε αυτά τα πράγματα -κύριε Μητσotάκη, επιτρέψτε μου. Θέτετε το θέμα της κρατικής ενίσχυσης, όταν πρέπει να υπάρξει στήριξη της Βιομηχανίας Ζάχαρης και των τευτολοπαραγωγών, για μην διαλυθεί πλήρως αυτή η καλλιέργεια; Αυτή είναι η προσφορά στην εθνική οικονομία που θέλετε να κάνετε;

Νομίζω πως για το γεγονός ότι έγινε η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης βαθιά προβληματική επιχείρηση, δεν ευθύνεται η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ο Λαφαζάνης και ο Αποστολόπουλος, που είναι τρεις ή τέσσερις μήνες Υπουργοί. Γιατί θα τρελαθούμε αν μας το πείτε κι αυτό!

Μας ρωτάτε πώς θα γίνει παραγωγική ανασυγκρότηση και αν θα επιδοτούνται οι βιομηχανίες. Ενδιαφέρουσα ερώτηση, αν και προκλητική, διότι πρέπει να ξέρετε ότι εσείς οι οποίοι διαλύσατε την παραγωγική βάση της χώρας δεν πρέπει να κάνετε αυτές τις ερωτήσεις. Μας δίνετε, όμως, τη δυνατότητα να απαντήσουμε.

Το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, αλλά και η βασική οικονομική σκέψη, η οικονομική θεωρία, η άλφα-βήτα, λέει ότι για να υπάρξει παραγωγική ανασυγκρότηση χρειάζονται δύο προϋποθέσεις.

Πρώτη προϋπόθεση είναι το δημόσιο τραπεζικό σύστημα, τράπεζες υπό δημόσιο έλεγχο και ιδιοκτησία. Εσείς, όμως, τι κάνατε; Επιλέξατε τις τέσσερις συστημικές τράπεζες, διαλύσατε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, διαλύσατε και ξεπουλήσατε την Αγροτική Τράπεζα. Αυτή ήταν η απάντησή σας σ' αυτό. Και έρχεστε και μάς ζητάτε τα ρέστα; Μας ρωτάτε πώς μπορεί να γίνει παραγωγική ανασυγκρότηση; Εμείς απαντάμε με αυτό και θα το κάνουμε. Αυτή είναι η θέση μας.

Προσέξτε, διότι υπάρχουν στοιχεία. Εσείς μας λέτε ότι μας φταίνε όλοι καθώς και ο κ. Στουρνάρας. Θέλω να σας πληροφορήσω, λοιπόν, ότι ο Υπουργός ο κ. Λαφαζάνης, ο Αναπληρωτής Υπουργός ο κ. Αποστόλου, η Αναπληρωτής Υπουργός κ. Βαλαβάνη, εγώ που ομιλώ, η κ. Αμμανατίδου και μία σειρά άλλοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ είχαμε καταθέσει στις 18 Ιουλίου του 2013 ερώτηση προς τον κ. Στουρνάρα, τότε Υπουργό Οικονομικών.

«Εκθετή και υπόλογη η Κυβέρνηση και η Τράπεζα Ελλάδος για την απόφαση διάσπασης και ξεπουλήματος της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος». Μεταξύ των άλλων αναφερόμαστε και τονίζουμε –και θα τα καταθέσω στα Πρακτικά αυτά– ότι «σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα προκύπτει ότι το κόστος του ελληνικού δημοσίου από τη μεταβίβαση της καλής Αγροτικής Τράπεζας είχε υπολογιστεί σε 6,67 δισεκατομμύρια κατά την προσωρινή αποτίμηση και σε 7,474 δισεκατομμύρια κατά την οριστική αποτίμηση». Τελικά κόστισε περισσότερο από 9,1 δισεκατομμύρια. Την ίδια στιγμή ο αρμόδιος επίτροπος τότε οικονομικών υποθέσεων, Όλι Ρεν, είχε απαντήσει στον τότε ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, τον Νίκο Χουντή ότι το σχέδιο για την ανακεφαλαιοποίηση της Αγροτικής Τράπεζας και την παραμονή της συνολικά στο δημόσιο μπορούσε να επιτευχθεί με 4,9 δισεκατομμύρια. Αυτό είναι έγκλημα οικονομικό και πολιτικό;

Ορίστε. Εδώ είναι όλες οι απαντήσεις, οι ερωτήσεις και η επίκαιρη. Ο κ. Στουρνάρας δεν ήρθε ποτέ στη Βουλή να απαντήσει στην επίκαιρη ερώτηση που είχαμε καταθέσει τρεις φορές γι' αυτό. Είχα τελευταία φορά υποβάλει ερωτήματα. Γιατί αφού μπορούσε με 4,9 δισεκατομμύρια να γίνει απαραίτητη ανακεφαλαιοποίηση και να παραμείνει ως δημόσια τράπεζα η Αγροτική Τράπεζα, επιλέχθηκε η διάσπαση, το ξεπούλημα και το πανωπρόϊκι στην Τράπεζα Πειραιώς; Να μας απαντήσει. Δεν απάντησε ποτέ. Καταθέτω στα Πρακτικά όλα αυτά τα στοιχεία καθώς και την απάντηση του Όλι Ρεν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πετράκος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Να μην κάνουμε ότι αυτή τη στιγμή εμφανιστήκαμε στη Βουλή, ότι δεν έχει κανείς παρελθόν, δεν έχει κανείς στηριξη πολιτικές, οι οποίες έχουν διαλύσει το τραπεζικό σύστημα, το οποίο δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή. Δεν χρηματοδοτείται καμμία βιομηχανία ακόμα και αυτές που έχουν τεράστια εξαγωγική δυνατότητα. Χρηματοδοτούν όμως μέσα μαζικής ενημέρωσης οι τράπεζες. Μέσα που στήριζαν τις κυβερνητικές μνημονιακές πολιτικές.

Αυτή είναι η πρώτη προϋπόθεση. Τη δεύτερη προϋπόθεση πρέπει να την ξέρετε κι αυτήν. Είναι η μείωση του κόστους παραγωγής στον αγροτικό τομέα και ένα απ' αυτά είναι η μείωση του ενεργειακού κόστους. Αντί να εργαστείτε προς αυτήν την κατεύθυνση ποια ήταν η απάντησή σας την προηγούμενη πενταετία; Να διαλύσετε, να ιδιωτικοποιήσετε όλες τις ενεργειακές επιχειρήσεις. Τι κάνει η Κυβέρνηση σήμερα προς αυτή την κατεύθυνση; Σταμάτησε τις ιδιωτικοποιήσεις και εργάζεται σε μια κατεύθυνση με μια μεγάλη ενεργειακή συμφωνία ο κ. Υπουργός με τη Ρωσία για την οποία υπέστη μεγάλες ειρωνείες το προηγούμενο διάστημα. Αλλά γελάει καλύτερα όποιος γελάει τελευταίος λέει μια παροιμία.

Η συμφωνία θα έχει ως αποτέλεσμα την περαιτέρω μείωση της τιμής του φυσικού αερίου. Ακούσατε χθες πόσα χρώσταγε στη ΔΕΠΑ η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης; Άρα η τιμή του φυσικού αερίου και η μείωσή του είναι σημαντικός παράγοντας για την ανασυγκρότηση συνολικά της ελληνικής βιομηχανίας.

Προς αυτήν την κατεύθυνση εργάζεται αυτή η Κυβέρνηση. Να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την παραγωγική ανασυγκρότηση του τόπου. Αυτό γίνεται μέσα σε ένα ναρκοθετημένο πολιτικό περιβάλλον στο οποίο δεν έχει μείνει τίποτα όρθιο από τους δημόσιους πυλώνες και τα εργαλεία που μπορούσαν να στηρίξουν την παραγωγική ανασυγκρότηση. Παρ' όλα αυτά εργαζόμαστε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Και μας ζητάτε τα ρέστα, τι κάναμε κι αν πραγματικά το σχέδιο για την ανασυγκρότηση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης είναι βιώσιμο; Η απάντησή σας ποια είναι; Να κλείνουν τα εργο-

στάσια το ένα πίσω από το άλλο! Όταν κλείνουν το ένα πίσω από το άλλο τα εργοστάσια, εννοείται ότι μεγαλώνει το κόστος, αφού οι άνθρωποι θα κουβαλάνε τα προϊόντα σε ένα μέρος μόνο. Απλή λογική χρειάζεται, δεν χρειάζεται να είσαι φιλόσοφος ή οικονομολόγος! Γι' αυτό, όταν μειώνεται η καλλιέργεια, υπάρχουν μεγάλες αποστάσεις κι αυξάνεται λοιπόν το κόστος.

Άρα τι πρέπει να γίνει; Να βάλουμε λουκέτο; Να την κλείσουμε ή να πάρουμε ένα πρώτο μέτρο να επαναλειτουργήσει και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις; Και πήγε ο Αναπληρωτής Υπουργός στον Έβρο ώστε να αυξηθεί η καλλιέργεια, να αυξηθούν οι εκτάσεις, να μεγαλώσει η παραγωγή και μαζί με όλα τα μέτρα, να πάρουμε κι εκείνα τα οποία θα μας βοηθήσουν να προχωρήσουμε την επόμενη χρονιά σε μια ουσιαστική επανεκκίνηση της τευτλοκαλλιέργειας στην Ελλάδα την οποία πηγαίνατε για λουκέτο, για να μετατραπεί η χώρα σε χώρα εισαγωγών εντελώς;

Γιατί -επιτρέψτε μου να πω- αυτή ήταν η πολιτική σας, κύριε Χατζηδάκη. Και δεν το λέω τώρα. Σας το είχα πει και στην αρμόδια επιτροπή, ότι βάσει της πολιτικής σας δεν έπρεπε να λέγεστε Υπουργός Ανάπτυξης, αλλά Υπουργός Προώθησης Εισαγωγών. Έτσι σας είχα πει στην Επιτροπή Παραγωγής κι Εμπορίου όταν συζητάγαμε το νομοσχέδιο που είχατε φέρετε τότε.

Αυτή είναι η διαφορά η δική μας με τη δική σας. Διαφορά μιας προσπάθειας παραγωγικής ανασυγκρότησης του τόπου. Κι έρχεστε τώρα και μιλάτε;

Προσέξτε τώρα. Το δεύτερο τρομερό που ακούμε αυτές τις μέρες είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ –λέει– ενισχύει τα μεγάλα συμφέροντα. Λοιπόν, να γελάσουμε, γιατί μόνο να γελάσουμε μπορούμε με αυτό το επιχείρημα.

Για πείτε μου, λοιπόν, γιατί δεν εισπράχθηκαν αυτά τα χρέη των μεγάλων οφειλετών μέχρι σήμερα; Η Υπουργός, κ. Βαλαβάνη, ασχολείται και μαθαίνει φορολογία. Εγώ δεν έχω μάθει καθόλου, απλή λογική βάζω. Εγώ ρωτώ, γιατί αφήσατε να διογκωθούν αυτά τα χρέη και να φτάσουν σε αυτά τα ύψη; Γιατί; Πείτε μου. Ένα απλό ερώτημα θέτω. Και ζητάτε τώρα τα ρέστα, επειδή αυτά θα γίνουν εισπράγματα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, να ολοκληρώσουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί αυτό είπε και ο κ. Χατζηδάκης, αυτό είπε και ο κ. Κουτσούκος στην επιτροπή. «Ερχόμαστε», λέει ο κ. Χατζηδάκης, το διαβάζω επί λέξει, «να προσθέσουμε μεγαλοοφειλέτες για πάνω από ένα εκατομμύριο και για πρώτη φορά». Μα, δεν απάντησε στο εξής; Όποιος αφήνει έναν να χρωστάει πέντε, δέκα ή δεκαπέντε χρόνια, τι κάνει και γιατί δεν το παίρνει; Αυτός, δηλαδή, δεν τον προστατεύει και τον προστατεύει αυτός ο οποίος έρχεται τώρα να τα κάνει εισπράγματα αυτά; Εδώ η λογική σηκώνει ψηλά τα χέρια. Αδυνατώ να καταλάβω αυτό το πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, να ολοκληρώσουμε. Φτάσαμε τα δεκαπέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο που φέρνουμε, ανακουφίζει τους αγρότες.

Γιατί, κύριε Κουτσούκο και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι αγρότες με την υποβολή των δηλώσεών τους φέτος θα βρεθούν αντιμέτωποι με μια πολύ δυσάρεστη έκπληξη, φορολόγηση με 13% από το πρώτο ευρώ, κ.λπ.. Τα ξέρετε αυτά.

Εμείς τι κάνουμε με αυτό; Τι κάνει με αυτό η Κυβέρνηση σήμερα;

Να πούμε τι κάνει. Οι αποζημιώσεις για φυσικές καταστροφές στην αγροτική οικονομία, που προβλεπόταν φορολόγηση 13% από το πρώτο ευρώ, θα είναι αφορολόγητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, δεν μου αρέσει που σας διακόπτω, αλλά προσπαθήστε να ολοκληρώσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Οι αγροτικές επιδοτήσεις αφορολόγητες, η προκαταβολή του φόρου στο μισό. Αυτά κάνουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συνηγορήσουμε λίγο για την

εξέλιξη των διαδικασιών. Ξέρετε καλά ότι στις 18:00' η ώρα το ελληνικό Κοινοβούλιο υποδέχεται τους επιζώντες της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι. Δεν μπορεί να αλλάξει αυτή η ώρα. Είναι δεδομένο ότι στις 18:00' θα γίνει αυτή η υποδοχή. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ετοιμαστούμε όλοι νωρίτερα.

Η χθεσινή συνεδρίαση έχει αποφασίσει ότι στις 16:00' διακόπτουμε ή τελειώνουμε. Μάλλον τελειώνουμε και όχι διακόπτουμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δέκα ομιλητές έμειναν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, αφήστε με να ολοκληρώσω λίγο αυτό που θέλω να πω για να δούμε όλοι μαζί μετά τι θα γίνει. Χρειάζεται μια συνεργασία όλων μας και μια συνεννόηση.

Επειδή είναι ασφυκτικός ο χρόνος πρέπει να συνεννοηθούμε, κατ' αρχάς, για τον σεβασμό στον χρόνο από τους ομιλητές και δεύτερον, να δούμε πώς θα εξελιχθεί η διαδικασία. Εχθές υπήρξε μια σκέψη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν δεν έχουμε τον επαρκή χρόνο για να ολοκληρώσουμε αποτελεσματικά και ουσιαστικά τη σημερινή μας συζήτηση μήπως πάμε και αύριο. Αυτό δεν έγινε δεκτό και είπαμε να τελειώσουμε σήμερα.

Δεν ξέρω εάν το Προεδρείο σε κάποια στιγμή ή εγώ ή η συνάδελφος που με ακολουθεί ξαναθέσει το θέμα, διότι αν δεν προλαβαίνουμε να βγάλουμε μέσα σε τρεις ώρες που ακολουθούν -και λιγότερο- τη συνεδρίαση κάτι πρέπει να κάνουμε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα ήθελα τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μισό λεπτό περιμένετε, κύριε Μητσοτάκη.

Εν τω μεταξύ να δούμε πώς θα κυλήσει η διαδικασία. Να σας πω ότι ακολουθεί ο κ. Καΐσας, η κ. Αμμανατίδου και η κ. Γκαρά. Μετά θέλει να πάρει τον λόγο η Υπουργός, η κ. Βαλαβάνη, η κ. Λυμπεράκη ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος, η κ. Αραμπατζή...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Περιμένετε να σας πω την ομάδα των συναδέλφων που ακολουθούν.

Μετά είναι η κ. Αραμπατζή και ο κ. Κόκκαλης ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Μέχρι εκεί έχουμε προσδιορίσει περίπου ότι θα πάμε με αυτήν τη σειρά.

Τώρα, θέλετε κάτι κύριε Υπουργέ;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Μετά την κ. Βαλαβάνη, θα ήθελα και εγώ τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κι εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ωραία. Από ό,τι βλέπω και ο κ. Αποστόλου θέλει να μιλήσει.

Τότε νομίζω ότι χρειάζεται ακόμα μεγαλύτερη προσοχή για να δούμε πώς θα εξελιχθεί η διαδικασία. Δυστυχώς, έχουμε αυτό το δεδομένο της ώρας λήξης που είναι η 16:00' απογευματινή.

ΟΛΓΑ - ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ (Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών): Να προτείνω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΟΛΓΑ - ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ (Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών): Επειδή εγώ θα τοποθετηθώ δευτερευόντως για τις ρυθμίσεις και κυρίως για τις τροπολογίες, μήπως πρέπει οι Υπουργοί, οι οποίοι θέλουν να αναφερθούν όχι σε τροπολογίες, να προηγηθούν για να είναι πιο εύκολο μετά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρία Υπουργέ, αυτό είναι λογικό, απλώς δεν μας λύνει το θέμα του χρόνου. Πρέπει να συνεννοηθούμε πώς θα λύσουμε το πρόβλημα του χρόνου.

Κύριε Μητσοτάκη, έχετε τον λόγο, αλλά λίγο γρήγορα για να συμβάλλουμε...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα είμαι σύντομος.

Κατ' αρχάς, κύριε Πρόεδρε, θέλω να θέσω ένα ζήτημα το οποίο το έχω θέσει και πάλι στη Διάσκεψη των Προέδρων.

Με όλο τον σεβασμό στη σημασία της εκδήλωσης για τους επιζώντες της τραγωδίας του Ναγκασάκι και της Χιροσίμα, δεν γίνεται να αποβαίνουν εξωκοινοβουλευτικές εκδηλώσεις σε βάρος

του κοινοβουλευτικού έργου. Αυτό θα πρέπει να ρυθμιστεί συνολικά από τη Βουλή και αφορά τον τρόπο με τον οποίο δίνεται άδεια για τη χρήση της Αίθουσας. Οι παλαιότεροι κοινοβουλευτικοί θα θυμούνται ότι μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις διοργανώνονται εκδηλώσεις μη κοινοβουλευτικές σε αυτήν την Αίθουσα. Εν πάση περιπτώσει, αυτό πρέπει να απασχολήσει το Προεδρείο από εδώ και στο εξής.

Είναι σαφές, όμως, ότι δεν θα ολοκληρωθεί η συζήτηση σήμερα. Υπάρχουν σημαντικές τροπολογίες για τις οποίες θέλουν να τοποθετηθούν συνάδελφοι, κάποιες εκ των οποίων είναι και στη σωστή κατεύθυνση. Προτείνω, λοιπόν, στην κυρία Υπουργό και στον κύριο Υπουργό, να επανεξετάσουν αυτό το οποίο είπαν χθες, να λήξει η συζήτηση σήμερα στις 15:00', να τοποθετηθούν οι Υπουργοί, να δοθεί άπλετος χρόνος να επανέλθουμε αύριο -δεν υπάρχει νομοθετικό έργο- να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση και τις τροπολογίες.

Φαντάζομαι, κυρία Υπουργέ, μισή μέρα δεν σας κάνει μεγάλη διαφορά για την ψήφιση του νομοσχεδίου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Είναι το ΦΕΚ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το ΦΕΚ θα βγει αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Μητσοτάκη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αλλά σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να αποβαίνει εις βάρος της νομοθετικής εργασίας μια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Έγινε κατανοητή η παρέμβασή σας. Νομίζω ότι ετέθη το θέμα του χρόνου και για την αυριανή διαδικασία, αν μπορεί να υπάρξει. Αφήστε να το δούμε το Προεδρείο και σε συνεννόηση με τους Υπουργούς. Ας προχωρήσουμε τώρα τη διαδικασία, αλλά να ξέρουμε ότι στις 16:00' η ώρα πρέπει να κλείσουμε κι ότι η εκδήλωση στις 18:00' υπάρχει.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κυρία Μανωλάκου.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να μιλήσουν και οι εισηγητές για τις τροπολογίες και πρέπει να προβλέψουμε χρόνο και γι' αυτό. Πάρτε το σοβαρά υπ' όψιν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Έχετε δίκιο. Εγώ βλέπω τον κατάλογο. Ακολουθούν δώδεκα -δεκατρείς συνάδελφοι ομιλητές και υπάρχουν εκτός αυτών και οι αγορητές που πρέπει να μιλήσουν. Υπάρχουν οι Υπουργοί που θέλουν να μιλήσουν. Ο χρόνος δεν επαρκεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αύριο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Να το δούμε, όμως, σε συνεννόηση με τους Υπουργούς.

Ο κ. Γεώργιος Καΐσας έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΪΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ελπίζω να μην καταναλώσω όλο τον χρόνο.

Θα παρανοιάσω όλο το ζήτημα από το πώς βλέπει την όλη κατάσταση ένας πολίτης από τον Έβρο, από μια περιοχή που έχει ένα εργοστάσιο.

Το εργοστάσιο για το Νομό Έβρου και για την περιοχή γενικότερα ήταν μια μοναδική πηγή εσόδων όλα αυτά τα χρόνια. Σαράντα χρόνια το εργοστάσιο στον Έβρο δούλευε όπως δούλευε, οι περισσότεροι το ξέρετε. Κάθε φορά που άλλαζε η κυβέρνηση, άλλαζε και ο διευθυντής του εργοστασίου, άλλαζε το Διοικητικό του Συμβούλιο. Πράσινη κυβέρνηση, πράσινο το συμβούλιο. Γαλάζια η κυβέρνηση, γαλάζιο το συμβούλιο. Να, λοιπόν, που σαράντα χρόνια έτσι δούλευε αυτό το εργοστάσιο. Παρ' όλα αυτά, παρ' όλη την κατάσταση αυτή, ήταν για την περιοχή μία πηγή εσόδων σημαντική, σημαντικότερη. Με την κρίση, αυτό έγινε ακόμα πιο σημαντικό. Έφυγαν πάρα πολλές μικρές μονάδες, πάρα πολλές επιχειρήσεις προς τη Βουλγαρία, άλλες πτώχευσαν και το εργοστάσιο πλέον είναι θέμα επιβίωσης του νομού.

Το 2014 αποφάσισαν την αναστολή λειτουργίας του εργοστασίου χωρίς να δικαιολογηθεί κανείς πουθενά. Τι σήμαινε αυτό για τους παραγωγούς τεύλων και όχι μόνο; Τι σήμαινε και γι' αυτούς που συλλέγουν τα τεύτλα και γι' αυτούς που μεταφέρουν τα τεύτλα; Ξαφνικά βρέθηκαν αναγκασμένοι να τα κουβαλήσουν στο Πλατύ, τετρακόσια χιλιόμετρα μακριά από την Ορεσιτιάδα.

Όπως καταλαβαίνετε αυτό το κόστος ούτε προγραμματισμένο ήταν ούτε μπορούσαν να το σηκώσουν οι άνθρωποι.

Η ταλαιπωρία και η αγωνία ήταν μαζί με το ότι δεν πληρώθηκαν καν το 2014 αυτοί οι άνθρωποι που σημαίνει ότι χρωστούσαν και τους μεταφορείς, χρωστούσαν και στους ανθρώπους που έβγαλαν τα παντζάρια τους και βέβαια δεν είχαν και για την οικογένειά τους να ζήσουν.

Δεν πληρώθηκαν, λοιπόν, το 2014 και αυτή η κατάσταση δεν μπορούσε να πάει άλλο και ρωτούσαν τον ένα και τον άλλο κι εμάς στον ΣΥΡΙΖΑ τότε, τι θα κάνουμε. Τους λέγαμε, λοιπόν, ότι εμείς θα το επαναλειτούργησουμε το εργοστάσιο. Δεν μας πίστευαν φυσικά. Όταν ο κ. Τσίπρας, ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ ήρθε στην περιφερειακή συνδιάσκεψη στην Αλεξανδρούπολη τα περισσότερα ερωτήματα που δέχθηκε ήταν αυτά, τι θα γίνει με το εργοστάσιο ζάχαρης.

Ο ίδιος ο Πρόεδρος εγγυήθηκε την επαναλειτουργία του. Και όσοι εδώ σήμερα λένε πώς άλλα λέγαμε προεκλογικά και άλλα κάνουμε μετεκλογικά, διαφεύδονται. Αυτή είναι η μεγαλύτερη απάντηση που μπορεί να πει κανένας. Δεν πιστεύαν οι άνθρωποι ότι θα επαναλειτουργήσει, ότι θα ξαναμπει το εργοστάσιο, ότι θα είναι της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης. Αυτό έγινε με πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Δεν νοιάζεται κανένας στον Έβρο με τι έγινε. Δεν νοιάζεται στην κυριολεξία κανένας. Εκείνο που μας λένε είναι «αργήσατε και δεν προλαβαίνουμε να σπείρουμε παντζάρια». Αυτό μας λένε οι άνθρωποι, αυτό εισπράττω εγώ σαν Βουλευτή από τον Έβρο. Οι περισσότεροι μου λένε «έπρεπε να το είχατε κάνει πολύ πιο νωρίς».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 48^ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Καΐσας, αλλά και η κ. Γκαρά, που θα ακολουθήσει μετά τη δική μου ομιλία, είναι από έναν δύσκολο ακριτικό νομό και αποτύπωσε την αγωνία των αγροτών. Και έρχεται ο κ. Μητσοτάκης και μας λέει ότι εμείς δεν μιλάμε για το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, ότι έχει καιρό να το ακούσει, ότι το άκουσε σήμερα κατά λάθος και τόνισε ότι είναι μια βαθιά προβληματική επιχείρηση η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης.

Για να συνεννοηθούμε: Το έγκλημα το διέπραξε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο για την ΕΒΖ, κύριε Μητσοτάκη, για όλη την βιομηχανία στη χώρα μας, για όλο τον πρωτογενή και το δευτερογενή τομέα. Θα πρέπει εδώ πέρα κάποιος να απολογηθούν. Πραγματικά το λέω αυτό. Έχουμε αυτήν την κατάσταση που βλέπουμε σήμερα έχοντας εικόνα όλα τα προηγούμενα χρόνια και έρχεστε και μιλάτε εσείς για την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, η οποία ήταν επιβεβλημένη για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, όπως λέγαμε και στο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης.

Θα πρέπει να πούμε γιατί χρειάζεται η χώρα μας την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης. Θα πρέπει να πούμε ότι τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια, επειδή κυβερνούσαν αυτά τα δύο πρώην μεγάλα κόμματα, έχει υποστεί η χώρα μας μια σταδιακή αποβιομηχάνιση. Δεν ήταν, όμως, τυχαία. Ήταν μια ολόκληρη στρατηγική επιλογή μετάβασης προς μια οικονομία, η οποία θα βασίζεται στον τριτογενή τομέα.

Ειπώθηκε και χθες από τον εισηγητή μας, τον κ. Κώστα Λαπαβίτσα. Δεν θα μπω σε αυτό. Θέλω, όμως, να πω ότι σε αυτό το πλαίσιο υποχώρησε και η αγροτική παραγωγή, κυρίως μέσω της

σύνδεσης με την Κοινή Αγροτική Πολιτική.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει εκφράσει επανειλημμένως τη διαφωνία του με το υπάρχον παραγωγικό μοντέλο, που έχει οδηγήσει στα γνωστά σε όλους μας αδιέξοδα και για τον λόγο αυτό, από την πρώτη στιγμή μιλούσε, μιλάει και θα μιλάει και θα σχεδιάζει για την ανάγκη παραγωγικής ανασυγκρότησης μιας χώρας η οποία πραγματικά μπορεί να παράγει ασφαλή ποιοτικά προϊόντα και να καταφέρει να έχει αυτάρκεια και επάρκεια, κάτι που δεν το θέλετε και δεν το θέλατε ποτέ τελικά.

Η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης είναι ο μοναδικός παραγωγός ζάχαρης στην Ελλάδα και μία από τις λίγες εναπομείνουσες βιομηχανίες στη χώρα μας. Αυτή η Βιομηχανία ζούσε παλιά δεκατέσσερις χιλιάδες οικογένειες. Είχε οκτώ χιλιάδες αγρότες, τα συνοδά επαγγέλματα, δύο με δυόμισι χιλιάδες εργαζόμενους, μόνιμο και εποχικό προσωπικό.

Ξέρετε τι σημαίνει αυτό για τις τοπικές κοινωνίες από το Δομοκό ως τη Φλώρινα και την Ορεστιάδα, από τη Στερεά Ελλάδα, από τα όρια της με τη Θεσσαλία και όλη τη βόρειο Ελλάδα; Και σήμερα έχουμε φτάσει μόνο στις τριάντα χιλιάδες στρέμματα λόγω της καθυστέρησης, αλλά και λόγω βασικών καιρικών συνθηκών.

Συντελέστηκε, όμως, μια απαξίωση όλα τα προηγούμενα χρόνια και ήρθε το τελειωτικό, το περσινό. Έβαλαν λουκέτο οι Σέρρες και η Ορεστιάδα. Γιατί έβαλαν λουκέτο; Αυτή ήταν μια επιλογή η οποία δεν έριξε το κόστος λειτουργίας, το αύξησε. Οκτώ με εννιά εκατομμύρια πρέπει να είναι το μεταφορικό κόστος από όλες τις περιοχές μέχρι το Πλατύ.

Χθες δεσμεύτηκε ο Υπουργός ότι θα ανοίξει το ένα τουλάχιστο εργοστάσιο, της Ορεστιάδας.

Είναι κατανοητό, επειδή υπάρχουν περιορισμένα στρέμματα λόγω και των καιρικών συνθηκών, πέραν της απαξίωσης όλων των προηγούμενων χρόνων που βαραίνει δυστυχώς τη σημερινή νέα διοίκηση. Και δεν λέω κάτι για τη νέα διοίκηση. Λέω ότι θα πρέπει να βρει τους τρόπους, μαζί με την Κυβέρνηση, για να μπορέσει να αλλάξει τη νοοτροπία και να γυρίσει η εμπιστοσύνη του αγρότη απέναντι στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, η οποία μπορεί να γυρίσει.

Και ξέρετε γιατί μπορεί να γυρίσει; Διότι θα έχει την ολοκληρωμένη διαχείριση. Άκουσα τον κ. Κουτσούκο να μιλάει για την ολοκληρωμένη διαχείριση που είναι 30 ευρώ κατά στρέμμα. Από το 2012 δεν είχαν δοθεί από τη συγκυβέρνηση αυτά τα 30 ευρώ κατά στρέμμα και ήρθε η συνδεδεμένη που είναι 54 ευρώ. Άρα μιλάμε για περίπου 84 ευρώ το στρέμμα, τα οποία μειώνουν το κόστος της παραγωγής. Αν δεν κάνω λάθος, 260 ευρώ ήταν κατά στρέμμα το κόστος παραγωγής. Είναι μία σημαντική ανάσα για τον Έλληνα παραγωγό, η οποία θα στηρίξει και την τευτλοκαλλιέργεια.

Η πράξη νομοθετικού περιεχομένου και τα 30 εκατομμύρια ευρώ, βεβαίως, είναι μία πρώτη ανάσα. Δεν είναι αυτό που θα θέλαμε. Όμως, δεν μπορούμε να κάνουμε πίσω κατά στρέμμα.

Ξέρετε κάτι ειδικά εσείς από τη Νέα Δημοκρατία που μιλάτε; Άκουσα τον κ. Μητσοτάκη να μιλάει και πραγματικά έχω θυμώσει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Σας βλέπω πολύ θυμωμένη!

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Το 2006 επί Μπασιάκου χάσαμε τα δύο μας εργοστάσια.

Να σας θυμίσω, κύριε Μητσοτάκη, ότι ακόμη τότε δικός σας ήταν ο κ. Κοσκινάς, ο οποίος παραιτήθηκε από τη διοίκηση της Βιομηχανίας Ζάχαρης, γιατί κλείσατε τα δύο εργοστάσια, επειδή θεωρήσατε ότι δεν θα αντιστεκόμασταν εναντίον στην κοινή οργάνωση αγοράς ζάχαρης και θα συμφωνούσαμε πάνω σε αυτό.

Να ξέρουμε ποιες ήταν οι πολιτικές στις πλάτες των αγροτών, αλλά βασικά στις πλάτες της εθνικής οικονομίας!

Και όλα αυτά είναι όσα προσπαθεί σήμερα η Κυβέρνηση να αντιστρέψει. Προσπαθεί να υπάρξει παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επειδή τελείωσε ο χρόνος, θέλω να πω δύο λόγια μόνο για την τροπολογία για τις λαϊκές αγορές, επειδή αναφέρθηκε εδώ. Αυτή η τροπολογία απλά αντιμετωπίζει τη δυσκολία από τις 2-3-2015

και μετά. Το καταλαβαίνουμε, το κατανοούμε, όπως και δυο, τρία ακόμα ζητήματα.

Επειδή, όμως, ακούστηκαν πάρα πολλά, θα έρθει μέσα από πραγματική διαβούλευση ένα νομοσχέδιο το οποίο θα περιλαμβάνει λαϊκές αγορές, παραγωγούς, εμπόρους, πλανόδιο εμπόριο, στεγασμένο εμπόριο. Όλα αυτά θα λυθούν εκεί, μέσα από διαβούλευση. Αυτό ήταν ανάγκη να γίνει. Πιθανόν να υπάρχουν και κάποια ζητήματα, τα οποία δεν έχουν μπει μέσα στην τροπολογία. Ήταν, λοιπόν, άμεσο το θέμα, έπρεπε να γίνει και ίσως να καθυστερήσει κιόλας.

Πάντως, η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης με αυτήν την Κυβέρνηση θα πάρει μια τεράστια ανάσα και θα έχει αναπτυξιακή προοπτική.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Αναστασία Γκαρά από το ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Νομίζω ότι η κ. Αμμανατίδου μας κάλυψε σε πάρα πολλά πράγματα.

Εγώ από την πλευρά μου θέλω να δηλώσω ότι σήμερα χαίρομαι ιδιαίτερα όχι γιατί φθάσαμε στο σημείο η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης να έχει ανάγκη στήριξης ύψους 30 εκατομμυρίων, αλλά γιατί αυτή η Κυβέρνηση πήρε την πολιτική απόφαση, με πολύ μεγάλο κόστος, να δώσει μια ανάσα ζωής στη Βιομηχανία και να τη λειτουργήσει.

Μια και η όλη συζήτηση περιλαμβάνει την παραγωγική ανασυγκρότηση, να σημειώσουμε -όπως είναι γνωστό- ότι τα τελευταία χρόνια συντελέστηκε στην Ελλάδα μια ιστορικών διαστάσεων οικονομική καταστροφή τόσο σε όρους παραγωγής όσο και σε όρους απώλειας πόρων, ανθρώπινου δυναμικού και συσσωρευμένων δεξιοτήτων και γνώσης.

Σε αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, το ερώτημα που προκύπτει δεν είναι πλέον αν θα υπάρξει αναδιάταξη των παραγωγικών δυναμικών και των υποκειμένων που εμπλέκονται στην παραγωγική διαδικασία, αλλά με ποιο τρόπο θα γίνει η παραγωγική ανασυγκρότηση, από ποια υποκείμενα, με ποιους όρους και με ποιο σκοπό.

Η πράξη νομοθετικού περιεχομένου, για την οποία συζητάμε σήμερα και αφορά στη στήριξη της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης, δεν είναι ένα διαδικαστικό ή μεμονωμένο περιστατικό.

Είναι ένα θέμα μέγιστης σημασίας που έχει να κάνει συνολικότερα με την ανασυγκρότηση της ελληνικής οικονομίας και το μέλλον της αγροτικής βιομηχανικής παραγωγής. Τονίζω πως είναι μέγιστης σημασίας, γιατί η ζάχαρη δεν είναι απλά ένα γλυκό προϊόν, αλλά κάτι παραπάνω για εμάς. Σχετίζεται με έναν ολόκληρο κύκλο εργασιών που μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στην ανάπτυξη της τοπικής αλλά και εθνικής οικονομίας. Παράδειγμα, βέβαια, αποτελεί η περιοχή της Ορεστιάδας, όπου χαρακτηριστικά λέγεται ότι το εργοστάσιο έχτισε μια πόλη.

Η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης είναι η πρώτη καθετοποιημένη παραγωγή που είχε η χώρα μας -όπως έχει ακουστεί- και πιθανόν από τις πρώτες καθετοποιημένες παραγωγές πρωτογενούς, δευτερογενούς και τριτογενούς τομέα που δημιουργήθηκαν στην Ελλάδα αλλά και την Ευρώπη.

Μάλιστα, οι άνθρωποι που εκτίμησαν την παραγωγή του προϊόντος παλαιότερα και επένδυσαν σε αυτή, φρόντισαν να αναπτύξουν τη Βιομηχανία Ζάχαρης με τέτοιο τρόπο ώστε να καλύπτει την παραγωγή όλων των Βαλκανίων. Έτσι έστησαν δύο εργοστάσια στη Σερβία συν τα πέντε εργοστάσια που υπήρχαν στον ελλαδικό χώρο. Μιλάμε, δηλαδή, για μία Βιομηχανία Ζάχαρης με τεράστιες δυνατότητες ανάπτυξης και προοπτικές.

Παράλληλα, τα εργοστάσιά μας δεν παράγουν μόνο ζάχαρη, αλλά μπορούν να παράγουν και πολλά άλλα προϊόντα, κυρίως υποπροϊόντα, όπως ζωοτροφή, μελάσα, πούλπα, πέλλετ, οινόπνευμα, αλλά και ηλεκτρική ενέργεια.

Η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, επίσης, διαθέτει ένα εξειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό με γεωπόνους, μηχανολόγους και μηχανικούς, ενώ διαθέτει και καλά μηχανουργεία, πράγματα τα οποία συνήθως ξεχνάμε, δεν τα έχουμε υπολογίσει.

Η τεράστια, λοιπόν, σημασία της ζάχαρης, ο τρόπος με τον οποίο θα μπορούσαμε να κερδίσουμε απ' αυτήν και οι δυνατότητες που έχει είναι μέγιστες.

Ακούγοντας, λοιπόν, όλα αυτά κανείς, εύλογα θα μπορούσε να αναρωτηθεί γιατί φτάσαμε στο σημερινό σημείο. Γιατί άραγε; Λίγους μήνες πριν ο ΣΥΡΙΖΑ αναλάβει τη ηγία της χώρας, η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης οδηγούνταν με μαθηματική και σχεδιασμένη ακρίβεια στο ολοκληρωτικό της κλείσιμο. Βέβαια, η αποδιάρθρωσή της ξεκίνησε και συντελούνταν εδώ και χρόνια. Οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ διαθέτοντας το know how των fast track ιδιωτικοποιήσεων και του ξεπουλήματος του δημόσιου πλούτου, απαξίωσαν τη λειτουργία και υπέσκαψαν συνειδητά το έργο της, ώστε να την παραδώσουν στα χέρια των αρπακτικών χωρίς βέβαια να υπολογίσουν ή να ενδιαφερθούν για τις τραγικές συνέπειες που προκάλεσαν.

Αναρωτιέμαι, κύριοι και κυρίες της Αντιπολίτευσης, πώς έχετε ακόμη το θράσος -γιατί για θράσος πρόκειται- να μιλάτε εσείς για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης μετά τα εγκλήματα που διαπράξατε σε βάρος της; Δεν σας ζώνουν οι ερινύες, ή μήπως νομίζατε ότι θα έχετε για πάντα ασυλία και τα σκάνδαλα και οι ευθύνες σας δεν θα έβγαιναν ποτέ στο φως;

Να το ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν. Η διάλυση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης είναι καθαρά δικό σας έργο. Είναι αποτέλεσμα δικών σας διαρκών μεθοδεύσεων, επιλογών και κακοδιαχείρισης που δημιούργησαν υπέρογκα χρέη μέσα σε ελάχιστο διάστημα. Ευθύνεστε για τους διορισμούς συγκεκριμένων ανθρώπων στη διοίκηση της εταιρείας που αντί να δουλεύουν προς όφελος αυτής και της ελληνικής κοινωνίας, λειτουργούσαν ως άνθρωποι των εταιρειών που έβαλαν στο μάτι τη δική μας βιομηχανία. Τελικά κάποιοι απ' αυτούς πλέον εργάζονται στις ανταγωνίστριες εταιρείες δίνοντας και όλο το πελατολόγιο.

Εάν παρατηρήσει κανείς τις κινήσεις τους, λοιπόν, μπορεί να περιγράψει ένα καλοστημένο σχέδιο αποσάθρωσης και λεηλασίας της Βιομηχανίας. Όλες οι επιλογές ήταν στην αντίθετη κατεύθυνση από την εύρυθμη λειτουργία της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης.

Τελικό χτύπημα ήταν το κλείσιμο των δύο εργοστασίων σε Ορεστιάδα και Σέρρες, τα οποία έκλεισαν γιατί -λέει- ζημίωσαν την εταιρεία. Τη ζημίωσαν, αλήθεια; Σύμφωνα με επικαιροποιημένη έκθεση της «KANTOR» σε ενταλμένη υπηρεσία και αυτή από εσάς κύριοι, η αναστολή των δύο εργοστασίων θα έφερνε κέρδος ύψους 18 εκατομμυρίων ευρώ, έλεγε η μελέτη. Τι έγινε τελικά; Το κέρδος ήταν περίπου στις 800.000 ευρώ, χωρίς βεβαίως να υπολογίζεται η πτώση ποιότητας της ζάχαρης, το κοινωνικό κόστος ή το ευρύτερο οικονομικό κόστος από όλο τον κύκλο των εργασιών. Φοβερές επιλογές κάνατε! Οι συνέπειες, λοιπόν, ήταν άμεσες.

Ας δούμε ενδεικτικά, όμως, τι προκάλεσε το κλείσιμο του εργοστασίου ζάχαρης μόνο στην περιοχή της Ορεστιάδας, στην οποία και διαμένω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε.

Σύμφωνα με μία πρόχειρη καταγραφή, λοιπόν, σε ένα χρόνο και μόνο σε ένα χρόνο από την περιοχή της Ορεστιάδας χάθηκαν 40 εκατομμύρια ευρώ από την τοπική αγορά, εγγυημένο εισόδημα χιλιάδων παραγωγών αγροτών, ογδόντα ευρώ στρέμμα από την ολοκληρωμένη και συνδεδεμένη ενίσχυση για μία πενταετία, εκατοντάδες θέσεις εργασίας μόνιμου και εποχικού προσωπικού.

Επίσης, επλήγησαν συναφείς επαγγελματικές ομάδες, όπως τευτλοεξαγωγείς, φορτοεκφορτωτές, ψεκαστές κ.λπ., χάθηκαν εισοδήματα από επαγγελματικές ομάδες, όπως μεταφορείς, γεωπόνοι, βενζινάδικα, συνεργεία, ενώ απωλέσαμε τη δυνατότητα απόκτησης επαγγελματικής γνώσης και εμπειρίας νέων επιστημόνων και απόφοιτων επαγγελματικών σχολών που θα έστηναν τη ζωή τους στην ακριτική αυτή περιοχή, την οποία θέλουμε να θωρακίσουμε χωρίς ανθρώπους εκεί εν τέλει.

Τα υπολογίσατε, άραγε, όλα αυτά, κυρίες και κύριοι; Θα μιλήσετε γι' αυτά ή θα περιοριστείτε σε δικαιολογίες περί ελεύθερης αγοράς, ώστε να δικαιολογήσετε το πλιάτσικο που στήσατε στη

βιομηχανία;

Η κριτική που ασκείτε, είναι στο πλαίσιο του «δεν υπάρχει σχέδιο για την επόμενη ημέρα».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω.

Και όμως, σας απασχολεί, γιατί εμείς έχουμε σχέδιο ακριβώς αντίθετο από το δικό σας. Εντελώς αντίθετο!

Θα καταλήξω με ένα στόχο και μία ευχή: Να ξαναδούμε τα φουγάρα μας να καπνίζουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Ο Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Λαφαζάνης έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η συζήτηση σήμερα είναι πάρα πολύ κρίσιμη. Αν και δεν έχει τα φώτα της δημοσιότητας, το περιεχόμενό της αφορά το μέλλον αυτής της χώρας, διότι το πρόβλημα αυτής της χώρας κατ'εξοχήν είναι το παραγωγικό της έλλειμμα. Αν η χώρα έχει φτάσει σε αυτό το σημείο, σε αυτό το κατάντημα, θα έλεγα, οφείλεται ακριβώς σε αυτόν τον λόγο, στην παραγωγική διάλυση την οποία υπέστη επί δεκαετίες, την παραγωγική καταλήστευση, το γεγονός ότι ως όραμα αναδείχθηκε η Ελλάδα ως μεταπρατικό κέντρο.

Μια τέτοια Ελλάδα δανειζόταν αθρόα για να εξυπηρετεί τη διαπλοκή και δάνειζε τα νοικοκυριά μόνο για να εξυπηρετούνται οι τράπεζες. Αυτό γινόταν επί δεκαετίες. Και αξιοποιήθηκε, βεβαίως, η ένταξη της χώρας στο ευρώ για να εκτραχυνθεί η δημοσιονομική παρέκκλιση και να πάρει χαρακτηριστικά εφιάλτη. Έτσι, στην πρώτη κρίση, στην πρώτη δυσκολία είχαμε το σπάσιμο της φούσκας και από εκεί τις οδυνηρές συνέπειες.

Συζητάμε, λοιπόν, σήμερα ένα κρίσιμο θέμα παραγωγικής αναδιάρθρωσης της χώρας, το θέμα της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης, μιας βιομηχανίας, δηλαδή, η οποία συνδέει τον πρωτογενή τομέα με τη μεταποίηση και δίνει τη δυνατότητα στη χώρα -αν μπορέσουμε να στησουμε την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης- να ενισχύσει την πρωτογενή της παραγωγή, ειδικότερα την τευτλοπαραγωγή, και ταυτόχρονα να διαμορφώσει όρους μεταποίησης, πράγμα που θα υποκαταστήσει εισαγωγές και ίσως δώσει και τη δυνατότητα για εξαγωγές ελληνικής ζάχαρης. Αυτό είναι το στοίχημα.

Και εδώ αναμετρώνται -και φαίνεται εδώ στην Αίθουσα- οι δύο αντιλήψεις: Η μία που λέει «κλείστε τη Βιομηχανία Ζάχαρης...» -γιατί αυτό λέει, δεν λέει τίποτα άλλο- «...διαλύστε μια ιστορική καλλιέργεια, πετάχτε την στο περιθώριο, εγκαταλείψτε την». Στο όνομα τίνας; Ποιας προοπτικής για τη χώρα; Τι θα κάνει αυτή η χώρα όταν κλείνουν μία-μία οι βιομηχανίες της, όταν διαλύεται η αγροτική της παραγωγή; Ποιο μέλλον θα έχει; Ποια είναι η διέξοδος από την κρίση; Η παράδοση στους πιστωτές, όπως προτείνετε; Ποια είναι η προοπτική μας; Το να μπούμε κάτω από καθεστώς εσαεί νεοαποικιακής κηδεμονίας και να ξεπουλάμε τα πάντα στην Ελλάδα, προκειμένου, υποτίθεται, να επιβιώσουμε, που δεν επιβιώνουμε και δεν έχουμε προοπτική;

Όταν αναλάβαμε την Κυβέρνηση -κι εγώ προσωπικά ως Υπουργός- βρήκαμε μία Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, την οποία την είχατε παραδώσει στον εκκαθαριστή της κακής Αγροτικής Τράπεζας, μία Βιομηχανία Ζάχαρης που δεν έβρισκε ούτε καν αγοραστή, δεν την πλησίαζε κανένας για να ιδιωτικοποιηθεί. Βεβαίως, δεν είναι θετική η ιδιωτικοποίησή της, αλλά δεν την πλησίαζε κανένας. Η μετοχή της ήταν εκτός χρηματιστηρίου, είχε μια αρνητική θέση και χρέη εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ, ληστρικά χρέη για τα οποία θα αναφερθώ παρακάτω.

Αυτή ήταν η κατάσταση. Ούτε ένα ευρώ δεν είχε στο ταμείο της. Αυτή ήταν η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης. Την είχατε κλείσει. Είχατε βάλει λουκέτο, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, που έρχεστε να γίνεται τιμητές τώρα. Λουκέτο! Δεν είχε ούτε ένα ευρώ στο ταμείο της. Εκατοντάδες εκατομμύρια χρέη και τους τευτλοκαλλιερητές, οι οποίοι είχαν παραδώσει τη ζά-

χαρη στη Βιομηχανία, απλήρωτους για την περσινή χρονιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω λίγο χρόνο προφανώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, θα τον έχετε. Όμως, ξέρετε κι εσείς καλά την ιστορία του χρόνου σήμερα. Έτσι δεν είναι; Το έχετε ακούσει και ελπίζω να βοηθήσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Μα, δεν καταλαβαίνω, είμαι αρμόδιος Υπουργός για το θέμα και μου δίνετε έξι λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Λέω ότι ελπίζω να βοηθήσετε, με δεδομένο το κλείσιμο της συνεδρίασης στις 16.00'.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε, μην αντιδικούμε τώρα, γιατί χάνουμε χρόνο. Αλλά δεν είναι δυνατόν να μου δίνετε μόνο έξι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μα δεν αντιδικώ, σάς εξηγώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Μα, μου δίνετε έξι λεπτά. Με συγχωρείτε, δεν το παρατήρησα από την αρχή.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Με άνεση χρόνου. Θα πάμε και αύριο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Βεβαίως, να πάμε και αύριο και μεθαύριο. Αλίμονο!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Για να έχουμε άνεση!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Εδώ γι' αυτό ερχόμαστε, γι' αυτό υπάρχει η Ολομέλεια, για να συζητάμε. Μας κατηγορείτε ότι φέρνουμε πράξη νομοθετικού περιεχομένου για να περάσουμε το πράγμα κάτω απ' το τραπέζι. Κάνετε μεγάλο λάθος. Αν κάναμε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου είναι γιατί -σας το είπα- παραλάβαμε αυτήν την κατάσταση που παραλάβαμε. Και αν δεν επισπεύδαμε, δεν θα υπήρχε τώρα τευτλοκαλλιέργεια, θα είχαμε τελειώσει, και η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης θα ήταν κλειστή και χιλιάδες εργαζόμενοι στον δρόμο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Γι' αυτό κάναμε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, διότι έπρεπε να καλλιερηθούν τα τεύτλα και δεν υπήρχε ούτε μία μέρα προθεσμία.

Πήγαμε, λοιπόν, στην Τράπεζα Πειραιώς για να βρούμε δανειοδότηση, χρηματοδότηση. Ποια ήταν η απάντηση; Κλειστές πόρτες. «Δεν μας επιτρέπουν οι ευρωπαϊκές κατευθύνσεις να χρηματοδοτήσουμε τη ζάχαρη» μας λέγανε. Ψευδέστατα βεβαίως! Ψευδέστατα, γιατί αυτή είναι η υποχρέωσή τους. Διότι ξεπουλήθηκε η ΑΤΕ. Τι ξεπουλήθηκε. Χαρίστηκε με προίκα στην Τράπεζα Πειραιώς για να παίξει η Τράπεζα Πειραιώς -υποτίθεται- έναν ρόλο αναπτυξιακό για την αγροτική παραγωγή και όχι να λείει στο πιο κρίσιμο σημείο, όταν έχουμε τευτλοπαραγωγή, ότι δεν χρηματοδοτεί. Και κλείνει την πόρτα.

Για να μπορέσουμε, λοιπόν, να πληρώσουμε τους τευτλοπαραγωγούς την περσινή χρονιά για να μουν στη νέα καλλιέργεια, αλλιώς δεν υπήρχε δυνατότητα να γίνει νέα καλλιέργεια, μήπкан ως ενέχυρο τα αποθέματα ζάχαρης της Ελληνικής Βιομηχανίας και επιταγές από πάνω, προκειμένου να δώσει 8 εκατομμύρια για να μπορέσουμε να αποπληρώσουμε τους τευτλοπαραγωγούς. Αυτή ήταν η κατάσταση, η άθλια κατάσταση!

Τώρα τι γίνεται; Πουλάει τη ζάχαρη η Ελληνική Βιομηχανία και τα λεφτά πηγαίνουν στην Τράπεζα Πειραιώς, η οποία θα πάρει το δάνειο της τσάκα-τσάκα, μέσα σε μήνες.

Αυτή είναι η ληστεία, η οποία γίνεται και για την οποία δεν βλέπω η Αντιπολίτευση να διαμαρτύρεται. Έχει φτιάξει ένα καθεστώς για τις τράπεζες και σιδηροδρόμια η Ελλάδα στους τραπέζιτες, με λεφτά του δημοσίου βεβαίως. Γιατί τα λεφτά το δημόσιο τα έχει βάλει και στέκονται οι τράπεζες στα πόδια τους. Όμως, το καθεστώς μέσω ΤΧΣ, με τα μνημόνια και με την απειλή ότι θα διακοπεί η ρευστότητα στέκεται για να πιέζει τη χώρα, να της διαλύει την παραγωγική βάση και να βάζει τους τραπέζιτες τώρα να έχουν το πάνω χέρι και να μη μπορεί να γίνει μια αναπτυξιακή προοπτική με αυτό το καθεστώς που διέπει τις τράπε-

ζες.

Βεβαίως, το έγκλημα που κάνατε δεν το έχει ξεχάσει κανείς. Θα εξιχνιαστούν τα εγκλήματα και θα αποδοθούν ευθύνες. Δεν υπάρχει περίπτωση να μην αποδοθούν ευθύνες.

Το έγκλημα της πώλησης της ΑΤΕ. Ο κ. Στουρνάρας. Μέγας ο κ. Στουρνάρας! Ανεξάρτητος Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος! Μπράβο του! Τι ανεξάρτητος διοικητής είναι αυτός με το σκάνδαλο της Αγροτικής Τράπεζας; Ο ένας ανεξάρτητος διοικητής έβγαλε μη βιώσιμη την Αγροτική Τράπεζα...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ο κ. Στουρνάρας ήταν διοικητής τότε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Μητσοτάκη, μην παρεμβαίνετε, διότι είστε συνένοχος γι' αυτά τα εγκλήματα και θα τα ακούσετε όλα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ερώτηση κάνω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Βεβαίως, Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας δεν ήταν ο κ. Στουρνάρας. Ήταν άλλος διοικητής, ο οποίος σε μια νύχτα έκρινε ότι είναι μη βιώσιμη η Αγροτική Τράπεζα. Και όταν τον ρωτούσαμε «με ποια στοιχεία κρίνεις ότι είναι μη βιώσιμη;», δεν μας τα έφερνε στη Βουλή για να μας τα δείξει.

Μη βιώσιμη, λοιπόν, η Αγροτική Τράπεζα, βιώσιμη όμως η Τράπεζα Πειραιώς. Αντί να αγοράσει -που λέει ο λόγος- η Αγροτική Τράπεζα την Τράπεζα Πειραιώς, πήγε η Τράπεζα Πειραιώς με τη ρήση του κυρίου διοικητού τότε να πάρει με προίκα την Αγροτική Τράπεζα και τη χώρισε, βεβαίως, σε καλή και κακή. Στην κακή Αγροτική Τράπεζα πήγε η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, αλλά οι απαιτήσεις των πιστωτών πήγαν στην Τράπεζα Πειραιώς. Η Τράπεζα Πειραιώς με τα δάνεια της Αγροτικής έχει απαιτήσεις 155 εκατομμυρίων ευρώ αυτήν την ώρα απέναντι στη χρεοκοπημένη Βιομηχανία Ζάχαρης. Και γιατί τις έχει αυτές τις απαιτήσεις; Γιατί έχει βάλει τεράστιες υποθήκες σε ακίνητα και ξέρει πώς ό,τι και να γίνει θα πάρει δεκάδες εκατομμύρια, αν όχι όλο το ποσό. Αυτά είναι τα εγκλήματα που έχουν συντελεστεί σε αυτήν τη χώρα.

Πουλήθηκε, λοιπόν, σε μία νύχτα. Μη βιώσιμη έκρινε ο κύριος Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας. Υπουργός Οικονομικών ήταν ο κ. Στουρνάρας. Το καταγγέλλαμε τότε εδώ το σκάνδαλο. Ο κ. Στουρνάρας, όμως αγέρωχος. Ήξερε. Σου λέει, «ο ένας διοικητής λέει μη βιώσιμη, εγώ θα διαχειριστώ ως άλλος διοικητής μετέπειτα αυτήν την άθλια κατάσταση την οποία έχω επιβάλει».

Αυτά τα εγκλήματα δεν έχουν συμβεί σε καμμία άλλη χώρα του κόσμου, για να μη μιλήσω -που καλώς μίλησε ο κ. Πετράκος- και για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Και αυτό μη βιώσιμο. Πώς έγινε μη βιώσιμο; Με ανακοίνωση του κ. Στουρνάρα. Ο κ. Στουρνάρας το έβγαλε μη βιώσιμο σε μια νύχτα και το πήγαν πεσκέσι στη Eurobank με funding gap και σε ένα βράδυ 13 δισεκατομμύρια έχασε το δημόσιο απ' όλες αυτές τις διαδικασίες σωτηρίας της περιφέρειας Eurobank. Λεφτά δεν έχει η Ελλάδα για τον άνεργο, για τον πάμφτωχο, αλλά για όλο αυτό το διαπλεκόμενο κεφάλαιο δίνει δισεκατομμύρια ως μαρουλόφυλλα. Αυτή είναι πραγματικότητα.

Σας είπα, όμως, ότι δεν θα μείνει τίποτα ατιμώρητο. Όλα θα εξιχνιαστούν σε βάθος και θα αποδοθούν ευθύνες, και οι πολιτικές και οι όποιες άλλες ευθύνες υπάρχουν. Αυτό πρέπει να γίνει, διότι το οφείλουμε όχι στο παρελθόν και στο τι έγινε, αλλά στις νέες γενιές που έρχονται.

Αυτή την κατάσταση παραλάβαμε, λοιπόν, με τη Βιομηχανία Ζάχαρης. Τι έπρεπε να κάνουμε; Να την κλείσουμε, λοιπόν; Αυτή είναι η απάντησή σας, να την κλείσουμε. Βρήκαμε έναν τρόπο, διότι οι τράπεζες ήταν κλειστές και το δημόσιο δεν μπορούσε να χρηματοδοτήσει την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης. Τότε θα φωνάζατε -και δικαίως- για κρατική ενίσχυση. Εδώ φωνάζετε, όταν δεν υπάρχει κρατική ενίσχυση. Για σκεφτείτε, λοιπόν, να μπορούσε το δημόσιο να δίνει μερικά εκατομμύρια για να στηρίξει την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης; Και βρήκαμε τον εκκαθαριστή, το έγκλημα δηλαδή. Πατήσαμε πάνω στο έγκλημα το οποίο είχατε κάνει με τον εκκαθαριστή, για να μπορέσουμε να στηρίξουμε με μερικές δεκάδες εκατομμύρια τη λειτουργία της Ελλη-

νικής Βιομηχανίας Ζάχαρης.

Και επειδή ο εκκαθαριστής, ως όφειλε, έπρεπε να τα δώσει τα λεφτά μόνος του, μας έλεγε ότι δεν μπορούσε να το κάνει και υποχρεωθήκαμε άρον-άρον να φέρουμε πράξη νομοθετικού περιεχομένου, νομοθετική ρύθμιση δηλαδή, για να μπορέσει να γίνει αυτή η μεταβίβαση.

Και έρχεται ο κ. Χατζηδάκης και μας λέει: «Ποιος χάνει από αυτήν τη μεταβίβαση;». Λέει ο κ. Χατζηδάκης, δεν κάθεται να ακούσει τη συζήτηση, εισηγητής είναι. Ποιος χάνει -λέει- από αυτήν τη μεταβίβαση; Ποιος χάνει, κύριε Χατζηδάκη, για πείτε μου, χάνουν οι τευτοπαραγωγοί που συνεχίζουν την καλλιέργεια; Χάνει η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, η οποία κάνει μια απόπειρα για να επιβιώσει; Ποιος άλλος χάνει, κύριε Χατζηδάκη; Χάνουν οι πιστωτές έστω του εκκαθαριστή, που με την εκκαθάριση της κακής τράπεζας τη ληστεύουν πάλι; Χάνουν και αυτοί; Όχι δεν χάνουν, διότι με αυτά τα χρήματα μπορεί κάτι να πάει καλύτερα στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, οπότε αυξάνουν τα περιουσιακά στοιχεία και των πιστωτών. Γιατί, λοιπόν, αυτή η έκφραση «ποιος χάνει»; Και φτάνουν στο σημείο να μιλάνε και για κρατική ενίσχυση στα 30 εκατομμύρια που τα δίνει ο εκκαθαριστής. Γιατί είναι κρατική ενίσχυση; Εδώ δεν υπάρχει δημοσιονομική επίπτωση, το λέει η Έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου. Δεν υπάρχει δημοσιονομική επίπτωση από αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση. Αν δεν υπάρχει δημοσιονομική επίπτωση, πώς υπάρχει κρατική ενίσχυση; Μπορείτε να μου εξηγήσετε πώς γίνεται αυτό το θαύμα; Γιατί λέτε αυτές τις αθλιότητες εδώ; Γιατί δίνετε χρήματα και παραγγελίες σε αυτούς που караδοκούν εις τα Ευρώπας να εφορμήσουν και να μας πουν: «Τι κάνετε εδώ; Κλείστε την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης!».

Έχετε άλλη επιλογή; Αν έχετε άλλη επιλογή, να την ακούσουμε την πρόταση. Μπορεί να έχετε μια καλύτερη πρόταση, μπορεί να έχετε μια καλύτερη ιδέα. Ευχαρίστως να κάνουμε σε αυτήν τη βάση τη συζήτηση και να μας πείτε: «Όχι από εκεί, από εδώ θα γίνει η χρηματοδότηση. Από εκεί θα τα βγάλουμε πέρα». Να την ακούσουμε. Δεν ακούμε καμμία άλλη πρόταση.

Γι' αυτό σας λέω ότι η πρότασή σας, κύριε Κουτσούκο και κύριε Μητσοτάκη, είναι μία, το λουκέτο. Έχετε συνηθίσει στα λουκέτα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Δεν το είπα εγώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Δεν το είπατε αυτό, αλλά όταν δεν έχετε εναλλακτική πρόταση και ασκείτε κριτική και λέτε τι γίνεται εδώ και τι γίνεται εκεί, τι κάνετε και με ποια προοπτική, τι να κάνουμε; Για πείτε μας εσείς! Εμείς βρήκαμε να κάνουμε αυτόν τον τρόπο -με χίλια ζόρια τον βρήκαμε- και δεν είναι εύκολο να βρει κανείς αυτόν τον τρόπο, για να στηρίξει σε μια δύσκολη φάση μια νέα απόπειρα, μια νέα προσπάθεια.

Πείτε μου εσείς ποιος ήταν ο τρόπος. Αυτό το οποίο έγινε μέχρι τώρα; Το έγκλημα των εγκλημάτων; Διότι θα γίνει διαχειριστικός έλεγχος στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης και θα τιμωρηθούν αυτοί που έφτασαν τη Βιομηχανία σε αυτήν την κατάσταση. Αυτοί που έδιναν αλληπάλληλες πιστώσεις στους ίδιους, πιστώσεις δηλαδή που ήταν δανεικά και αγύριστα. Πουλάνε τη ζάχαρη και δεν έπαιρναν λεφτά. Καλά, να την πουλήσεις μία, το καταλαβαίνω, αλλά όταν την πουλάς δύο, τρεις φορές τη ζάχαρη και δεν παίρνεις λεφτά, αυτό πια δεν είναι αμέλεια, δεν είναι λάθος, δεν είναι εν πάση περιπτώσει μια προσπάθεια, αυτό είναι συνειδητό από ένα σημείο και πέρα και είναι 75 εκατομμύρια ευρώ που της χρωστάνε της χρεοκοπημένης Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης.

Σε τέτοιο ύψος φτάσανε τα χρέη προς την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης. Γι' αυτό θα υποστούν συνέπειες. Έχουν ευθύνες γι' αυτά που έχουν κάνει.

Μας ρωτάτε: «Έχετε ολοκληρωμένο σχέδιο για τη ζάχαρη για το μέλλον, για την Ελληνική Βιομηχανία;». Μάλιστα. Πότε να το φτιάξουμε το ολοκληρωμένο σχέδιο; Μέσα σε ένα μήνα φτιάχνεται ολοκληρωμένο σχέδιο για την προοπτική της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης; Ή μήπως νομίζετε ότι είναι μια εύκολη υπόθεση που καθένας θα βάλει το χέρι στην τσέπη και θα βγάλει τη συνταγή και θα προχωρήσει; Με πόνο και δάκρυα, αν θα μπορέσουμε να ξαναστήσουμε στα πόδια της αυτή τη Βιομηχανία και

να ανοίξουμε μια προοπτική, θα γίνει.

Μόνο με πόνο και δάκρυα θα γίνει αυτό, και ξεπερνώντας τεράστιες δυσκολίες. Διότι οι καταστάσεις στις οποίες έχει περιέλθει σήμερα η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης είναι φοβερά δύσκολες, με τεράστια χρέη, με εισαγωγές, με ανταγωνιστές οι οποίοι έχουν πάρει μερίδιο της αγοράς, με δυσκολίες στην τευλο-παραγωγή, οι οποίες οφείλονται και στις καιρικές συνθήκες βεβαίως. Πάρα πολλά πρέπει να ξεπεραστούν.

Ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν φτιάχνεται από τη μία μέρα στην άλλη. Και βεβαίως αυτήν την ώρα εργάζεται η νέα διοίκηση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης σε αυτήν τη κατεύθυνση και προσπαθεί να χτίσει και συνέργειες και πέραν της Ελλάδας, με άλλες χώρες, και με άλλες εταιρείες, προκειμένου να διαμορφώσει όρους και προοπτικές βιωσιμότητας για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης.

Είναι μία επίπονη προσπάθεια που βεβαίως δεν έχει κανείς την εντύπωση ότι η έκβασή της θα είναι θετική. Δεν υπάρχει κάποιο συμβόλαιο που να στο υπογράφει κανένας. Ένα στοίχημα είναι, μια δύσκολη υπόθεση, αλλά θα την προσπαθήσουμε. Θα την προσπαθήσουμε με όσες δυνάμεις διαθέτουμε. Θα την προσπαθήσουμε με τον πιο έντιμο και ουσιαστικό τρόπο για να την φέρουμε σε πέρας.

Και εδώ ζητάμε συμπάρασταση, όχι για μια κομματική υπόθεση. Δεν είναι κομματική υπόθεση αν η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης ξαναστηθεί στα πόδια της. Σήμερα είμαστε εμείς κυβέρνηση, αύριο δεν είμαστε. Η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης πρέπει να μείνει, πάνω από κυβερνήσεις, πέρα από κυβερνήσεις, και να έχει προοπτική για τον τόπο, την αγροτική παραγωγή, την ελληνική μεταποίηση. Έτσι βλέπει κανένας τον ορίζοντα για μία χώρα που θέλει να έχει προοπτική.

Όμως οι κυβερνήσεις έρθαν στον κομματισμό μέχρι τώρα. Η κάθε μία μέτραγε το κομματικό όφελος. Δεν μετρίεται όμως έτσι η προσπάθεια για την ανασυγκρότηση μιας χώρας. Πολλές φορές τα εγχειρήματα που πρέπει να αναδειχτούν είναι δύσκολα, είναι επίπονα, αλλά πρέπει να στηριχτούν. Και εδώ κρίνεται η αντίληψη όλων -και η πολιτική αντίληψη.

Εδώ να δείξετε το εκσυγχρονιστικό σας πρόσωπο και όχι στις υποκλίσεις και τις γονυκλίσεις στους πιστωτές. Διότι από εκεί δεν πρόκειται να βγει τίποτα για τη χώρα. Αν βγει κάτι για τη χώρα, θα βγει από τη δική μας σκληρή, αιματηρή προσπάθεια να πάμε μπροστά. Εδώ είναι λοιπόν το πραγματικό πεδίο συναίνεσης, στο οποίο καλούμεθα όλοι να ανταποκριθούμε και δοκιμαζόμαστε καθημερινά.

Εμείς κάνουμε αυτήν την προσπάθεια για την ανασυγκρότηση της Βιομηχανίας Ζάχαρης με αυτήν τη ρύθμιση. Μας ρωτάτε αν κάνουμε παραγωγική ανασυγκρότηση με πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Το είπε ο κ. Λαπαβίτσας εισηγητικά: Κανένας δεν κάνει παραγωγική ανασυγκρότηση με αυτήν τη ρύθμιση. Αλίμονο. Εμείς τι κάναμε με αυτήν τη ρύθμιση; Σταματήσαμε το τέλος. Σταματήσαμε το κλείσιμο, το λουκέτο. Δώσαμε μία ανάσα, την οποία πρέπει να αξιοποιήσουμε και εμείς και όλοι εδώ στη Βουλή για να γίνει ένα μεγάλο βήμα μπροστά, το οποίο θα είναι, όπως σας είπα, βήμα μεγάλο για τη χώρα. Αυτό πρέπει να κάνουμε σε όλους τους τομείς και σε όλους τους κλάδους της ελληνικής οικονομίας, να δούμε μπροστά και με προοπτική.

Και μη μας λέτε τώρα για τα ληξιπρόθεσμα. Μα τα ληξιπρόθεσμα εμείς τα κάναμε; Αν ήταν τόσο εύκολο τα ληξιπρόθεσμα να μπορέσουμε να τα πάρουμε, γιατί δεν το κάνανε εσείς τόσα χρόνια -άμα ήταν τόσο απλό; Καλύπτατε τόσα χρόνια αυτούς που χρωστάγανε στο δημόσιο; Αυτό κάνατε; Αυτό θέλετε να πείτε;

Εμείς κάνουμε αυτές τις ρυθμίσεις, γιατί δεν είναι ανέφελο το πεδίο, ούτε είμαστε σε μια φυσιολογική κατάσταση. Είμαστε σε μια φάση πολύ σκληρών διαπραγματεύσεων με τους πιστωτές -σε οριακή φάση. Για την προοπτική της χώρας δουλεύουμε και αυτήν την ώρα χρειάζεται ρευστότητα το δημόσιο, για να μπορέσει να σταθεί απέναντι στη διαπραγμάτευση, απέναντι στους πιστωτές.

Αυτήν την προσπάθεια κάνουμε, για να μην παραδοθούμε. Γιατί αυτή η Κυβέρνηση δεν πρόκειται να παραδοθεί, ούτε πρόκειται να κάνει πίσω από τις προγραμματικές της δεσμεύσεις.

Είστε γελασμένοι, αν το πιστεύετε. Αυτή η Κυβέρνηση δεν πρόκειται να εφαρμόσει μέτρα αντίθετα με τις προγραμματικές της εξαγγελίες. Αυτό δεν θα το κάνουμε. Δεν πρόκειται να το κάνουμε. Το έχουμε διαβεβαιώσει σε όλους τους τόνους. Γι' αυτό οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται και είναι τόσο σκληρές επί τόσους μήνες. Αν θέλαμε να κάνουμε την κωλοτούμπα, όπως λέτε, θα είχε γίνει από την πρώτη στιγμή και θα είχε λήξει η υπόθεση. Θα είχαμε υπογράψει ένα e-mail αντίστοιχο με αυτό του κ. Χαροδούβελι και θα είχαμε τελειώσει.

Δεν το κάναμε, δεν θα το κάνουμε και δεν θα το κάνουμε ποτέ αυτό, διότι δεν συμφέρει τη χώρα να το κάνουμε. Γι' αυτό εμείς θα αντέξουμε. Παίρνουμε αυτά τα μέτρα, που είναι έκτακτα μέτρα βεβαίως, για να αντιμετωπίσουμε αυτήν τη σκληρή διαπραγμάτευση και την πίεση των πιστωτών και πιστεύουμε ότι θα τα βγάλουμε πέρα, θα πάμε μπροστά και θα δώσουμε διέξοδο στη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Αποστόλου, πόσο χρόνο θέλετε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Το πολύ πέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κατ' αρχάς, αγαπητοί συνάδελφοι, να λύσουμε μία παρεξήγηση σχετικά με την τροπολογία που αφορά το αφορολόγητο των 12.000 ευρώ για τις ενισχύσεις και αποζημιώσεις του αγροτικού χώρου.

Η υποχρέωση για φορολόγηση των συγκεκριμένων ενισχύσεων απορρέει από τη ρύθμιση που έγινε και θα ίσχυε για το έτος 2014...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι έτσι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Θέλετε να σας φέρω τη δική σας ανακοίνωση;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Λάθος κάνετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Θέλετε να σας φέρω τη δική σας ανακοίνωση, της Νέας Δημοκρατίας, τη χθεσινή, στην οποία μιλάτε για αναγκαία νομοθετική πρωτοβουλία από πλευράς της Κυβέρνησης για να λύσει το θέμα;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ναι, να μας τη φέρετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Εγώ σας λέω ότι εσείς στην ανακοίνωσή σας αποδεχόσαστε ότι νομοθετικά μπορεί να λυθεί το συγκεκριμένο θέμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Επειδή υπήρχε η ασάφεια των υπηρεσιακών παραγόντων. Ο νόμος ήταν ξεκάθαρος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ερχόμαστε εμείς και λέμε κάτι πάρα πολύ απλό ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Φορολογείτε τις ενισχύσεις...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Αφήστε με να ολοκληρώσω.

Έχουμε περίπου ένα εκατομμύριο Έλληνες πολίτες που παίρνουν αυτές τις ενισχύσεις σε ετήσια βάση. Από αυτό το ένα εκατομμύριο Έλληνες, με τη δική σας ρύθμιση, με το 13% από το πρώτο ευρώ, περίπου 300.000.000 ήταν η συγκεκριμένη πρόσθετη φορολόγηση.

Και επειδή εμείς ξέρουμε ιδιαίτερα ότι με τη φορολόγηση που προβλέπεται για το 2014, μιλάμε για επίθεση και λεηλασία του αγροτικού χώρου, κάνουμε αυτήν την κίνηση, η οποία αφορά ξέρετε πόσους; Αφορά πενήντα χιλιάδες αγρότες μόνο, οι οποίοι θα πληρώσουν 64.000.000.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Και εδώ λάθος κάνετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παρα-

γωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Δεν κάνω κανένα λάθος, αγαπητέ συνάδελφε, γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα. Έχω μπροστά μου...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι πολλοί περισσότεροι.

(Θόρυβος από τη πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: ...

βερή σε μια εποχή που κλείνουν συνεχώς επιχειρήσεις από έλλειψη ρευστότητας. Με βάση τα στοιχεία του τριμήνου, έβαλαν λουκέτο τους τρεις πρώτους μήνες του 2015 πέντε χιλιάδες τετρακόσιες ογδόντα επτά επιχειρήσεις. Από αυτές, τρεις στις πέντε ήταν πολύ μικρές ή ατομικές.

Αυτό, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, σημαίνει ότι εξήντα επιχειρήσεις τη μέρα βάζουν λουκέτο. Την ίδια ώρα, οι εξαγωγείς δεν παίρνουν πίσω το ΦΠΑ και ουσιαστικά φορολογούνται δύο φορές -και στη δική τους χώρα και στη χώρα που καταβάλλουν μέχρι να αποδείξουν ότι δεν είναι τριγωνική η συναλλαγή- με αποτέλεσμα για ένα μεγάλο διάστημα να σηκώνουν εκείνοι ένα αυξημένο βάρος.

Πολλές άλλες επιχειρήσεις δεν μπορούν ούτε καν να κλείσουν, γιατί και το να κλείσεις σημαίνει κάποιες υποχρεώσεις και ουσιαστικά δεν μπορούν να παράγουν, διότι δεν έχουν ρευστότητα πολύ μικρότερης απαίτησης από τα 30 εκατομμύρια.

Ουσιαστικά, δεν αναφέρομαι σε επιχειρήσεις που ήταν αμβίβολης βιωσιμότητας. Σας μιλάω για περιπτώσεις, όπου η έλλειψη ρευστότητας καθώς οι τράπεζες δεν έχουν λεφτά γιατί τα έχει απορροφήσει όλα το κράτος, οδηγούν σε χρεοκοπία επιχειρήσεις που είναι και ανταγωνιστικές και βιώσιμες. Αυτό είναι ένα δράμα, για το οποίο δεν έχω ακούσει κανέναν να μιλάει εδώ μέσα.

Θα μου πείτε ότι θα έχουμε μία ισχυρή κρατική Βιομηχανία Ζάχαρης. Κάθε βαρύς γλυκός θα ευγνωμονεί το κρατικό δαίμονιο και την επιχειρηματικότητα του ΣΥΡΙΖΑ. Όμως, θα έχουμε μία ισχυρή κρατική Βιομηχανία Ζάχαρης;

Δεν χρειάζεται να σας φέρω στοιχεία. Ο ίδιος ο Αναπληρωτής Υπουργός ή Υφυπουργός -συγχωρέστε με, αλλά δεν είμαι βεβαία- στην εισαγωγική του ομιλία είπε πάρα πολλά πράγματα για το κόστος παραγωγής, για την αναποτελεσματική διαχείριση και για τη μειωμένη παραγωγικότητα.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι δεν έχουμε καμμία βεβαιότητα ότι μπορεί με αυτό το μέτρο, με αυτήν τη μεγάλη ένεση ρευστότητας -η οποία είναι βέβαια ψίχουλα μπροστά στο συνολικό χρέος της επιχείρησης- να έχουμε μια ισχυρή Βιομηχανία Ζάχαρης. Έχουμε ένα πάρα πολύ στρεβλό μοντέλο, με πάρα πολύ μεγάλη παραγωγική δυναμικότητα, με πάρα πολύ μικρή πρώτη ύλη, ακόμα κι αν επεκταθεί, με ακριβή πρώτη ύλη και με αδυναμία να καανοήσουμε την έννοια της διεθνούς αγοράς και των διεθνών τιμών.

Θα ήθελα να πω μια κουβέντα για την επιδότηση, για το αν θα θεωρηθεί κρατική ενίσχυση, γιατί είναι πάρα πολύ εύκολη και φτηνή, επιτρέψτε μου να πω, η κριτική που λέει ότι όποιος ανηχεί ότι αυτά τα 30 εκατομμύρια, που τελικά θα κοστίσουν στη χώρα 40 εκατομμύρια, γιατί θα θεωρηθεί κρατική ενίσχυση, λειτουργεί αντιπατριωτικά.

Προσέξτε. Η ιστορία με τις κρατικές ενισχύσεις είναι ένα σύνολο κανόνων. Δεν είναι πάντα λογικοί οι κανόνες, αλλά είναι κάποιες κανόνες, που στην πραγματικότητα εμποδίζουν τις μεγάλες και πλούσιες χώρες να ενισχύουν σαν τρελές τις δικές τους επιχειρήσεις. Εμείς που είμαστε μία μικρή χώρα δεν έχουμε όφελος να αρχίσουν να καταστρατηγούνται οι κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, γιατί μετά θα μπουν οι «γίγαντες» μέσα και δεν θα μείνει κολυμπηθρόξυλο στον ανταγωνισμό. Δεν θα μπορέσουμε να σταθούμε ούτε μία βδομάδα. Γι' αυτό έχει σημασία να μην κάνουμε φτηνή κομματική αντιπαράθεση με το θέμα των κρατικών ενισχύσεων και να έχουμε μια αίσθηση του μέτρου των πραγμάτων.

Αλλά επιτρέψτε μου να σας πω, τα 30 εκατομμύρια μαζί με τα άλλα 18 εκατομμύρια, που ήταν το τελευταίο δάνειο από την Πειραιώς, χωρίς να υπολογίσω τα 10 επιπλέον εκατομμύρια που ίσως μας κοστίσουν σε πρόστιμα, τι αγοράζουν σήμερα αυτά στην Ελλάδα; Πόσο προτεραιότητα είναι η ζάχαρη, σε σχέση με άλλες προτεραιότητες;

Να σας πω, λοιπόν, ότι το ετήσιο κόστος για επίδομα μακροχρόνιας ανεργίας είναι περίπου το ποσό που μεταβιβάζουμε στη ζάχαρη. Αν δηλαδήβάλουμε και τα 18 εκατομμύρια, είναι ακριβώς -έναν στους δέκα μακροχρόνια άνεργους παίρνει αυτό το μικρό επίδομα- θα είχαμε τη δυνατότητα να το διπλασιάσουμε.

Αλλά για να φύγω από το θέμα της ανεργίας, να πάμε και στο

θέμα των παιδικών σταθμών. Με βάση το κόστος του παιδιού ανά έτος σε κρατικούς παιδικούς σταθμούς, θα είχαμε τη δυνατότητα να αυξήσουμε εντυπωσιακά κατά χίλιες και πάνω θέσεις για ένα χρόνο, τα παιδιά που μπορούν να ενταχθούν σε έναν κρατικό παιδικό σταθμό και να δώσουμε τη δυνατότητα στις μαμάδες τους να δουλέψουν.

Τα λέω αυτά γιατί ειδικά σε δύσκολες εποχές, η μελέτη κόστους-οφέλους, δηλαδή πόσο πληρώνουμε και πόσο αξίζει πραγματικά αυτό που παίρνουμε ως κοινωνία και ως οικονομία σε αντάλλαγμα, είναι πάρα πολύ σημαντική. Και αυτή η μελέτη κόστους οφέλους δεν είναι ούτε άψυχη ούτε τεχνοκρατική. Πρόκειται για προτεραιότητες που πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας, ειδικά όταν τα λεφτά είναι λιγοστά.

Αυτό που φοβόμαστε είναι ότι από αυτήν την ιστορία της ζάχαρης, βλέπουμε ότι η μόνη μελέτη κόστους οφέλους που υπάρχει είναι στη σχέση όχι κόστους και κοινωνικού ή οικονομικού οφέλους αλλά στη σχέση συνιστώσας και συντεχνίας.

Επιτρέψτε μου να πω δύο κουβέντες για το δεύτερο άρθρο, γιατί πραγματικά προσπαθώ κι εγώ να καταλάβω, διαβάζοντας ότι απαλλάσσονται κατά ποσοστό από πρόσθετους φόρους ή τέλη πρόστιμα εκπρόθεσμης υποβολής -μιλάμε για Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, τα κανονικά δηλαδή, όχι ΦΠΑ κ.λπ.- ή μη υποβολής δήλωσης ή ανακριβούς δήλωσης.

Θα ήθελα πάρα πολύ να ισχύει αυτό που νομίζω ότι μας εξήγησε η Αναπληρώτρια Υπουργός ότι δεν χαρίζονται πρόστιμα σε ανθρώπους που δεν έκαναν καθόλου φορολογική δήλωση ή έκαναν ανακριβή φορολογική δήλωση -γιατί αυτές οι δύο κατά τη γνώμη μου είναι πιο βεβαρημένες περιπτώσεις-, αλλά θα περιμένουμε να δούμε πώς θα λειτουργήσει και ποιοι θα επωφεληθούν. Θα ήθελα να πω ότι διατηρούμε αρκετά μεγάλες επιφυλάξεις βλέποντας τη διατύπωση.

Θα ήθελα να αναφερθώ για μισό λεπτό και στην τροπολογία του Υπουργείου Οικονομικών, ειδικά στο άρθρο γ, το οποίο λέει ότι και τα κατασχέθεντα ποσά, μπορούν να θεωρηθούν ως πρώτη δόση της ρύθμισης και στο τέλος να συνδέεται και με την έκπτωση που θα υπήρχε. Σκεφτείτε. Λέμε σε κάποιο φορολογούμενο, ο οποίος αδυνατούσε να πληρώσει ότι «αν τα μαζέψεις από όπου μπορείς και τα δώσεις, έχεις έκπτωση και ωφελείσαι μέσα από αυτήν τη ρύθμιση των χρεών».

Επίσης, λέμε σε κάποιον άλλον, ο οποίος είχε βεβαιωμένη κακή διαχείριση ότι «αυτά που σου κατασχέσαμε, θεωρούμε ότι οικειοθελώς ήλθες και τα έδωσες και γι' αυτό μπαίνεις κι εσύ στις ίδιες ευεργετικές διατάξεις». Αυτό κατά τη γνώμη μας είναι απαράδεκτο και δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε.

Τέλος, σε ό, τι αφορά τις λαϊκές αγορές, δηλαδή, τις τροπολογίες του Υπουργείου Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού που μας παρουσίασε χθες ο κ. Σταθάκης, κατανώ ότι υπήρχαν διάφορα θέματα να ρυθμιστούν από τις λαϊκές αγορές, μέχρι τη διοικητική δομή παρακολούθησης του ΕΣΠΑ. Δεν έχουμε θέμα να ψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία.

Βέβαια, θα ήθελα να πω ότι ως προς τις λαϊκές αγορές -που είμαι σίγουρη ότι είναι εξυγιαντικά τα μέτρα που λέει- το μεγάλο πρόβλημα είναι η φοβερή γραφειοκρατία, που απαιτεί δεκατρία διαφορετικά δικαιολογητικά και τέσσερις υπεύθυνες δηλώσεις, κάθε έξι μήνες. Αυτό είναι μια τρομερή επιβάρυνση του χρόνου, του κόστους, της ενέργειας, της υπομονής των ανθρώπων εκτέλεσθαι, δηλαδή και των μικροπωλητών -των πωλητών λαϊκών αγορών- αλλά και των υπαλλήλων που χειρίζονται αυτά τα πράγματα και θα περιμέναμε μια πιο γενναία απλούστευση των διαδικασιών.

Κατά τα άλλα, ελπίζουμε στη ρότα της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής να συνεκτιμηθούν και τα διαφυγόντα οφέλη από τα χρήματα που μεταβιβάζει σε επιχειρήσεις, οι οποίες είναι καταδικασμένες να είναι ζημιολογικές, σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις ή κοινωνικές δραστηριότητες που θα μπορούσαν να ωφεληθούν πραγματικά την Ελλάδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαράλαμπίδου): Ευχαριστούμε την κ. Λυμπεράκη.

Τον λόγο έχει η κ. Φωτεινή Αραμπατζή, Βουλευτής της Νέας

Δημοκρατίας για έξι λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Λυπάμαι που ο κ. Λαφαζάνης είναι απών από την Αίθουσα. Το βρίσκω εξαιρετικά προκλητικό να έρχεται στη Βουλή για να εισηγηθεί και να υπερασπιστεί, μετά τα ταμειακά διαθέσιμα, τη δεύτερη πράξη νομοθετικού περιεχομένου, κρυπτόμενος πίσω από το ενδιαφέρον του για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης. Ποιος; Ο άνθρωπος που είχε ταυτίσει τη φράση «κοινοβουλευτικό πραξικόπημα» με το όνομα του, αυτός που σε κάθε νομοθετική ρύθμιση της προηγούμενης Κυβέρνησης μιλούσε για εκτρώματα και κατάλυση της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Αντί να ακολουθήσει την τακτική της Προέδρου της Βουλής, που εξαφανίζεται εντέχνως από το Κοινοβούλιο, όταν υπάρχουν κατεπείγοντα ή πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, έρχεται και καθυβρίζει μία ολόκληρη παράταξη, μιλάει από το Βήμα της Βουλής για υπαλληλική συμπεριφορά και για νέο ραγιαδισμό και τώρα στην ομιλία του για γονυκλισίες. Ο άνθρωπος που επιφύλαξε στον κ. Μίλερ της «GAZPROM», υπόκληση που όμοια της πραγματικά είχα να δω από παράσταση του «Υπηρέτη δύο Αφεντάδων» του Γκολντόνι.

Ας προχωρήσουμε τώρα στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης. Είναι προφανές ότι κάθε προσπάθεια για το παρόν και το μέλλον της τευτοκαλλιέργειας, για την ανάταξη μιας άλλοτε δυναμικής παραγωγής, που δυστυχώς, έφθινε με τον χρόνο, μας βρίσκει συμμάχους. Άλλωστε, για του λόγου το αληθές και για να μιλάμε πρακτικά και χωρίς ευχολόγια, μην ξεχνάτε ότι επί κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, η προηγούμενη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, διεκδίκησε και κατάφερε να πετύχει την επιδότηση της τευτοκαλλιέργειας στη νέα ΚΑΠ, με τη συνδεδεμένη ενίσχυση ύψους 50 έως 55 ευρώ ανά στρέμμα, για να πηγαίνουν τελικά τα δικαιούμενα σε αυτόν που ήταν ο πιο αδικημένος στην αλυσίδα ενός πανάκριβου -κατά τα άλλα- προϊόντος, όπως η ζάχαρη και που τόσες φορές επικαλεστήκατε, στον Έλληνα τευτοπαραγωγό.

Γιατί πραγματικά σε ένα προϊόν, το οποίο επιβαρύνεται κατά 85% με κόστος λειτουργικό, εργατικό, ενέργειας, τευτοεξαγωγής και μεταφοράς, κύριοι Υπουργοί, στον αγρότη μένουν τελικά τα ψίχουλα. Πολύ φοβάμαι πως από ό,τι ακούσαμε, μόνο τα 950.000 ευρώ από τα συνολικά 30.000.000 ευρώ θα πάνε στον Έλληνα τευτοπαραγωγό.

Πώς εγγυάστε λοιπόν τη βιωσιμότητα, όταν τα χρήματα αυτά πηγαίνουν για κάλυψη παλιών υποχρεώσεων και όταν δεν ακούσαμε κιχ για σχέδιο εξυγίανσης;

Η πραγματική εξυγίανση θα έρθει μόνο αν τα εργοστάσια δουλέψουν δώδεκα μήνες τον χρόνο αντί για έναν που δουλεύουν σήμερα με τη μέγιστη δυνατή διεύρυνση της παραγωγικής διαδικασίας, ειδικά από το 2016 με την κατάργηση των ποσοστώσεων, την ενεργειακή εκμετάλλευση και τον εμπλουτισμό της παραγωγικής διαδικασίας με ζύγιση, ενσάκιση αγροτικών προϊόντων, όλα αυτά που κάνουν για παράδειγμα τα εκκοκκιστήρια. Γι' αυτά δεν ακούσαμε τίποτα, κύριε Υπουργέ.

Τελικά αναρωτιέμαι αν τα δύο εργοστάσια των Σερρών και της Ορεστιάδας θα τα επαναλειτουργήσετε. Γιατί και με αυτήν την προεκλογική υπόσχεση ζητήσατε την ψήφο του ελληνικού λαού τόσο εσείς όσο και ο κ. Καμμένος επισκεπτόμενος τα εργοστάσια. Θα τα ανοίξετε; Γιατί χθες άκουσα κάτι για το ενδεχόμενο να ανοίξει το εργοστάσιο της Ορεστιάδας.

Και σαν να μην έφτανε η ανακολουθία της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, φέρντε ως κατεπείγουσα και εν κρυπτώ μία τροπολογία ανατροπής των όσων γνωρίζαμε μέχρι σήμερα, μία τροπολογία πλήγμα για τα εισοδήματα του αγροτικού κόσμου. Αναφέρομαι βεβαίως στην τροπολογία για την φορολόγηση των πάσης φύσεως αγροτικών επιδοτήσεων και ενισχύσεων πάνω από 12.000 ευρώ, που χωρίς ντροπή φέρντε άρον-άρον με διαδικασίες εξπρές.

Είναι ένα νομοθέτημα που καταργεί κάθε ιστορικό προηγούμενο και έρχεται να φορολογήσει -προσέξτε!- όχι μόνο τα δικαιώματα, αλλά κάθε κοινοτική ενίσχυση: συνδεδεμένες ενισχύσεις, αγροτοπεριβαλλοντικά προγράμματα, εξισωτική αποζημίωση, προγράμματα νέων αγροτών, όλα σκούπα.

Μιλήσατε για πολύ μικρό ποσοστό που αγγίζει αυτό το νομο-

θέτημα. Αντιλαμβάνεστε βεβαίως με το να φορολογείτε και τις ενισχύσεις, η ψαλίδα αυτών που θα υποστούν τη βάσανο της φορολόγησης της «πρώτη φορά Αριστερά» Κυβέρνησης, ανοίγει επικίνδυνα.

Βεβαίως δεν θα πω για τον εμπαιγμό και την πολιτική εξαπάτηση. Μόλις στις 8 Απριλίου 2015, κύριε Αποστόλου, λέγατε «ενισχύσεις και αποζημιώσεις είτε από εθνικούς είτε από κοινοτικούς πόρους δεν θα υπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημα του αγρότη».

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Για το 2015.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Του 2015.

Εκτός των άλλων, βαφτίζετε ως ευεργέτημα τη θέσπιση αφορολόγητο στις επιδοτήσεις, όταν γνωρίζουν και οι πέτρες ότι οι ευρωπαϊκές ενισχύσεις που δίνονται στον πρωτογενή τομέα δεν αποτελούν εισόδημα και ως εκ τούτου δεν φορολογούνται. Το άρθρο 21 του ν.4172/2013 που επικαλεστήκατε είναι ξεκάθαρο. Οι επιδοτήσεις δεν θεωρούνται ούτε κέρδος από επιχειρηματικές συναλλαγές ούτε έσοδο από παραγωγή προϊόντος. Ως εκ τούτου δεν αποτελούν φορολογητέα ύλη.

Μην ξεχνάτε άλλωστε -και αυτό αποδεικνύει του λόγου το αληθές που είπατε- ότι οι επιδοτήσεις, δικαιώματα μπορεί κάποιος να εισπράξει και χωρίς παραγωγή. Άρα δεν είναι φορολογητέο εισόδημα. Άρα αυτό που μας είπατε ότι ο προηγούμενος νόμος το επέτρεπε είναι αναληθές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα να μου δώσετε δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε, γιατί είναι πολύ σημαντικό το θέμα και δεν ακούστηκε για τη συγκεκριμένη τροπολογία.

Κύριοι Υπουργοί, φορολογείτε τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, αυτούς τους πολύ λίγους που είπατε. Ποιους δηλαδή; Αυτούς που αποτελούν τον παραγωγικό ιστό, την κινητήρια δύναμη της αγροτικής οικονομίας και την ελπίδα ανάκαμψης μέσα από τον πρωτογενή τομέα. Γιατί το μεγάλο ποσοστό όσων βρίσκονται κάτω από το αφορολόγητο των 12.000 ευρώ, είναι κατά βάση οι συνταξιούχοι αγρότες ή αυτοί που έχουν την αγροτική απασχόληση ως δεύτερο επάγγελμα. Όταν ισχυρίζεστε ότι η φορολόγηση αφορά ένα μικρό μέρος, ξεχνάτε ή προφανώς δεν γνωρίζετε ότι αυτό το μικρό ποσοστό, όπως λέτε, παράγει τον κύριο όγκο της αγροτικής παραγωγής.

Για να δούμε πρακτικά, όμως, ποιος βρίσκεται πίσω από το αφορολόγητο των 12.000 ευρώ και ποιος τελικά φορολογείται. Ο αγρότης των εξήντα στρεμμάτων καλλιέργειας βάμβακος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτός φορολογείται. Αυτός, δηλαδή, που θα εισπράξει 80 ευρώ δικαιώματα από το βαμβάκι, 70 ευρώ συνδεδεμένη, 40 ευρώ αγροτοπεριβαλλοντικά προγράμματα, νιτρούπανση. Αυτός, λοιπόν ο αγρότης των εξήντα στρεμμάτων θα πληρώσει ή θα ξεπεράσει τις 12.000 ευρώ.

Προφανώς δεν αντιλαμβάνεστε ότι ένας τέτοιος αγροτικός κλήρος αποτελεί μια μικρομεσαία επιχείρηση, που οριακά την καθιστά ανταγωνιστική και οριακά καλύπτει την επιβίωση μιας αγροτικής οικογένειας. Πλήττετε καίρια την ίδια την αγροτική ανάπτυξη, την οποία υποτίθεται ότι προστατεύετε, καθιστώντας βεβαίως αυτές τις εκμεταλλεύσεις από οριακά βιώσιμες σε ζημιογόνες.

Καταργείτε αυτό που όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις σέβονταν, ότι δηλαδή οι ενισχύσεις έρχονται να καλύψουν την απώλεια εισοδήματος των αγροτών λόγω της έκθεσής τους στον παγκόσμιο ανταγωνισμό, ότι οι ενισχύσεις λειτουργούν ως χρηματοδότηση για να συνεχίσουν οι αγρότες να καλλιεργούν, δεδομένου ότι η τραπεζική χρηματοδότηση είναι πλέον εξαιρετικά δυσχερής, ότι οι κοινοτικές ενισχύσεις δεν είναι επίδομα κοινωνικού χαρακτήρα, αλλά αποτελούν παράγοντα εξισορρόπησης του κόστους παραγωγής, προκειμένου να παράγει φθηνά και να μην μετακυλιέται τελικά το κόστος στον καταναλωτή.

Κύριοι Υπουργοί, σε μία δύσκολη συγκυρία για την αγροτική οικονομία, η οποία την προηγούμενη πενταετία συνέβαλε τα μέγιστα στην αντιμετώπιση της κρίσης, επιλέγετε να φέρετε προς ψήφιση μία πρωτοφανή και ανάλγητη φορολογική επιβάρυνση στα

συνήθη υποζύγια της κομματικής λογικής σας. Ποια δηλαδή; Τον ιδιωτικό τομέα και τον κόσμο που παράγει και ρισκάρει, όπως είναι ο αγροτικός κόσμος.

Ο αγροτικός κόσμος πολύ φοβάται ότι θα κληθεί να πληρώσει τα σπασμένα της κοστοβόρας παροχολογίας σας στα κομματικά σας ακροατήρια. Θα κληθεί να πληρώσει τα σπασμένα της ανυπαρκτής διαπραγματεύσεως και της τρίμηνης καθυστέρησης της συμφωνίας με τους εταίρους μας.

Ζητούμε την απόσυρση, κυρία Βαλαβάνη, της τροπολογίας. Σε αντίθετη περίπτωση, πολύ φοβάμαι ότι αν αποφασίσετε να σπείρετε ανέμους, θα πρέπει να προετοιμαστείτε να θερίσετε και θύελλες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε την κ. Αραμπατζή.

Επειδή υπάρχουν παραιτήσεις κάποιων Βουλευτών από τις ομιλίες τους, νομίζω ότι θα πάμε πολύ καλά αν κρατήσουμε από δω και πέρα τον χρόνο -και οι Κοινοβουλευτικοί και οι υπόλοιποι ομιλητές, αλλά και οι Υπουργοί- και θα τελειώσουμε στην καθορισμένη κι αποφασισθείσα ώρα.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Οι εισηγητές να μπορέσουν να μιλήσουν για τις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Θα δώσουμε τον λόγο στους εισηγητές για τις τροπολογίες μετά.

Τον λόγο έχει ο κ. Κόκκαλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων για δώδεκα λεπτά και να ετοιμάζεται ο κ. Καραθανασόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Θα μιλήσω λιγότερο, κυρία Πρόεδρε, για να μιλήσουν όσο γίνεται περισσότεροι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 44 παράγραφος 1 του Συντάγματος προβλέπει τη διαδικασία έκδοσης των πράξεων νομοθετικού περιεχομένου σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις. Για να δούμε, είναι εξαιρετικά επείγουσα περίπτωση η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης ή δεν είναι;

Η ρύθμιση της βιωσιμότητας της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης έχει άμεση σχέση με την ίδια την ελληνική οικονομία και την επανεκκίνηση αυτής, διότι η στήριξη της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης σημαίνει στήριξη του πρωτογενούς αλλά και του δευτερογενούς τομέα.

Να θυμηθούμε, με λίγα λόγια, τι ήταν η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης και τι είναι σήμερα, διότι πραγματικά δεν υπάρχει ένας πειστικός αντίλογος, ένα πειστικό επιχείρημα στην καταψήφιση από την Αντιπολίτευση της συγκεκριμένης πράξης νομοθετικού περιεχομένου.

Ιδρύθηκε το 1961 με πέντε εργοστάσια. Αποτελούσε την πρώτη και μοναδική παραγωγή ζάχαρης στην Ελλάδα. Πότε άρχισαν τα προβλήματα για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης; Δυστυχώς, το 2006, όταν αναγκάστηκε να απεμπολήσει η χώρα μας το 5% της ποσόστωσης της ζάχαρης. Να υπενθυμίσω, πάλι, το 2006. Καίριο ήταν το πλήγμα τις χρονιές 2011, 2012, με τις εξαγγελίες περί ιδιωτικοποίησης της εταιρείας και με την πώληση της Αγροτικής Τράπεζας.

Ποιος ήταν, αλήθεια, κυβέρνηση όλα αυτά τα χρόνια; Μήπως κάναμε κάποιο λάθος; Δεν ήταν η Νέα Δημοκρατία; Δεν ήταν και το ΠΑΣΟΚ;

Η πώληση της Αγροτικής Τράπεζας -δεν είναι εδώ ο κ. Λαφάζανης- δεν πρέπει να μείνει μόνο στα λόγια. Υπάρχουν, κατά την ταπεινή μου προσωπική άποψη, και ποινικές ευθύνες στην πώληση της Αγροτικής Τράπεζας. Και πρέπει να το γνωρίζουν οι αγρότες που μας βλέπουν. Και ήθελα, λίγο, οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας να απευθυνθούν στους αγρότες και να τους πουν, ότι έτσι όπως διαμορφώσαμε και στηρίξαμε την πώληση της Αγροτικής Τράπεζας, αυτήν τη στιγμή σε χιλιάδες αγρότες ο εκκαθαριστής έχει τον λόγο.

Τι σημαίνει εκκαθάριση, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας; Εκκαθάριση σημαίνει πτώχευση. Τι κάνει ο εκκαθαριστής σε μια εταιρεία; Μοιράζει τα κέρδη, εισπράττει απαιτήσεις και κλείνει.

Και οι υποθήκες στα χωράφια των Ελλήνων αγροτών τι γίνονται; Τι γίνεται, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, με

τους υποθηκευμένους αγρούς; Υπέρ ποιου θα είναι αυτή η υποθήκη; Τέτοιες απαντήσεις μπορείτε να δώσετε στους Έλληνες αγρότες και κτηνοτρόφους;

Αυτήν τη στιγμή είναι υποθηκευμένο το 95% των αγροτεμαχίων. Δικαιούται ο εκκαθαριστής από την υποθήκη; Όχι. Ο εκκαθαριστής θα τελειώσει. Ποιος δικαιούται; Ας μας πει η Νέα Δημοκρατία ποιος δικαιούται την υποθήκη.

Η πώληση της Αγροτικής Τράπεζας, κατά την άποψή μου, εκτός από έγκλημα ενέχει και σοβαρότατες ευθύνες και γ' αυτό πρέπει να εξεταστεί.

Έρχεται αυτή η Κυβέρνηση και προσπαθεί να σώσει την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης από το χείλος του γκρεμού στην κυριολεξία. Και ακούμε από την Αντιπολίτευση την ερώτηση: «Έχετε σχέδιο για τη βιωσιμότητα;». Μάλλον μας κάνουν πλάκα.

Εσείς συμφωνείτε να σωθεί, ναι ή όχι η Βιομηχανία Ζάχαρης; Είναι απλά τα πράγματα. Μάλλον δεν συμφωνείτε, άρα γι' αυτό δεν ψηφίζετε. Δηλαδή, λέτε να κλείσει η Βιομηχανία Ζάχαρης. Αυτό να το ξέρει ο ελληνικός λαός. Να το πείτε τουλάχιστον ευθέως, όπως το λένε και άλλα κόμματα. Να το πείτε ευθέως, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας ότι θέλετε να κλείσει η Βιομηχανία Ζάχαρης. Δεν θέλετε να υπάρχει τευτοκαλλιέργεια του χρόνου στην Ελλάδα; Δεν θέλετε να πληρωθούν οι πιστωτές; Δεν θέλετε να πληρωθούν οι τευτοπαραγωγοί; Ναι ή όχι;

Ένας να βρεθεί να μου δώσει πειστικές απαντήσεις σε αυτά τα θέματα. Επίσης, ένας να βρεθεί να μου πει εάν η πώληση της Αγροτικής Τράπεζας -δεν είναι εδώ ο κ. Μητσοτάκης ή ο κ. Χατζηδάκης- εξυπηρετούσε τα συμφέροντα των αγροτών, να μας πει τα υποθηκευμένα χωράφια των αγροτών τώρα σε ποιον ανήκουν. Ανήκουν στον εκκαθαριστή, ο οποίος θα κλείσει. Και καλούμαστε εμείς σήμερα να απολογηθούμε; Όχι, βέβαια. Τουλάχιστον, να ξέρει ο ελληνικός λαός, να ξέρουν οι Έλληνες αγρότες και οι κτηνοτρόφοι, την αλήθεια.

Όσον αφορά τις αγροτικές επιδοτήσεις, δεν θα παίζουμε με τις λέξεις. Η απλή γραμματική ανάγνωση του νόμου...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Εννοείται.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Εννοείται; Μήπως είστε δικηγόρος; Όταν δεν εισάγεται εξαίρεση, τι σημαίνει; Ο κανόνας ότι φορολογούνται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν έχει εξαίρεση στον κανόνα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Βεσυρόπουλε, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Όχι, δεν έχω πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Όχι, έχω εγώ πρόβλημα. Δεν θέλω να γίνεται διάλογος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Απλή γραμματική διατύπωση, όταν δεν εισάγεται εξαίρεση, έτσι όπως εισάγεται η τροπολογία, τι σημαίνει; Σημαίνει ότι το 2014 θα φορολογούνται πάνω από 12.000 ευρώ. Με ποιες διατάξεις και με ποια επιχειρηματολογία ή συλλογιστική -θέλω πραγματικά να σας ακούσω- τα εισοδήματα του 2014 ήταν αφορολόγητα; Με ασάφεια;

Μην επικαλείστε ασάφεια του νόμου. Απλή γραμματική διατύπωση, όταν δεν εισάγει εξαίρεση ο νομοθέτης, όπερ σημαίνει ισχύει ο κανόνας, η φορολόγηση. Και γι' αυτό και αυτή η αιτιολογική έκθεση της κυρίας Υπουργού, γι' αυτό αυτή η συγκεκριμένη διατύπωση «ώστε να μην προσμετρώνται». Η έκφραση σε μια αιτιολογική έκθεση «ώστε να μην προσμετρώνται», εισάγει εξαίρεση από τον κανόνα, όπου ο κανόνας «ώστε να μην προσμετρώνται», το λέει η αιτιολογική έκθεση.

Εν πάση περιπτώσει, η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι οφείλουν να δώσουν ξεκάθαρη απάντηση σε αυτό που επιχειρεί να κάνει αυτή η Κυβέρνηση, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Θέλουν την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης ανοιχτή; Ναι ή όχι; Τι θέλετε ανοιχτή; Γιατί δεν το ψηφίζετε; Θέλετε να υπάρχουν τευτοπαραγωγοί του χρόνου; Ναι ή όχι; Όντως είναι στο χείλος του γκρεμού.

Οι προϋποθέσεις για την έκδοση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου υπάρχουν στην παρούσα, γιατί είναι εξαιρετικά επείγουσα, όπως αναφέρει το άρθρο 44 παράγραφος 1 του Συντάγματος. Συνεπώς τη θέλουμε βιώσιμη την Ελληνική Βιομηχα-

νία Ζάχαρης; Έφταιξαν πάρα πολλά και η κακοδιοίκηση και άλλα πολλά.

Όμως, πρέπει επιτέλους να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Είμαστε με τους αγρότες ή δεν είμαστε; Προσπαθούμε να είμαστε; Να πούμε τουλάχιστον την αλήθεια; Διότι κάποια πράγματα δεν κρύβονται. Το να στηρίζει αυτή η Κυβέρνηση και να υποχρεώνει τον εκκαθαριστή με μία οικονομική ένεση, προκειμένου να πληρωθούν και οι τευτλοπαραγωγοί, όπως και οι πιστωτές, είναι μία πράξη υπεύθυνη. Πείτε μου εσείς ποια άλλη πράξη δεν είναι υπεύθυνη; Η καταψήφιση; Δηλαδή; Να κλείσει στο έρμαιο του εκκαθαριστή. Σας θυμίζω, εκκαθαριστής ίσον πτώχευση. Έτσι λέει ο νόμος. Διανέμει κέρδη, εισπράττει απαιτήσεις και στο τέλος τι; Τι θα γίνει στο τέλος; Διότι η παρούσα πράξη νομοθετικού περιεχομένου και το αντικείμενο που ρυθμίζει, όπως η Βιομηχανία Ζάχαρης, έχει άμεση σύνδεση με τους αγρότες, οι οποίοι είμαστε από αγροτικές περιοχές οφείλουμε να προειδοποιήσουμε τους αγρότες, οι οποίοι είναι στο έρμαιο και τη θηλεία του εκκαθαριστή.

Το ξαναλέω, μοιράστηκε η Αγροτική Τράπεζα σε καλό και σε κακό κομμάτι και στο κακό κομμάτι πήγαν οι μικρομεσαίοι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι με τα δάνειά τους και τα χωράφια τους έχουν υποθήκες. Αυτές τις υποθήκες, ποιος θα είναι αυτός ο οποίος θα τις εκπληρώσει; Ο ίδιος ο εκκαθαριστής; Όχι.

Πού ανήκουν τα χωράφια τους με τις πράξεις, τις οποίες έχετε κάνει, με την πώληση της Αγροτικής; Οφείλετε να δώσετε συγκεκριμένες απαντήσεις και να μην κοιτάτε και σφυρίζετε αδιάφορα. Αγγίζουν και τα όρια της ποινικής ευθύνης κάποιες πράξεις της προηγούμενης κυβέρνησης.

Εν όψει όλων αυτών και επειδή πρόκειται για μια πραγματικά υπεύθυνη στάση εθνικά, η στήριξη της Βιομηχανίας Ζάχαρης είναι μονόδρομος. Είναι μονόδρομος, γιατί συνηγορεί υπέρ της δημιουργίας μιας βιομηχανικής πολιτικής.

Δυστυχώς η χώρα μας δεν έχει τη δυνατότητα να έχει πολλές βιομηχανίες. Είχε τη δυνατότητα να έχει τη Βιομηχανία Ζάχαρης και οφείλουμε εμείς ως πολιτεία, ως νομοθετική εξουσία να στηρίξουμε μονάδες, οι οποίες συνδέουν και τον πρωτογενή και το δευτερογενή τομέα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Κόκκαλη.

Είχα ανακοινώσει όταν έδωσα τον λόγο στον κ. Κόκκαλη ότι θα ακολουθήσει ο κ. Καραθανασόπουλος. Ακολούθως θα δώσω τον λόγο στον κ. Ματθαίοπουλο που έλειπε από την Αίθουσα όταν ανέβηκε στο βήμα ο κ. Κόκκαλης, γι' αυτό και δεν τον ανακίνησα.

Κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου προσπαθεί να αλλάξει την πορεία εξέλιξης των πραγμάτων και να απαντήσει στο μεγάλο ερώτημα για την παραγωγική διάλυση της ελληνικής οικονομίας.

Μάλιστα, τόσο ο εισηγητής όσο και οι αντίστοιχοι Υπουργοί έκαναν διαλέξεις για το μεγάλο πρόβλημα, το οποίο έχει η ελληνική οικονομία, δηλαδή τη συρρίκνωση της παραγωγικής της βάσης. Όλα αυτά είναι πάρα πολύ καλά, η αποτύπωση της πραγματικότητας της κατάστασης, αλλά δεν απαντάτε σε ένα ερώτημα, το οποίο σας βάλαμε και στην επιτροπή. Ποιοι ευθύνονται για τη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της Ελλάδας; Διότι δεν είναι η βιομηχανία, είναι η μεταποίηση.

Άλλο πράγμα είναι η βιομηχανία. Η μεταποίηση αποτελεί κλάδο της βιομηχανίας.

Ποιοι ευθύνονται γι' αυτή την εξέλιξη των πραγμάτων; Φταίει το κακό το ριζικό μας, φταίει ο θεός που μας μισεί; Τι φταίει; Φταίνει οι προηγούμενες κυβερνήσεις; Βεβαίως, φταίνει. Άλλος είναι, όμως, ο βασικός παράγοντας που έχουμε συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης, όχι μόνο την περίοδο της κρίσης, αλλά και την περίοδο της καπιταλιστικής ανάπτυξης στην ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, την κλωστοϋφαντουργία, τον ιματισμό, το δέρμα και σε μια σειρά άλλους κλάδους της οικονομίας που καταστράφηκαν την περίοδο των «παχιών αγελάδων».

Ποιοι είναι, λοιπόν, οι υπεύθυνοι; Ποιοι είναι οι παράγοντες; Ποιος είναι ο βασικός παράγοντας; Δεν θέλετε να απαντήσετε, γιατί ακριβώς δεν θέλετε να αντιμετωπίσετε τον βασικό παράγοντα και, μάλιστα, αυτού του βασικού παράγοντα τα συμφέροντα θέλετε και εσείς να εξυπηρετήσετε.

Ο βασικός παράγοντας, λοιπόν, για τη συρρίκνωση της παραγωγικής δραστηριότητας είναι οι καπιταλιστές, είναι οι ιδιοκτήτες ή οι μέτοχοι των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Αυτοί καθορίζουν τι επένδυση θα κάνουν, πού θα επενδύσουν, για ποιον σκοπό θα επενδύσουν και μοναδικό κριτήριό τους είναι το καπιταλιστικό κέρδος.

Τους ενδιαφέρει, τους καίγεται καρφί αν θα συρρικνωθεί η παραγωγική βάση μιας χώρας; Νομίζετε ότι έχουν τέτοιους προβληματισμούς; Τους απασχολούν τέτοια ζητήματα; Το μόνο που τους απασχολεί είναι πώς θα αυξήσουν τα κέρδη τους και, μάλιστα, το ποσοστό κέρδους του επενδεδυμένου κεφαλαίου, το οποίο θα έχουν.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο έχουμε αυτήν την εξέλιξη των πραγμάτων. Δική τους επιλογή είναι να συρρικνωθούν παραγωγικές δραστηριότητες, γιατί βρήκαν άλλους τομείς ή άλλες περιοχές ή άλλες χώρες όπου μπορούσαν να επενδύσουν με μεγαλύτερο κέρδος τα κεφάλαιά τους. Να, λοιπόν, ποιος είναι ο βασικός παράγοντας.

Δεύτερη αιτία είναι η συμμετοχή της Ελλάδας ως απόφαση των ίδιων των καπιταλιστών -αυτών ήταν η απόφαση- της ίδιας της αστικής τάξης της χώρας μας στην ΕΟΚ αρχικά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση αργότερα, όπου ακριβώς επιτάχυνε αυτή τη διαδικασία. Μάλιστα, αυτή η διαδικασία επιταχύνθηκε ακόμα περισσότερο με την ΟΝΕ, τη Συνθήκη του Μάαστριχ και την απελευθέρωση των αγορών, όπου έπεσαν οι οποιοδήποτε φραγμοί στην ελευθερία κίνησης κεφαλαίων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών και εργαζόμενων. Για ποιον σκοπό έγινε αυτό; Για να μπορούν πολύ πιο εύκολα να επενδύουν σε χώρες με πιο φθηνή πρώτη ύλη, με πιο φθηνό εργατικό δυναμικό.

Δεν είναι ζήτημα ή ιδιομορφία της Ελλάδας η συρρίκνωση της μεταποιητικής δραστηριότητας. Στο σύνολο των καπιταλιστικά ανεπτυγμένων οικονομιών παρατηρείται αυτό το φαινόμενο. Συρρικνώνεται στο πέρας των χρόνων η παραγωγική τους δραστηριότητα, η μεταποίησή τους, προς όφελος άλλων τομέων και άλλων κλάδων της οικονομίας. Αυτή η μεταποιητική δραστηριότητα μεταφέρεται σε χώρες υπό ανάπτυξη ή με φθηνότερο εργατικό δυναμικό.

Αυτή είναι η τάση και εμείς δεν είμαστε έξω από αυτή την τάση. Βεβαίως, είναι πολύ πιο γρήγορη αυτή η διαδικασία, είναι πολύ μεγαλύτερο το ποσοστό της συρρίκνωσης της παραγωγικής δραστηριότητας από ό,τι σε άλλες χώρες.

Ο τρίτος παράγοντας είναι, βεβαίως, οι αστικές κυβερνήσεις, είναι οι κυβερνήσεις, δηλαδή, διαχείρισης της αστικής διακυβέρνησης, οι οποίες νομοθετούσαν και νομοθετούν και θα νομοθετούν πάντοτε με βάση τις ανάγκες του κεφαλαίου.

Αυτό κάνετε και εσείς. Δεν αμφισβητείτε ούτε την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη στρατηγική επιλογή της αστικής τάξης ούτε και την ίδια την αστική τάξη, τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών. Αντίθετα, με τις πράξεις σας, αυτών τα συμφέροντα εξυπηρετείτε.

Πριν πάμε στο προκείμενο, το ερώτημα είναι το εξής: Αλήθεια, πώς θα τους πείσετε να αλλάξουν στάση οι κεφαλαιοκράτες, να επενδύσουν σε παραγωγικές δραστηριότητες στη χώρα μας; Έχετε κανένα μαγικό ραβδί ή θα ξεπεράσετε με βολонταρικό τρόπο τους οικονομικούς νόμους του καπιταλιστικού συστήματος, τη σιδερένια του φτέρνα;

Κοροϊδεύετε τον κόσμο επί της ουσίας. Ας μιλήσουμε καθαρά. Κοροϊδεύετε τον κόσμο. Από τη στιγμή που λέτε ότι αυτοί που έχουν τα κλειδιά της οικονομίας, οι καπιταλιστές, θα συνεχίζουν να αποφασίζουν για το τι θα κάνουν και εμείς απλά και μόνο θα διαμορφώνουμε το έδαφος που αυτοί θέλουν, τότε αυτό κάνετε, ό,τι έκαναν και οι προηγούμενοι, λοιπόν.

Και αυτό φαίνεται περίτρανα όσον αφορά και την εξέλιξη της συγκεκριμένης πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Τι λέτε ότι θα κάνετε; Βρήκατε τη Βιομηχανία Ζάχαρης, η οποία βρίσκεται υπό διάλυση, υπό κατάρρευση, υπό χρεοκοπία με αρνητικά ίδια κε-

φάλαια και κάνετε μια ένεση 30 εκατομμυρίων ευρώ, διατηρώντας όλο το προηγούμενο πλαίσιο άθικτο. Σας ρωτήσαμε: Έχετε σχέδιο; Πού εντάσσετε αυτά τα 30 εκατομμύρια, αυτήν την κίνηση;

Μόλις πριν λίγο, μετά από δύο ώρες τοποθετήσεων των Υπουργών, είπε ο κ. Λαφαζάνης: «Δεν έχουμε σχέδιο, γιατί δεν μπορούσαμε μέσα σε δύο μήνες να έχουμε σχέδιο για τη Βιομηχανία Ζάχαρης».

Άρα πού πάτε; Στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα; Στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα, όταν διατηρείτε όλο το πλαίσιο άθικτο; Και είστε Κυβέρνηση, δεν είστε Αντιπολίτευση, δεν αντιπολιτεύεστε τον εαυτό σας.

Βεβαίως, η Νέα Δημοκρατία και η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας έχει τεράστιες ευθύνες για την πορεία εξέλιξης των πραγμάτων από το 2006, όταν αποφασίστηκε μέσω της αναθεώρησης της ΚΑΠ η μείωση κατά 50% των ποσοστώσεων και γίνανε εισαγωγική χώρα στη ζάχαρη από εξαγωγική που ήμασταν. Μάλιστα, ούτε καν αυτήν τη μειωμένη ποσόστωση δεν μπορούμε σήμερα να αξιοποιήσουμε. Από τα πέντε εργοστάσια έκλεισαν άμεσα τα δύο και τώρα λειτουργεί μόνο το ένα.

Αυτό το καθεστώς το αλλάξατε; Υπάρχουν τα τρία εργοστάσια που απομένουν ακόμη, που είναι απαρχαιωμένα μηχανολογικά; Σαραντά χρόνια μηχανήματα έχουν. Άρα, λοιπόν, για ποια παραγωγικότητα της εργασίας μιλάτε; Θα τα αλλάξατε αυτά τα μηχανήματα; Βάλτε ένα τέτοιο σχέδιο; Θα πάτε σε αντίθεση με τους νόμους της καπιταλιστικής αγοράς και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις ποσοστώσεις; Θα απειθαρχήσετε στους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να μη θεωρηθούν τα 30 εκατομμύρια παράνομη κρατική επιδότηση; Γιατί υπάρχει κίνδυνος να θεωρηθούν από την Ευρωπαϊκή Ένωση παράνομη κρατική χρηματοδότηση και να επιστραφούν πίσω και με τόκο, πράγμα που θα είναι το τελειωτικό χτύπημα στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης.

Εσείς δεν κάνετε αυτό το πράγμα! Εσείς πειθαρχείτε στους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποπληρώνετε τα πρόστιμα των προηγούμενων κυβερνήσεων που έτυχε σε εσάς να τα αποπληρώσετε.

Άρα, λοιπόν, σας λέμε –και το είπατε εσείς, κύριε Υπουργέ– ότι υπάρχουν 800 εκατομμύρια ευρώ αδιάθετα, τα οποία στις 31-12 θα επιστραφούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πάρτε τα! Απειθαρχήστε! Δεν τολμάτε! Δεν τολμάτε να πείτε «πάω κόντρα στους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το ΕΣΠΑ και θα χρησιμοποιήσω τα 800 εκατομμύρια για να αναβαθμίσω την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης».

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Δεν τα έχουμε στο ταμείο, κύριε συνάδελφε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Α, τώρα δεν τα έχετε στο ταμείο! Εντάξει!

Βρίσκετε διάφορες δικαιολογίες, εφευρίσκετε διάφορα προσχήματα, για να πείτε ότι δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα.

Τρίτο ζήτημα, για το οποίο δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα: Βγήκε ο κ. Λαφαζάνης εδώ πέρα, λες και ήταν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και κατήγγειλε την προηγούμενη κυβέρνηση. Βεβαίως, πολύ καλά έκανε και την κατήγγειλε, γιατί είναι περιέργη και ύποπτη η μεθόδευσή για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης. Αλλού είναι το παραγωγικό κομμάτι, αλλού τα δάνειά της! Βεβαίως, είναι μια περιέργη επιλογή αυτή που διευκολύνει είτε το ξεπούλημα είτε το κλείσιμο της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης.

Εσείς το αλλάζετε αυτό το καθεστώς; Αλλάζετε αυτό το καθεστώς! Η Τράπεζα Πειραιώς είναι τράπεζα που ελέγχεται από το ελληνικό δημόσιο. Το 60% του μετοχικού της κεφαλαίου δεν είναι του ελληνικού δημοσίου; Αλλάξτε το, λοιπόν! Αφαιρέστε την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης από τον εκκαθαριστή! Πάρτε την από εκεί, εφόσον σκοπός του εκκαθαριστή είναι να την εκποιήσει! Αυτό θέλει να κάνει ο εκκαθαριστής, να εκποιήσει ως περιουσιακό στοιχείο την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης. Γιατί δεν τα αλλάζετε αυτά;

Θα το βρείτε ως πρόσχημα και θα πείτε ότι η προηγούμενη κυβέρνηση οδήγησε τα δάνεια της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης στην Τράπεζα Πειραιώς και το παραγωγικό της κομμάτι στον

εκκαθαριστή. Θα πείτε ότι δεν μπορούσατε να κάνετε τίποτα, άρα οδηγήθηκε η επιχείρηση στην εκποίηση των περιουσιακών της στοιχείων, για να φορτώσετε τα βάρη στους άλλους, νίπτοντας τις χείρας σας ως Πόντιοι Πιλάτοι. Αυτό θα κάνετε, λοιπόν, στην προκειμένη περίπτωση.

Γι' αυτό, ακριβώς, λέτε τι έκαναν οι προηγούμενοι, γιατί ο δικός σας σχεδιασμός δεν αμφισβητεί τις επιλογές των προηγούμενων, δεν αμφισβητεί τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών, δεν αμφισβητεί την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο κάτω-κάτω της γραφής, δεν μπορείτε να μας απαντήσετε σε ορισμένα ερωτήματα;

Θα συνεχίσει η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης να είναι φασόν, να κάνει εισαγωγές από τρίτες χώρες για να μπορεί να καλύπτει τις ανάγκες γιατί η παραγωγή τεύτλου στην Ελλάδα είναι πάρα πολύ μικρή και όσο πάει και συρρικνώνεται;

Και μάλιστα από τα 30 εκατομμύρια έχουν διατεθεί –όπως λέει εδώ– τα 21 εκατομμύρια. Τα 14 εκατομμύρια από τα 21 εκατομμύρια πήγαν γι' αυτούς τους προμηθευτές που μας δίνουν τη ζάχαρη, όχι για να την επεξεργαστούμε αλλά απλά για να την τυποποιήσουμε και να καλύψουμε τις ανάγκες και τα συμβόλαια που έχει η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης. Και μόνο 915 χιλιάδικα πήγαν στους τευτοπαραγωγούς. Αυτό τουλάχιστον είναι παραδοξότητα, ακόμα και με τους νόμους του καπιταλιστικού συστήματος που εσείς λέτε και υπερασπιζόσαστε. Αποφασίστε, λοιπόν, τι θέλετε και πού θέλετε να πάτε.

Και τελειώνω με το δεύτερο κομμάτι της τροπολογίας. Έκανε φιλότιμες προσπάθειες η κυρία Υπουργός μιλώντας πάνω από μία ώρα και κάνοντας ένα αφήγημα για να αποτρέψει ότι υπήρχε μεθόδευση. Υπήρχε μεθόδευση, λοιπόν, με το συγκεκριμένο άρθρο 2 της τροπολογίας της πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Και αυτή η μεθόδευσή είχε να κάνει με την ένταξη μέσα στη ρύθμιση για τις εκατό δόσεις από το παράθυρο –και όχι με βάση την πραγματική νομοθετική διαδικασία– με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου αυτών που έχουν κάνει φορολογικές απάτες και παραβιάσεις. Αυτούς θα εντάξτε μέσα. Γι' αυτό απελευθερώσατε και το 1 εκατομμύριο που ήταν και το όριο της προηγούμενης ρύθμισης.

Απελευθερώσατε, λοιπόν, με το νόμο το όριο πάνω από 1 εκατομμύριο για να ενταχθούν στη ρύθμιση και έρχεστε μετά από τρεις, τέσσερις μέρες να φέρετε πράξη νομοθετικού περιεχομένου και να εντάξετε στη ρύθμιση και αυτούς που έχουν κάνει φορολογικές απάτες, φορολογικές παραβιάσεις, τους συνειδητούς, δηλαδή, φοροφυγάδες. Αυτούς εντάξατε με αυτή την πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

Και τα στοιχεία, που παρούσατε χθες η κυρία Υπουργός, αυτό λένε. Το 90% που έχει μπει στη ρύθμιση έχει ρυθμίσει μόνο το 28,5% και το 10% των μεγαλοφειλετών έχει ρυθμίσει το 72% από το συνολικό ποσό που έχει ρυθμιστεί. Και λέμε γι' αυτούς που χρώσταγαν πάνω από 10.000. Δεν λέμε γι' αυτούς με πάνω από 1 εκατομμύριο που είναι το 1% και έχουν ρυθμίσει περίπου το 12%, τα πολλά εκατομμύρια. Άρα εδώ υπάρχει ένα συγκεκριμένο ερώτημα.

Και, βέβαια, η Νέα Δημοκρατία δεν έχει κανέναν λόγο να βγαίνει να φωνασκεί. Γιατί ακριβώς η Νέα Δημοκρατία χάριζε πρόστιμα. Είναι γνωστή η τροπολογία την οποία έφερε. Τότε όμως ήταν συνδιαλλαγή της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας με το μεγάλο κεφάλαιο. Σήμερα εσείς χαρίζετε πρόστιμα, χαρίζετε πρόσθετους φόρους σε μεγάλους φοροφυγάδες αλλά λέτε ότι αυτό είναι πατριωτικό σας καθήκον.

Και στη μία περίπτωση της συνδιαλλαγής που έκανε η Νέα Δημοκρατία χαρίζοντας πρόστιμα και στην άλλη περίπτωση που χαρίζετε εσείς πρόστιμα ο μόνος κερδισμένος είναι οι μεγάλοι φοροφυγάδες, οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι που είχαν πιαστεί στη φάκα. Αυτοί είναι οι μεγάλοι κερδισμένοι, γιατί στη μία περίπτωση δεν πλήρωναν και έκαναν φοροδιαφυγή και στην άλλη περίπτωση τους χαρίζετε τα πρόστιμα και τα επιπλέον χρήματα.

Απ' αυτή την άποψη λέμε ότι είναι σκανδαλώδης η ρύθμιση. Και εμείς θα επιμένουμε ότι θα πρέπει να δοθούν τα ονόματα και τα στοιχεία όλων αυτών που εντάχθηκαν και τι κέρδισαν μέσα από αυτή τη διαδικασία. Γιατί τη στιγμή που κυνηγάτε τον

παράγουμε ένα τέτοιο προϊόν, με πρώτη ύλη που θα εφοδιαστούμε από δικούς μας παραγωγούς, βγάζουμε τα μάτια μας με τα δάχτυλά μας, προτιμώντας να εισάγουμε πρώτη ύλη από τη Βουλγαρία ή άμα θέλετε γενικότερα από το εξωτερικό.

Όταν ήρθε, λοιπόν, αυτός ο π

13/5/2015

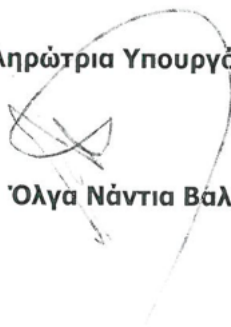
Νομοτεχνική

<<



Στην τροπολογία με Γενικό αριθμό 137 και ειδικό 8 ημερομηνίας 07/05/2015 και συγκεκριμένα στην παράγραφο 1 του άρθρου με τίτλο "Τροποποίηση Διατάξεων Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν.4172/2013) επέρχεται η ακόλουθη νομοτεχνική βελτίωση

- Η φράση "κατά το μέρος των ενισχύσεων που υπερβαίνουν", αντικαθίσταται με τη φράση "κατά το μέρος των ενισχύσεων και επιδοτήσεων που υπερβαίνει".

Η Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών**Όλγα Νάντια Βαλαβάνη**

>>)

Η φορολογία στους αγρότες είναι 13% από το πρώτο ευρώ και η προκαταβολή φόρου είναι 27,5%. Και γίνεται σήμερα 27,5%, με την τροπολογία, γιατί

γηση τους αγρότες. Το χειρότερο είναι ότι ανοίγεται μία κερκόπορτα για την πάγια φορολόγηση των αγροτικών ενισχύσεων με ή χωρίς πλαφόν. Θεσπίζετε ένα πλαφόν της τάξης των 12.000 ευρώ, πάνω

είναι αυτές οι οποίες καταλύουν κατά βάση την κοινοβουλευτική τάξη, την κοινοβουλευτική δεοντολογία και δημιουργούν αλγε

σας περίοδο.

Για να μη λέτε περί

Κυβέρνηση και μας κατηγορείτε γιατί δίνουμε τα χρήματα. Και μας καταγγέλλετε. Δηλαδή, να μην τα δώσουμε. Θέλετε και εσείς να κλείσει αύριο. Διότι, εάν δεν δίνονταν τα 30 εκατομμύρια και εάν η Τράπεζα Πειραιώς δεν μείωνε τα επιτόκια και δεν έδινε - έστω και με αυτές τις εγγυήσεις που πήρε- τις ενυπόθηκες, των επιταγών και τις πόσες χιλιάδες τόνου ζάχαρης, τα δικά της δάνεια, η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης θα είχε κλείσει σήμερα.

Σε αυτήν τη Βουλή που βρισκόμαστε, θα πρέπει όλοι να συνολογήσουμε ότι είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε και όχι για να χαϊδέψουμε τα αυτιά κανενός.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω το εξής: Πληροφορήθηκα σήμερα -και θα το διερευνήσω- ότι επί κυβερνήσεων, στις οποίες δεν συμμετείχαν φυσικά οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, εγώ προσωπικά αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ, οι εργαζόμενοι στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης λάμβαναν δεκαέξι μισθούς.

Έμαθα, επίσης, ότι πολλοί εργαζόμενοι έβαζαν συντρόφους τους και συγγενικά τους πρόσωπα να είναι και αγρότες, οι οποίοι πωλούσαν τη ζάχαρη και καλλιεργούσαν έχοντας ασυμβίβαστο, αφού ήταν εργαζόμενοι στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης.

Ακόμη έμαθα ότι το προσωπικό είναι κατά πολύ υπερβάλλον και ότι μέσος μισθός είναι απαγορευτικός στη σημερινή εποχή που ζούμε, με τα μνημόνια και την κρίση που έχουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όλα αυτά, όπως είπα και στις έξι ομιλίες μου -είναι η έκτη παρέμβασή μου σήμερα για το ίδιο θέμα- θα πρέπει αυτή η Κυβέρνηση να τα βάλει κάτω με χαρτί και με μολύβι. Και πρέπει όλα τα μέρη να βρουν λύσεις, για να αναπτύξουν την εταιρεία, η οποία αναπτύσσεται μόνο με νέες πωλήσεις και με έλεγχο των εξόδων. Με κανέναν άλλο τρόπο!

Θα πρέπει, λοιπόν, όλα τα μέρη να καθίσουν κάτω και να συνολογήσουν ότι πρέπει να σωθεί η εταιρεία και οι θέσεις εργασίας, διότι -όπως είπαν και όλοι οι συνάδελφοι- πρόκειται για ένα στρατηγικό προϊόν. Δεν μπορεί η Ελλάδα να εισάγει ζάχαρη και να εξαγει συνάλλαγμα, όταν έχει ανάγκες τριακοσίων χιλιάδων τόνων και έχει καταντήσει να παράγει μόνο πενήντα δύο και να εισάγει τα υπόλοιπα φασόν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ξεχάσατε να πείτε ότι το ΚΚΕ σας κατήγγειλε χθες ως ψεύτη και ανίκεστο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Μανωλάκου, σας παρακαλώ.

Ευχαριστούμε τον κ. Καμμένο.

Από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους έχει μείνει μόνο ο κ. Πετράκος, ο οποίος έχει ζητήσει τον λόγο.

Θα παρακαλούσα τον κ. Βούτση να παρουσιάσει μια νομοτεχνική βελτίωση, για την οποία με ενημέρωσε.

Ορίστε, κύριε Βούτση, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Οι νομοτεχνικές βελτιώσεις είναι στην τροπολογία περί λαϊκών αγορών και έχουν ως εξής:

«Στην παράγραφο 2 εδάφιο α' της τροπολογίας η φράση «οι Δήμαρχοι» αντικαθίσταται από τη φράση «οι φορείς λειτουργίας».

Στην παράγραφο 6 αντικαθίσταται η φράση «Κάθε επιτροπή αποτελείται από τον Περιφερειάρχη ή τον οριζόμενο από αυτόν Αντιπεριφερειάρχη ως πρόεδρο, με αναπληρωτή εντεταλμένο Περιφερειακό Σύμβουλο», με τη φράση «Κάθε επιτροπή αποτελείται από τον Περιφερειάρχη ή τον οριζόμενο από αυτόν Αντιπεριφερειάρχη ή εντεταλμένο Περιφερειακό Σύμβουλο ως πρόεδρο».

Στην παράγραφο 7 στην περίπτωση γ' του εδαφίου β', η λέξη «παράταση» αντικαθίσταται με τη λέξη «θεώρηση».

Με συγχωρείτε που το παρουσιάζω εγώ, ενώ δεν παρευρισκόμενοι στη συζήτηση αλλά ο κ. Σταθάκης είναι εν πτήση και το συνυπογράφουμε οι δύο μας. Γι' αυτό ήρθα και στη Βουλή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ: Μπορείτε να επαναλάβετε την τελευταία;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Στην παράγραφο 7 στην περίπτωση γ' του εδαφίου β' η λέξη «παράταση» αντικαθίσταται με τη λέξη «θεώρηση».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Θα παρακαλούσα να διανεμηθεί κι αυτό σε όλους τους Βουλευτές και τις Βουλευτίνες, γιατί ήδη έχει μοιραστεί το νομοσχέδιο που συζητάμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κυρία Πρόεδρε, το καταθέτω για τα Πρακτικά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Νικόλαος Βούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

22


Δ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ

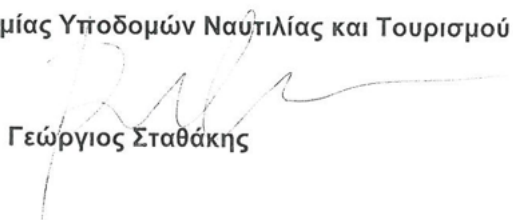
Νομοτεχνική

 DGDS/BFT/2

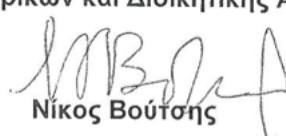
Στην τροπολογία με Γενικό αριθμό 138 και ειδικό 9 ημερομηνίας 07/05/2015 επέρχονται οι ακόλουθες νομοτεχνικές βελτιώσεις

- Στην παράγραφο 2 εδάφιο α' της τροπολογίας, η φράση "οι Δήμαρχοι" αντικαθίσταται από τη φράση "οι φορείς λειτουργίας".
- Στην παράγραφο 6 αντικαθίσταται η φράση "Κάθε επιτροπή αποτελείται από τον Περιφερειάρχη ή τον οριζόμενο από αυτόν Αντιπεριφερειάρχη ως πρόεδρο, με αναπληρωτή εντεταλμένο Περιφερειακό Σύμβουλο" με "Κάθε επιτροπή αποτελείται από τον Περιφερειάρχη ή τον οριζόμενο από αυτόν Αντιπεριφερειάρχη ή εντεταλμένο Περιφερειακό Σύμβουλο ως Πρόεδρο".
- Στην παράγραφο 7 στην περίπτωση γ' του εδαφίου β η λέξη "παράταση" αντικαθίσταται με τη λέξη "θεώρηση".

Ο Υπουργός Οικονομίας Υποδομών Ναυτιλίας και Τουρισμού


Γεώργιος Σταθάκης

Ο Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης


Νίκος Βούτσας

>>)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της από 27 Μαρτίου 2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Κατεπείγουσα ρύθμιση για τη βιωσιμότητα της «Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης Α.Ε.» και τις λη

με κλίμακα ενάμισι τοις εκατό (1,5%) για αξίες μέχρι 500.000 ευρώ και ένα τοις εκατό (1%) για αξίες από 500.001 έως 1.000.000 ευρώ, ως ποσό πρόβλεψης επισφαλών απαιτήσεων.»

κάθε άλλο σχετικό θέμα που προκύπτει για την κατανομή των θέσεων, προσδιορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού, η οποία θα εκδίδεται μετά από διαβούλευση με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και ενημέρωση της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής.»

4. Το στοιχείο βα' της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 4264/2014 αντικ

12.α) Η παρ. 1 του άρθρου 39 του ν. 4314/2014 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε κάθε Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης, στις Επιτελικές Δομές, στην Αρχή Πιστοποίησης και στις Ειδικές Υπηρεσίες της Εθνικής Αρχής Συντονισμού (ΕΑΣ), συνιστάται μία θέση προϊστάμενου επιπέδου Διεύθυνσης και θέσεις προϊσταμένων μονάδων επιπέδου Τμήματος. Ειδικότερα, στις Ειδικές Υπηρεσίες που συστήθηκαν βάσει των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 5 συνιστώνται και θέσεις προϊσταμένων τομέων, επι